

ஞானத்தியம்

சிவந்துமிழ் வித்தகர்

சிவ. மகாலிங்கம்

(B.A.Dip.in.Edu. S.L.E.A.S), M.A.

சிவந்தமிழ் வித்தகர்
தலைவர் மகாலீஸ்கும்
"விவரினான்"
மாற்பதி எந்தி
நோன்டாவில் கிழக்கு
நோன்டாவில்.

గొంతుల్ని ప్రాపించినప్పుడు
ప్రాణమేరుతాకలు . నీటి
"మిస్టర్ గోల్డ్ కెమ్మెంట్"
లేకపోవాలి
కుటుంబ ప్రాపించినప్పుడు
ప్రాణమేరుతాకలు

உ
சிவமயம்

ஞானத்தீப்

ஆக்கம்

சிவத்தமிழ் வித்தகர்

சீவு.மகாலிந்துகம்

(B.A.Dip.in.Edu. S.L.E.A.S) M.A

முன்னாள் விரிவுரையாளர் (பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை)

முன்னாள் உதவிப் பணிப்பாளர்

(இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்)

வெளியீடு :

சிவஜோதி

பொற்பதி வீதி, கோண்டாவில் கிழக்கு,

கோண்டாவில்,

யாழ்ப்பாணம்.

2009

நூலின் பெயர்	:	ஞானதீபம்
ஆசிரியர்	:	சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம்
முதற் பதிப்பு	:	2009
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
கட்டுரைகள்	:	117 பக்கங்கள்
ஏணையவை	:	XIV பக்கங்கள்
முதற் பதிப்பு	:	500 பிரதீகள்
அச்சுப் பதிப்பு	:	அகரம் கணினிப் பதிப்பகம் பிறவுண் வீதி, (தொழில்நுட்பக்கல்லூரி முன்பாக), யாழ்ப்பாணம்.
விலை	:	250 ரூபா
வெளியீடு	:	“சிவஜோதி” பொற்பதி வீதி, கோண்டாவில் கீழக்கு, கோண்டாவில், யாழ்ப்பாணம்.

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின் பிதாமகர் எனது தாய் மாமன், பெளதிகவியல் விஞ்ஞான சிறப்புப் பட்டதாரி திரு. சின்னத்தம்பி நடராஜா சிறிய வயதிலிருந்து நல்ல நால்கள் வாசிக்கும் பழக்கத்தை என்னிடம் ஊட்டியவர். பெளதிகவியல் ஆசிரியராக, விஞ்ஞானக் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி இன்று கண்டாவில் வாழ்கின்றார். இவருடைய துணைவியார் திருமதி. செல்வராணி நடராஜா தர்மபத் தினி. இவரின் உயர்வுக்கும் குடும்பத்தின் உயர்வுக்கும் மூலவேர். இவருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் மிகச்சிறந்த கல்விமான்கள். கல்வியின் எல்லையைக் கண்டவர்கள். இவர்கள் குடும்பமே எனது நலனிலும் பிள்ளைகளின் நலனிலும் என்றும் அக்கறையோடு செயற்படுபவர்கள். மாமா, மாமி ஆகிய இருவருக்கும் எனது ‘ஞானதீபம்’ என்ற நாலினை அன்புரிமையோடு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாவிங்கம்
“சிவஜோதி”
பொற்பதி வீதி,
கோண்டாவில் கிழக்கு,
கோண்டாவில்,
யாழ்ப்பாணம்.

கீரிமலை நகுலேஸ்வர ஆலய பிரதமகுரு
இராஜராஜபூர்.கு.நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியுரை

நகுலேஸ்வரப் பெருமானின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். சிவ.மகாலிங்கம் பல ஆண்டுகளாக கீரிமலை நகுலேஸ்வரப் பெருமானுடன் தொடர்புபட்டவர். சிவநெறிக்கழகத்தாருடன் இணைந்து சைவசமயத்தையும் திருமுறைகளையும் வளர்த்தவர். பல ஆலயங்களில் சைவத்திருமுறைகள் பற்றி அழகு தமிழில் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். இதனால் சிவத்தமிழ் வித்தகர் என்னும் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். பலபட்டங்கள் பெற்றாலும் அவரின் உருவத்தீர்கும் சிந்தனைக்கும் பேச்சிற்கும் செயலுக்கும் சிவத்தமிழ் வித்தகர் எனும் பட்டம் சிறப்பானது ஆசிரியராக, விரிவுரையாளராக, உப அதிபராக, இந்து சமயகலாசார அலுவல்கள் தீணைக் களத்தில் உதவிப்பணிப்பாளராக இருந்து சைவப்பணிகளை இலங்கையில் மட்டுமன்றி இலண்டன், கனடா போன்ற நாடுகளிலும் ஆற்றியுள்ளார். ஸழத்துச் சிவாலயங்கள் எனும் நூலிலும் நகுலேஸ்வரம் பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். பல நூல்களை வெளியிடவர் இன்று ‘ஞானதீபம்’ எனும் நூலினை வெளியிடுகின்றார். இவரது பணிகளைப் பாராட்டி வாழ்த்தி ஆசிக்கறுகின்றேன்.

ஓம் நமசிவாய
சுபம்

இராஜராஜபூர்
கு.நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்
பிரதமகுரு - நகுலேஸ்வர ஆலயம்
கீரிமலை.

நீர்வைமணி சிவஸ்ரீ கு.தியாகராஜக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய

ஆசியரை

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கப் பெரும் பணியாற்றிய சான்றோன் காசிவாசி செந்திநாதையர் வாழ்ந்த குப்பிமான் மண்ணிலே பிறந்து சிவத்தமிழ் வித்தகணாகச் சைவத்தையும் தமிழழையும் வளர்த்து வரும் பெருமைக்குரியவனாக எம்மத்தியில் ‘ஞானதீபம்’ எனும் அருமையானதொரு சைவ, தமிழ், கல்வி, கலாசாரத் தொகுப்புக் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூலினை வெளியிடுவதை மனநிறைவுடன் வாழ்த்தி, ஆசிகள் கூறிவரவேற்க வேண்டியதொரு நன்முயற்சியாகும்.

எமது சந்ததியினருக்குச் சைவத்தமிழ் ஆர்வத்தை வளர்க்கவும், ஆழ்ந்து பரந்த பல விடயங்களை விளங்கிக் கொள்ளவும் பேச்சினாலும் எழுத்தினாலும் அரும்பணியாற்றி வரும் பெரியார் சிவமகாலிங்கம் அவர்களுக்கேயுரிய எளிய அழகிய, இனிய தமிழ்நடை தனிச் சிறப்புடையதொகும். இருளில் இருப்பவர்களுக்கு ஒளிகாட்டுவது போல் ஞானதீபம் நல்லறிவு ஒளி காட்டுவதாக உள்ளது.

‘சிவபூமி’ எனத் திருமூலராற் போற்றப்பட்ட ஈழுத்திருநாட்டின் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தச்சிறப்புக்கள் கொண்ட மாவிட்டபுரம், கீரிமலைத் தொன்மையும் பெருமையும் சிறப்பும் பற்றி ஆரம்பிக்கும் ‘ஞான தீபம்’ சைவத்தின் தமிழின் பண்பாடு, ஒழுக்கம், கல்வி போன்ற பல்வேறு சிறப்புக்களைப் பெருமைகளைத் தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் எனும் பரந்து விரிந்த நற்சிந்தனையுடன் எங்கரங்களிற்றவழி விட்டிருப்பது நூலாசிரியரின் உயர்ந்த நல்ல உள்பாங்கை எல்லோரும் நன்குணர வைப்பதாக உள்ளது.

நாவலர்பெருமான் வழி நின்று பேச்சாலும் எழுத்தாலும் தமக்கேயுரிய தனித்துவச் சிறப்புமிக்க ஆனுமையினாலும் சைவத்தமிழ்ப் பணிபுரியும் சான்றோனாக விளங்கும் இவருடைய நற்பணிகள் வாழி, வளர எல்லோர்க்கும் பயனுடையதாய் அமைய மனநிறைவுடன் வாழ்த்தி ஆசிக்கறுவதில் மட்டற் ற மகிழ்வடைகின்றோம்.

‘ஞான தீபம்’ இன்றைய இளைஞர் முதல் முதியோர் வரை எல்லோருக்கும் பயன்தரும் நன்முயற்சியாகப் பலதரப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கிப் படிப்போர் யாவர்க்கும் மனதில் அக்கண்மேனும் அறிவொளி பரப்பி நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

வாழ்க! வளர்க! தங்கள் நற்பணிகள்

நீர்வைமணி சிவஸ்ரீ கு.தியாகராஜக் குருக்கள்
பிரதம குரு - செல்வக் கதிர்காம ஆலயம் - நீர்வேலி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின்

இந்து நாகரிகத் துறைத் தலைவர், சைவசித்தாந்த
முதுகலைமாணிக் கற்கை நெறியின் இணைப்பாளர்
சித்தாந்தக் கலாநிதி மா.வேதநாதன் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

இந்து சமயத்தின் ஆணிவேர் ஆண்மீகமாகும். இந்து சமய ஆண்மீக
மையங்களாக இந்துக்கோயில்கள் விளங்குகின்றன. இந்து சமய ஞானிகளும்
ரிவிகளும் யோகிகளும் சித்தர்களும் அருளாளர்களும் காலந்தோறும் இந்துசமய
ஆண்மீகச் சிந்தனைகளை வளம்படுத்தி வருகின்றனர்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவத்திரு. சிவமகாலிங்கம் என்பவர் எழுதிய
'ஞானதீபம்' எனும் நூலில் இந்து சமய ஆண்மீக மற்றும் கல்விச் சிந்தனைகள்
வெளிவருவது மனமகிழ்வைத் தருகின்றது. நூலாசிரியர் அவ்வப்போது எழுதி
வெளியிட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நால் வெளிவருகின்றது.

பதின்னான்கு தலைப்புக்களில் அமைந்து விளங்கும் இந்நாலில்
ஆசிரியரின் சமய ஆண்மீக உணர்வுகளையும் மற்றும் கல்விச் சிந்தனைகளையும்
கண்முன்புற முடிகிறது.

இந்து மதம் காட்டும் ஒழுக்கவியல் இந்து சமயத்தின் அறம் ஆகிய
ஆசிரியரின் இரு கட்டுரைகளில் இந்துசமய நூல்கள் புலப்படுத்தும் ஒழுக்கம் மற்றும்
அறம் பற்றிய அரிய சிந்தனைகள் புலப்படுகின்றன. கீரிமலைச் சிவன் கோயில்
(நகுலேஸ்வரம்) பற்றிய முதலாவது கட்டுரை நகுலேஸ்வர ஆலய வரலாற்றை நன்கு
விபரிப்பதோடு நகுலேஸ்வரத்திருத்தலத்தின் மீது ஆசிரியருக்கிருக்கும்
அபிமானத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

மூவர்தமிழ் எனும் கட்டுரையில் திருமுறையின் பெருமையும் தேவாரத்தின்
மகிழ்மையும் சிறப்பும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. மணிவாசகரின் அருளியல்
அனுபவங்களைக் காட்டுவதாக தெய்வவாசகமாகிய திருவாசகக் கட்டுரை
மினிர்கின்றது. அருணகிரிநாதர், திருமூலர் ஆகிய அருளாளர்களின் அரிய
ஆண்மீக சமயச் சிந்தனைகளை “வாக்கிற்கு அருணகிரி”, “தவமுனிவளின்

தமிழ்மந்திரம்” என்னும் கட்டுரைகளில் கூறியிருப்பது நூலை மேலும் சிறப்புச் செய்வதாகவுள்ளது.

இந்து சமயத்தின் குரு தத்துவம் எனும் கட்டுரை வேதாந்த சித்தாந்த மரபில் குருவின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைக்கின்றது. தவத்திரு முருகேசுவாமியார், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி என்போரின் ஆண்மீக அறப்பணிகள் பற்றிய கட்டுரைகள் இந்நாலுக்கு அரிய அணிகலன்களாகவுள்ளன.

இறுதியில் உள்ள கல்வி பற்றிய கட்டுரைகள் நூலாசிரியரின் தெளிவான கல்விச் சிந்தனைகளைக் காட்டுவதாகவுள்ளது. அவற்றுள் ‘நல்லாசிரியனே ஞான விளக்கு’ எனும் கட்டுரை அருமையாகவுள்ளது; பாராட்டுதற்குரியது.

எனது பேரன்பிற்குரிய மாணவரும் சிறந்த ஆண்மீக சமயச் சொற்பொழிவாளருமான சிவத்தமிழ்ச் செல்வர் சிவமகாலிங்கம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக பட்டப்பின் பழப்பு பீடத்தினால் நடத்தப்பெறும் சைவசித்தாந்த முதுகலைமாணிக் கற்கை நெறியில் பயின்றவர். அவரை உளமாரப்பாராட்டுவதோடு அவர் மேலும் பல்லாண்டு பெருவாழ்வு வாழ்ந்து மணியான பல நூல்கள் படைப்பதற்குத்திருவருள் கிடைக்க நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பிகையின் பாதார விந்தங்களை இறைஞ்சுகின்றேன்.

கலாநிதி மா.வேதநாதன்
தலைவர் - இந்துநாகரிகத்துறை,
இணைப்பாளர் - சைவசித்தாந்த
முதுகலைமாணிக் கற்கைநெறி,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் இளைப்பாறிய அதிபர்
திரு.அ.பஞ்சவிங்கம் அவர்கள் அறிவியல் கட்டுரைகளுக்காக வழங்கிய

அணிந்துரை

இன்றைய காலம் அறிவுசார் சமூகத்திற்கு உரியதாகும். அறிவு பெரும்பாலும் கல்வியினாடாகப் பெறப்படவேண்டியுள்ளது. எனவே மனித வரலாற்றில் என்றுமில்லாதவாறு இன்று கல்வி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மேலும் கல்வி சகலருக்கும் தேவையான ஒன்றாக அமைந்துவிட்டது.

இந்தப் பின்னணிக்கு வலுச்சேர்த்தாற் போல் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம் அவர்களின் கல்வி சம்பந்தமான மூன்று கட்டுரைகளும் அமைந்துள்ளன. கல்வியிலும் சைவத்திலும் பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியர் கலாசாலையிலும் பெற்ற ஆழ்ந்த அறிவும் அனுபவமும் அதன் பேராக உருவான புலமையின் அழப்படையில் இக்கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளமை அவதானிக்கத் தக்கது.

“நல்லாசிரியனே ஞான விளக்கு” எனும் கட்டுரையில் ஓளைவையார், வள்ளுவர், நாலழியார், கம்பன், மகாத்மாகாந்தி போன்றோரின் கல்விசார் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி தான் கூறவந்த விடயத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டியுள்ளார். கல்விவியினதும் ஆசிரியரினதும் இலட்சணங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பாலர்கல்வி என்ற கட்டுரையிலும் இதோணியில் பாலர்கல்விக்குப் பொருத்தமான வித்தில் பலரின் கருத்துக்களையும் இடையிடையே சேர்த்து தான் கூறவந்தவற்றை சிறப்பாகவும் மனதில் பதியும் பழியும் சலிப்பேற்படாமலும் நகர்த்திச் செல்கின்றார். முன்பள்ளிகளின் இன்றைய நிலையை எடுத்தியம்பும் கட்டுரையாளர் முன்பள்ளிகளின் முக்கியத்தையும் தேவையையும் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். முன்பள்ளிக் கல்வியின் தேவை நன்குணரப்படுகின்ற இவ்வேளையில் பாலர்கல்வி என்ற கட்டுரை அது சம்பந்தமான அழப்படை அறிவினை வழங்குகின்றது. திரு.சிவ.மகாலிங்கம் அவர்களின் பாடசாலைக் கல்வி முறையின் பயன்பாடும் முறைப்பாடும் எனும் கட்டுரை இன்றைய கல்வி முறையையின் ஓர் ஆய்வாக அமைந்துள்ளது. ஆசிரியர் கலாசாலையில் நீண்ட காலம் கல்வித்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியதன் பிரதிபலிப்பாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. கல்விமுறையையில் உள்ள குறைநிறைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இம்மூன்று கட்டுரைகளும் மொத்தத்தில் கல்வியில் ஈடுபாடுடைய அனைவரும் வாசித்துப் பயன்பெறக்கூடியவையாகும்.

திரு.அ.பஞ்சவிங்கம்
இளைப்பாறிய அதிபர், யாழ்.இந்துக் கல்லூரி.

முன்னுரை

இந்த மண்ணிலே தோன்றி அறுபது வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் இவ்வேளையில் நான் ஒரு நூலை வெளியிட விரும்பினேன். அந்த விருப்பத்தின் விளைவாகத் தோன்றியதே ‘ஞான தீபம்’ என்ற இந்நாலாகும். எனது ஐம்பதாவது வயதில் 1999 ஆம் ஆண்டு ‘திருமுறைச் செல்வம்’ என்ற எனது முதலாவது நூலினை அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களினால் வெளியிட்டு வைக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். இந்நால் கண்டா இந்து சமயப் பேரவையால் மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிடப்பட்டது. 2003 ஆம் ஆண்டு கண்டா இந்து சமயப் பேரவையின் அழைப்பின் பேரில் அங்கு நடைபெற்ற திருமுறை விழாவில் கலந்து கொண்டேன். அவர்கள் எனது வருகையை நினைவுகூரும் முகமாக “ஞானவிளக்கு” என்னும் சமயக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டார்கள். தொடர்ந்து 2005 ஆம் ஆண்டில் ‘சிவஜோதி’ என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை வணக்கத்திற்குரிய செல்லத்துரை சுவாமிகளின் கையினால் வெளியிட்டு வைக்கும் தவவாய்ப்பினைப் பெற்றேன். 2007 ஆம் ஆண்டு “முருக மந்திரம்” என்ற நூலினை சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் வணக்கத்துக்குரிய சிவஸ்ரீ இராஜேந்திரக் குருக்களின் மகன் சுவாமி நாதக் குருக்கள் அவர்கள் வெளியிட்டு வைத்தார்கள்.

இந்த வருடம் “ஞானதீபம்” என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை வெளியிடும் வாய்ப்பு இறையருளினால் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. பல மலர்களில் வந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நால் காணப்படுகின்றது. இந்நால் ஆன்மீகம், அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகவே உள்ளது. ஒன்பது கட்டுரைகள் ஆன்மீகக் கட்டுரைகளாகவும் இரண்டு கட்டுரைகள் ஆன்மீகப் பெரியார்கள் பற்றியவையாகவும் மூன்று கட்டுரைகள் கல்வி சார்ந்தவையாகவும் உள்ளன.

திருமுறைகளுடன் தொடர்புடைய கட்டுரைகளாக மூவர் தமிழ், தெய்வவாசகம், தவமுனிவனின் தமிழ் மந்திரம் ஆகிய கட்டுரைகள் காணப்படுகின்றன. பஞ்ச ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றாகிய நகுலேஸ்வரத்தைப் பற்றியும் கண்டகி தீர்த்தமாகிய கீரிமலையைப் பற்றியும் இரு கட்டுரைகள்

காணப்படுகின்றன. முருக உபாசகராகிய அருணகிரியார் பற்றிய “வாக்கிற்கு அருணகிரி” என்ற கட்டுரையும் காணப்படுகிறது. அறம், ஒழுக்கம் ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டு “இந்து சமயத்தில் அறம், இந்து சமய ஒழுக்கவியல் ஆகிய இரு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்து சமயத்தில் குருவிற்குரிய முக்கியத்துவத்தை விளக்கி குருத்துவம் என்ற கட்டுரையும் காணப்படுகிறது. ஆன்மீகப் பெரியார்களில் சித்த புருஷராகிய முருகேசு சவாமிகள் பற்றிய கட்டுரையும் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பற்றிய கட்டுரையும் இந்நாலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கல்விசார் கட்டுரைகளில் பாடசாலைக் கல்வி முறையின் பயன்பாடும் முறைப்பாடும் பாலர்கல்வி, நல்லாசிரியனே ஞான விளக்கு ஆகிய மூன்று கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன. அறிவியற் கட்டுரைகளில் பாடசாலைக் கல்வி முறையின் பயன்பாடும் முறைப்பாடும் என்ற கட்டுரையில் பாடசாலையில் வழங்கப்படும் கல்வியைப் பற்றியும் அதில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. சிறார்களின் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் அவற்றை வழங்க வேண்டிய முறை பற்றியும் பாலர் கல்வியில் கூறப்பட்டுள்ளது. நல்லாசிரியனே ஞான விளக்கு என்ற கட்டுரையில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றியும் மாணவர்களைச் சமூகமயப்படுத்தும் காரணிகள் பற்றியும் ஆசிரியத் தொழிலின் மகத்துவம் பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டரை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற கல்விசார் கருத்தரங்கு ஒன்றில் வாசிக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரை ஏற்கனவே அச்சில் பதிக்கப்பட்டு கருத்தரங்கிற்கு வந்த அனைவருக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டது.

ஆன்மீகக் கட்டுரைகளில் நகுலேஸ்வரம் பற்றிய கட்டுரை ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் என்ற நாலிலும் கீரிமலை மீண்டும் சிவபூரியாக மாறும் நாள் எந்நாளோ என்ற கட்டுரை உதயன் பத்திரிகையிலும் வெளிவந்தன. குரு தத்துவம், தெய்வ வாசகம், மூவர் தமிழ் ஆகிய கட்டுரைகள் நல்லைக் குமரன் மலர்களில் வெளிவந்தவையாகும். இந்து சமயத்தில் ஒழுக்கவியல் என்ற கட்டுரை கொழும்பு சட்டக்கல்லூரி மலரில் வெளியிடப்பட்டது. இந்து சமயத்தில் அறம் என்னும் கட்டுரை இனுவில் ஸ்ரீ பரராஜசேகரப்பிள்ளையார் கோயில் கும்பாபிஷேக மலரில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. வாக்கிற்கு அருணகிரி என்ற கட்டுரை அராவி வடக்கு

மலியதனை கந்தசவாமி கோயில் தேர் வெள்ளோட்ட மலரில் வெளியிடப்பட்டது. தவழுனிவனின் தமிழ்மந்திரம் என்ற கட்டுரை ஏழாலை மேற்கு சன்மார்க்க வித்தியாசாலையின் நடராஜா சன்மார்க்கம் என்ற மலரில் வெளியிடப்பட்டது. அறப்பணிகள் புரியும் ஞானத்தாய் என்ற கட்டுரை தெல்லிப்பதை தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தால் வெளியிடப்படும் அருள் ஒளி என்ற சஞ்சிகையிலும் தவத்திரு முருகேசு சுவாமிகள் பற்றிய கட்டுரை சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தினர் வெளியிட்ட முருகேசு சுவாமிகள் நினைவு மலரிலும் பிரசுரிக்கப்பட்டவேயாகும்.

கல்விசார் கட்டுரைகளில் “பாடசாலைக் கல்விமுறையின் பயன் பாடும் முறைப் பாடும்” என்ற கட்டுரை உரும் பராய் இந்துக்கல்லூரியின் வித்தியா சஞ்சிகையிலும் “பாலர் கல்வி” பற்றிய கட்டுரை கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையின் சஞ்சிகையிலும் “நல்லாசிரியனே ஞான விளக்கு” என்ற கட்டுரை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் கிறிஸ்தவ சமய ஆராய்ச்சி மன்றத்தாலும் வெளியிடப்பட்டன.

இந்நாலிற்கான ஆசியுரைகளை சிவபூரீ நகுலேஸ்வரக்குருக்களும் சிவபூரீ தியாகராஜக் குருக்களும் வழங்கியுள்ளார்கள். ஆன்மீகக் கட்டுரைகளுக்கான அணிந்துரையை இந்து நாகரிகத் துறைத் தலைவர் திரு.மா.வேதநாதன் அவர்களும் அறிவியல் கட்டுரை களுக்கான அணிந்துரையை யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் இளைப்பாறிய அதிபர் திரு.அ.பஞ்சலிங்கமும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

பல மனித்தியாலங்களைப் பல நாட்களைச் செலவழித்து பல நால்களுக்குள்ளே சங்கமமாகி எனது பட்டறிவு அனுபவத்தையும் இணைத்தே ஒவ்வொரு கட்டுரைகளையும் என்னால் எழுத முடிந்தது. இவை அனைத்தையும் ஒன்றாக்கி நூல் வடிவம் ஆக்கி விட்டால் அறிவுப்பசி உடைய அடுத்த சந்ததியினருக்குப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இந்நாலினை வெளியிடுகின்றேன்.

உலகியல் மனித வாழ்க்கையின் ஒரு சுற்று வட்டம் அறுபது வருடங்களாகும். இக்கால கட்டத்தில் ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் சாதித்திருக்க வேண்டியவை பல. ஆனால் இப்பிரபஞ்சச் சேற்றில் அமிழ்ந்து வாழும் நாம் சாதித்திருப்பவை மிகச்சிலவாகும். பணம் பொருள் தேடுவதிலும் பட்டம், பதவி தேடுவதிலும் விலாசம், விளம்பரம்,

செல்வாக்கு ஆகியவற்றை எதிர்பார்த்தும் அலைகின்றோம். சிலர் ஜீவிய பரியந்தம் வரை கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என ஓடித் திரிகின்றார்கள். ஓடித் திரிந்து ஆடி அடங்கியதும் கண்ணை மூடிவிடுகின்றார்கள்.

இதனையே மகாகவி பாரதியும்

**“பல வேடிக்கை மனிதரைப் போல
நானும் வீழ்வேனன்று நினைத்தாயோ”**

எனத் தனது பாடலிலே குறிப்பிட்டுத் தன்னம்பிக்கையோடு சாதனை செய்யும் மனிதர்களாக ஒவ்வொருவரும் மாறவேண்டும் என்று அனைவரையும் விழிப்புணர்வு கொள்ளச் செய்கின்றார்.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாகப் பேசிப்பேசிக் களைத்துப் போன அடியேனுக்குப் பேச்சைக் குறைத்து உனது சிந்தனைகளை எழுத்தில் வை என்று இறைவன் உள்நின்று உணர்த்துவது போன்ற உணர்வு நிலையொன்று தீவிரமாக ஏற்பட்டுள்ளது. “வெளியிலே பூட்டிய வெளிச்சங்கள் போதும் அகத்திலே ஒளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்” என்று உணர்த்தும் குரல் ஒன்று அந்தராத்மாவிலே ஒலிக்கிறது. சறுக்குக் கட்டடைகள் போட வேண்டிய இடத்திலே போட்டுச் சரியான பாதைக்குத் திருப்பி வாழ்வின் இலட்சியத்தை நிறைவாக அடைய ஞானபண்டிதன் குருவாக நின்று வழிகாட்ட வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமுறைச் செல்வம், சிவஜோதி, முருக மந்திரம் ஆகிய நூல்களை நான் வெளியிட்ட பொழுது சைவத்தமிழ் உலகம் எனக்கு தந்த ஆதரவினால்தான் “ஞான தீபம்” என்ற நூலினை இப்பொழுது என்னால் வெளியிட முடிந்தது. சந்திதியான் ஆச்சிரமத் தினால் வெளியிடப்படும் ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையில் திருமந்திரம் பற்றித் தொடர் கட்டுரைகள் எழுதி வருகிறேன். எழுதி முடிந்ததும் இதனை நூல் வடிவில் கொண்டு வந்து வெளியிட வேண்டும் என்று விரும்பி உள்ளேன். எனது சிந்தனைகள் செயல் வடிவம் பெறுவதற்கு இறையருளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

எனது நூல் வெளியீடுகளில் எல்லாம் தவறாது கலந்து கொண்டு பேசுகின்ற எனது உடன்பிறவாச் சகோதரன் எனது குலதெய்வமாம் குப்பிமான் கற்பகவிநாயகராலய பரிபாலன சபையின் செயலாளர் திருநாகணேசலிங்கம் தனது பேச்சில் தவறாது ஒரு விடயத்தை என்றும் குறிப்பிடுவான். இவருடைய உயர்வுகள், சிறப்புக்கள் அத்தனைக்கும் மூலகாரணம் இவருடைய துணைவியார் திருமதி சாந்தா சிவமகாலிங்கம் என்று கூறுவான். உண்மைகளை மறைக்க முடியாதுதானே? அவன் கூறிய வார்த்தைகள் முற்றிலும் உண்மை. எனது பணிகளுக்குப் பல வழிகளிலும் துணையாக இருந்து உதவும் எனது துணைவியாரின் பணி ஜீவிய பரியந்தம் கிடைக்க வேண்டுமென்று இறையருளை வேண்டுகின்றேன்.

எனது “சிவஜோதி”, “முருகமந்திரம்” ஆகிய நூல்களைச் சிறப்பாக அச்சில் பதித்து உதவிய ஜய்ராம் பிறின்ரேஸ் ஸ்தாபனத்தைச் சேர்ந்த தம்பி பிரபாகரன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிக்கு முன்பாக “அகரம்” என்னும் கணினிப் பதிப்பகத்தைத் திறந்துள்ளார். அவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியார் இதனைப் பொறுப்பாக நடத்துகின்றார். தங்களது புதிதாகத் திறந்த அகரம் கணினிப் பதிப்பகத்தின் நற்பெயரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதில் திருமதி பிரபாகரன் அமுதசுரபி மிகவும் அக்கறையாக இருந்து செயற்படுகிறார். எனது ஞானதீபம் என்னும் நூலினைச் சிறப்பாகவும் அழகாகவும் இவர்கள் அச்சிட்டுத் தந்துள்ளார்கள். இவர்களுக்கும் இந்நூலினை நல்ல முறையில் ஒப்புநோக்கி உதவிய யாழ். நாச்சிமார் கோயிலடி சிவநெறிக்கலாநிதி இராசையா ஸ்ரீதரன் அவர்களுக்கும், இளைப்பாறிய, கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் திரு.இமருதவிங்கம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். இறைவனின் திருவருஞும் சைவச் சான்றோர்களின் ஆதரவும் தொடர்ந்தும் அடியேனுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று எல்லாம்வல்ல பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ.மகாலிங்கம்

“சிவஜோதி”

பொற்பதி வீதி,
கோண்டாவில் கிழக்கு,
கோண்டாவில்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆன்மீகக் கட்டுரைகள்

1. கீரிமலைச் சிவன் கோயில் நகுலேஸ்வரம்	01
2. கீரிமலை மீண்டும் சிவபூமியாக மாறும் நாள் எந்நாளோ?	08
3. இந்து சமயத்தில் அறம்	11
4. மூவர் தமிழ்	23
5. தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகம்	38
6. தவழுனிவனின் தமிழ் மந்திரம்	50
7. வாக்கிற்கு அருணகிரி	64
8. இந்துசமயத்தில் குரு தத்துவம்	70
9. இந்து மதம் காட்டும் ஒழுக்கவியல்	78
10. சிவமணம் பூத்த செம்மல்	89
- தவத்திரு முருகேசு சுவாமியார் -	
11. அறப்பணிகள் புரியும் ஞானத்தாய்	92
- சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி -	

கீரிமலைச் சிவன் கோயில் (நகுலேஸ்வரம்)

கீரிமலைத் தீர்த்தத்தின் சிறப்பும்
நகுலேஸ்வரம் ஆலயத்தின் தொன்மையும்

கீரிமலை, மாவிட்டபுரம், காங்கேசன்துறை ஆகிய மூன்று கிராமங்களும் உள்ளடங்கிய பிரதேசம் கோயிற் கடவை என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. சிவபூமி என்று தவயோகி திருமூல நாயனாரால் அழைக்கப்பட்ட ஈழமணித் திருநாட்டின் வடக்கே மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற மூன்றும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற சிறப்புமிக்க திருத்தலமாக நகுலேஸ்வரம் திகழ்கின்றது. புராதன காலத்தில் இந்த ஆலயம் திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. நகுலேஸ்வரம் அமைந்துள்ள கீரிமலைத் தீர்த்தம், சாகர சங்கம தீர்த்தம், கண்டகி தீர்த்தம், கங்கா சமுத்திர சங்கமம் எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. நகுலகிரிக்கு மேற்குப் பக்கத்திலே தெற்கிலுள்ள சுத்த நீரும், வடக்கிலுள்ள உப்பு நீரும் கலந்து கிழக்கு நோக்கிய சிவரூபமும் சக்திரூபமும் ஆக இருக்கின்ற இயல்பினாலே கங்கா சமுத்திர சங்கமம் என்றும், கண்டகி தீர்த்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கீரிமலையை நகுலகிரி என்றும் கூறுவர். நகுலமுனிவர் அங்கு தவம் செய்து தமது கீரி முகம் மாறப் பெற்றமையினால் கீரிமலைக்கு நகுலமலை என்ற பெயரும் இறைவனுக்கு நகுலேஸ்வரர் என்ற நாமமும் இறைவிக்கு நகுலாம்பிகை என்ற நாமமும் ஏற்படலாயிற்று. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் எழுச்சி பெற்ற சிவாலயங்களில் கீரிமலைச் சிவன் கோயில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த ஆலயமாகும். கீரிமலைக் கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் மக்கள் குழியேற்றமும் மற்றும் வேளாண்மை போன்ற தொழில்களும் வர்த்தகமும் ஆரம்பமாகிய காலம் முதலாகவே நகுலேஸ்வர ஆலயம் சிறப்பிடம் பெற்று வந்துள்ளது என்ற குறிப்பினைத் தகவுண்ண கைலாச புராணத்தில் காணலாம்.

சோழ இளவரசியாகிய மாருதப்புரவீகவல்லி குதிரை முகத்துடனும் குன்மவலி நோடிடனும் இருந்து அவஸ்தைப்பட்டாள். சந்தியாசி ஒருவரால் வழிப்படுத்தப்பட்ட மாருதப்புரவீகவல்லி கீரிமலைச் சாரலில் வந்திறங்கி நகுலமுனிவரிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுக் கீரிமலைத் தலத்தின் ஞானத்திபம்

ஸ்ரீஸுத்தாயும் தீர்த்தத்தின் மகிமையையும் முனிவர் வாயிலாக அறிந்து கொண்டாள். கீரிமலைப் புனித தீர்த்தத்தில் நீராழ சிவாலய தரிசனமும் செய்து வந்த மாருதபுரவீகவல்லியின் குன்மவலியுந் தீர்ந்து குதிரை முகமும் மாறியது.

மாருதப்புரவீகவல்லி எழில்மிகு இளமை வழவத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டாள். மகளின் குதிரை முகம் மாறப்பெற்றமையால் மகிழ்ச்சி அடைந்த சோழ அரசனால் கட்டப்பட்ட ஆலயமே மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் ஆகும். மாவிட்டபுரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட முருகப்பெருமானின் விக்கிரகங்கள் வந்து இறங்கிய இடம் ஆகையால் காங்கேசன்துறை என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இலங்கையை ஆட்சி செய்த முதல் சிங்கள அரசனாகிய விஜயன் இந்து சமயத்தவன் என்றே வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவன் தனது நாட்டையும் ஆட்சியையும் பாதுகாப்பதற்காக இலங்கையின் நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு ஈஸ்வரங்களைக் கட்டுவித்தான் என்றும் இவனால் வடக்கே கீரிமலையில் கட்டப்பட்ட ஆலயம்தான் திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்றும் யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீரிமலைக்குக் காந்தருவநகர், வீணாகானபுரம் என்ற பெயர்களும் வழங்கப்பட்டு இருந்ததாக யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுகி என்ற நூலில் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நகுலேஸ்வர ஆலயத்தின் வரலாறு பற்றி ஆலயத்தின் பிரதமகுரு அவருடைய பவளவிழா மலருக்கு வழங்கிய செவ்வி

நகுலேஸ்வரத்தின் மிக அநாதியான முதற்கோயில் கடலில் அமிழ்ந்துவிட்டது. இரண்டாவது கோயில் போர்த்துக்கேயரால் தரை மட்டமாக்கப்பட்டது. மூன்றாவது கோயில் ஈழப்போரில் சிதைவடைந்தது. இதுவே புதுப்பிக்கப்படுகிறது.

முதற்கோயில் கடற்கரையில் உள்ள மலையின் மீதிருந்தது. கடல்கோள் ஒன்று ஏற்பட்டபோது அக்கோயில் கடலுள் அமிழ்ந்து விட்டது. அதன் கரையில் எஞ்சியிருந்த மலையின் மேல் பிற்காலத்தில் வைத்து வணங்கப்பட்ட சிவலிங்கம் இப்போதும் இருக்கிறது. இப்போதைய

கேணிக்குப் பக்கத்தே சடையம்மா மடப்பக்கத்தில் அச்சிவலிங்கம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அருகே நன்னீர்ச் சுணை ஒன்றும் இருக்கிறது. இரண்டாவது கோயில் கி.பி. 1621 ஆம் ஆண்டு அளவில் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றிய போது சைவாலயங்கள் எல்லாவற்றையும் தரைமட்டமாக அழித்தவேளை நகுலேஸ்வரர் ஆலயமும் அழிந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 1878 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீலஹ்மூர்த்தியை வழிகாட்டலால் எம்மவர்கள் மூன்றாவது கோயிலைக் கட்டி எழுப்பினார்கள். மூன்றாவது கோயில் 1990 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16 ஆம் திகதி கேதார கெளரி விரத விழாவின் போது ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் கெளரிநூல் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் கோயிலின் மேல் பல விமானக் குண்டுகள் வீசப்பட்டுக் கோயில் அழிவுக்குள்ளானது.

நாவலரும் கீரிமலைச் சிவன் கோயிலும்

1878 ஆம் ஆண்டு வைகாசித்திங்கள் 24 ஆம் நாள் கீரிமலைச் சிவன் கோயில் என்ற தலைப்பில் துண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றை நாவலர் வெளியிட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்திலே மாவிட்டபுரத்திற்கு வடமேற்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ள கீரிமலையிலே ஆதியில் ஒரு பெரிய சிவன் கோயில் இருந்தது. அது போர்த்துக்கீசரால் இழக்கப்பட்டது. கீரிமலையின் அடியினின்றும் சுத்தசலம் ஊற்றைடுத்துக் கடலினுள்ளே பாய்கின்றது. அந்தச் சங்கமம் புண்ணிய தீர்த்தம் என்று விசுவாசித்தன்றோ யாழ்ப்பாணம் எங்கும் உள்ள சைவசமய சனங்கள் விசேஷ தினங்களில் அங்கே போய் ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். அநேகர் அங்கே சங்கற்பஞ்செய்து ஒரு மண்டலம் அரை மண்டலம் ஸ்நானம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேகர் அந்தியேஷ்டி, சிராத்தம் முதலிய கிரியைகளை அங்கே போய்ச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஸ்நானம் செய்துடனே சுவாமி தரிசனம் செய்யும் பொருட்டு அங்கே ஒரு கோயில் இல்லையே. யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ இடங்களிலே கோயில் சமீபத்தில் இருக்கவும் புதிது புதிதாகக் கோயில் கட்டுகின்ற நம்மவர்கள் எல்லாச் சனங்களுக்கும் பொதுத் தலமாகிய கீரிமலையிலே ஒரு கோயில் கட்டுவிக்க இது வரையும் நினையாததென்னையோ?

கீரிமலையிலே ஒரு கோயில் கட்டுவித்துச் சிவவிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்வித்து நித்திய பூசை நடத்துவிப்பது மேலாகிய சிவ தருமம். தல விஷேட தீர்த்த விஷேடத்தோடு மூர்த்தி விசேடமும் கூடுமாயின் மிக ஞானதீபம் ————— (3) ————— சிவ.மநாவிங்கம்

நலமாமே. யாழ்ப்பாணத்துச் சனங்கள் தங்கள் தங்களால் இயன்ற பொருஞ்சுவில் செய்வார்களானால் இந்தச் சிவ தருமத்தைத் தொடங்கி நிறைவேற்றலாம்.

கீரிமலைச் சிவன் கோயிலை மீண்டும் கட்டுவதற்குரிய காலமும் இடமும் பற்றிச் சோதிட வல்லுனரான இரகுநாதையருடனும் அராலிச் சிற்பாசாரியர் சு.சுவாமிநாதருடனும் நாவலர் கலந்து ஆலோசித்தார். அவ்வுத்தமோத்தம் சிவதருமத்தின் பொருட்டுப் பொதுமக்களின் பொருஞ்சுவியை நாவலர் நாடனார். நாவலர் கீரிமலையில் சிவாலயம் அமைக்க எடுத்த முயற்சி நிறைவேற முன்பு அவர் சிவபதும் அடைந்து விட்டார். இவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்ற சைவப் பெருமக்கள் விழிப்புற்று இவ்வாலயப் பணியினை நிறைவேற்றினர்.

நகுலேஸ்வரர் வரலாறு கூறும் நூல்கள்

வடமாழியில் உள்ள குதசம்ஹிதை, மகாபாரதம், மதஸ்ய புராணம், தசஷண கைலாய மாண்மியம் முதலான நூல்களில் நகுலேஸ்வரர் ஆலயத்தின் வரலாறு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்தலத்தின் மேன்மையைக் கூறும் நூல்களாகத் தமிழ்மொழியில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, ஸ்ரீலக்ஷ்மியுகநாவலர் சரித்திரம், நகுலாசபுராணம், நகுலேஸ்வரமாண்மியம், நகுலமலைக் குறவஞ்சி, நகுலேஸ்வர பூங்கொத்து, நகுலேஸ்வரர் சதகம், நகுலேஸ்வரர் ஊஞ்சல் ஆகிய நூல்கள் காணப்படுகின்றன.

நகுலேஸ்வரம் பற்றி வெளிவந்த நூல்களும் அதன் ஆசிரியர்களும்

1. யாழ்ப்பாண வைபவமாலை - மயில்வாகனப் புலவர்
2. நகுலாசல புராணம் - அப்பாசாமி ஜயர்
3. நகுலேஸ்வர மாண்மியம் - நீர்வேலிப் பண்மதர்
(சமஸ்கிருத மொழி) - ச.சிவப்பிரகாசம்
4. நகுலமலைக் குறவஞ்சி - குமாரசவாமிப் புலவர்
5. நகுலேசர் ஊஞ்சல் - அராலி விசுவநாத சிவாசாரியார்
6. நகுலேசர் சதகம் - குமாரசவாமிப் புலவர்
7. நகுலேஸ்வரர் விநோத - பண்மதர் நமசிவாயம்
- விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து -
- விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து - மயில்வாகனப் புலவர்

போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்ட நகுலேஸ்வரர் ஆலயம்

போர்த்துக்கீசரால் இடிக்கப்பட்ட நகுலேஸ்வரர் ஆலயம் மூன்று பிரகாரங்களும் ஜந்து கோபுரங்களும் உடைய பெரிய ஆலயமாக இருந்தது. கி.பி. 1621இல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயர் நகுலேச்சரம், நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில், மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோயில் முதலிய ஆலயங்களை இழத்தழித்தனர். பரராசசிங்க முதலி இறந்த பின்பு பறங்கிக்காரர் தாங்கள் இடிக்காமல் விட்டிருந்த ஆலயமெல்லாம் இழப்பித்தார்கள். அப்பொழுது பரசுபாணி ஜயரனும் பிராமணர் கீரிமலைச் சாரலிலுள்ள தேவாலயங்களின் தட்டு முட்டுக்களையும் விக்கிரகங்களையும் கிணறுகளிற் போட்டு மூடி வைத்தார் என யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகிறது.

திருத்தி அமைக்கப்பட்ட நகுலேஸ்வரர் ஆலயத்தின் வளர்ச்சி

சிவஹீர் கா.தியாகராஜாக் குருக்கள் 1882 ஆம் ஆண்டு சித்திரபானு வருடம் ஐப்பசி மாதம் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பிரசுரத்தில் கீரிமலைச் சிவன் கோயிலின் புனருத்தாரணம் பற்றி நாவலர்பெருமான் மேற்கொண்ட முயற்சிகளை விபரித்துள்ளார். திருப்பணி வேலைகள் நிறைவேறி 1895 ஆம் ஆண்டு மன்மத வருடம் ஆணிமாதம் மகாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது. 1918 ஆம் ஆண்டு கோயில் தற்செயலாகத் தீப்பற்றியது. இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு காலங்களில் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. 1953 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப் பட்ட சிவாகம விற்பன்னர்களாகிய சிவாசாரியார்கள் கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்புற நடத்தினார்கள். 1955 ஆம் ஆண்டு முதல் வருடாந்த மகோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்துள்ளது. சிவராத்திரி தினத்தை இறுதியாக வடைய மாசி மகோற்சவம் பதினெண்நாடு நாட்களுக்கு நடைபெற்று வந்தது. இதேபோல அம்மனுக்குரிய மகோற்சவம் பங்குணி மாதத்தில் தொடங்கி சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று தேர்த்திருவிழாவும் தொடர்ந்து தீர்த்தமும் நடைபெற்றது.

சிவாகம, சிறப்சாஸ்திர விதிமுறைக்கு ஏற்பவே ஆலயத்தின் சகல அம்சங்களும் அமைக்கப்பட்டன. இந்தச் சிவாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், கோபுரவாயில், பரிவார தெய்வங்களின் கோயில்கள், திருச்சுற்று ஆகிய அமைப்புக்களுடன் சிறப்புற நிர்மாணிக்கப்பட்டது. கோயிலின் அழத்தளத் தூண்கள் எல்லாம்

வெள்ளைக் கற்களால் அமைக்கப்பட்டன. தட்சணாமுர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் விக்கிரகங்கள் சிறப்பாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. விநாயகர், ஷண்முகர், சோமாஸ்கந்தர், மகாவிஷ்ணு, மகாலட்சுமி, பஞ்சலிங்கங்கள் ஆகிய பரிவார தெய்வங்களுக்கு சிறுகோயில்கள் உள்ளன. நிருத்த மண்டபத்தில் நடராஜருக்குக் கோயில் உள்ளது. சிவனின் திருவிளையாடல்கள் கோயில் சுவரில் அழகான சித்திரங்களாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இங்கு சிவாகம மரபில் நித்திய நெயித்திக கிரியைகள் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. திருவனந்தல் முதலாக அர்த்தசாமப் பூசைவரை ஆறுகாலப் பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெற்றன. ஆழ அமாவாசை தீர்த்தத் தினத்தன்றும், புரட்டாதிச் சனிக்கிழமைகளிலும் பெரும் எண்ணிக்கையான அழயார்கள் ஆலயத்திற்கு வருகை தருவார்கள். புராணபடன மரபு இவ்வாலயத்தில் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. புராண படனத்தினைப் பிரதம சிவாசாரியார் தொடக்கிலைக்க அழயார்கள் ஆசார சீலர்களாகக் கலந்து கொண்டு அருள் பெறுவார்கள். கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், திருவாதவூரமுகள் புராணம், நகுலாசல புராணம், ஏகாதசி புராணம் ஆகிய புராணங்கள் பழத்துப் பயன் சொல்லப்பட்டு வந்தன.

கீரிமலை சிவநெறிக்கழகம்

நகுலேஸ்வரர் ஆலயத்தின் தர்மகர்த்தா சிவஹஞ் நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு 1976 இல் கீரிமலைச் சிவன் கோயிலில் சிவநெறிக்கழகம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மாதும் இருமுறை யாழ்ப்பாணத்தின் பல பாகங்களிலிருந்தும் சைவச் சான்றோர்கள் பலரும் வந்து ஆலயத்தின் சபா மண்டபத்தில் கூடுவர். குருக்கள் ஜயா ஆசீர்வாதம் வழங்கிக் கூட்டத்தினை ஆரம்பித்து வைப்பார். இலக்கண வித்தகர் பண்முதர் தீ. நமசிவாயம் ஜயாவின் நெறிப்படுத்தலில் சான்றோர் சங்கமம் நடைபெறும். இந்தச் சங்கமம் ஒரு சங்கப் பலகை போலவே காணப்படும். சனி, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் காலையில் சைவசித்தாந்த வகுப்பும் மாலையில் இலக்கண இலக்கிய வகுப்புக்களும் நடைபெறும். யாழ் மாவட்ட மாணவர்களிடையே பேச்சுப் போட்டி, பண்ணிசைப் போட்டி, நீதிச் செய்யுள் மனனப்போட்டி, புராணபடனப் போட்டி, கதாப்பிரசங்கப் போட்டி, மாலைகட்டுதல், கோலம் போடுதல் போன்ற செயல்முறைப் போட்டிகள் என்பன நடத்தப்பட்டு பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. மிகச் சிறந்த முறையில் திருமுறை மாநாடு இவ்வாலய முன்றலில் மங்களகரமாக ஞானதீபம் ~~~~~ (6) ~~~~~ விவ. மகாலிங்கம்

நடத்தப்பட்டது. மகாஜனாக் கல்லூரியின் இளைப்பாறிய ஆசிரியர் திரு.ச.விநாயகரத்தினம் சிவனிந்திக் கழகத்தின் செயலாளராக இருந்து அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் பணிகள் பல புரிந்து வந்தார்.

உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் ஆலயத்திற்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கள்

1990 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16 ஆம் திகதி கேதாரகெளரி விரத விழாவின் போது கோயிலின் மேல் விமானத்திலிருந்து குண்டுகள் வீசப்பட்டன. மூலஸ்தானம் தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகள் யாவும் பெரும் அழிவுக்குள்ளாகியது. எட்டு வருட இடைவெளிக்குப் பின்பு 1998 ஆம் ஆண்டு மகாசிவராத்திரி தினத்தன்று இங்கு வழிபாடு இடம்பெற்றது. இச்சிவராத்திரி வழிபாட்டில் நாலாயிரத்திற்கும் அதிகமான பக்தர்கள் கலந்து கொண்டனர். 1998 ஆம் ஆண்டு ஆழ அமாவாசைத் தினத்தன்றும் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான பக்த கோழிகள் கலந்து கொண்டார்கள். உயர் பாதுகாப்பு வலயம் எனக் கூறி குழமக்கள் வசிப்பதற்கு இன்று வரை அரசு அனுமதி அளிக்கவில்லை. சில விசேட தினங்களில் அழியார்கள் பாதுகாப்புப் படையினரின் அனுமதியுடன் சென்று வழிபட்டு வருகிறார்கள்.

இங்கே இருந்த பல விக்கிரகங்கள் உடைக்கப்பட்டும் களவாடப்பட்டும் விட்டன. பூசைப்பொருட்கள், தீபவிளக்குகள் ஆகிய எவையுமே இல்லாதிருந்தன. சில விக்கிரகங்கள் பற்றைக்குள் வீசப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டன. மூல மூர்த்தியைத் தவிர வேறு விக்கிரகங்கள் எதுவுமே இருக்கவில்லை. அரசாங்கத்தின் உதவியுடனும் அழியார்களின் உதவியுடனும் ஆலயம் மீண்டும் புனரமைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நகுலேஸ்வரப் பெருமானின் பெருஞ்சாந்தி விழா (மகாகும்பாபிஷேகம்) மிக விரைவில் நடைபெற்று நித்திய நெமித்திய கிரியைகள் அனைத்தும் ஒழுங்காக இடம்பெற்று நமது மக்கள் அனைவரும் சாந்தியும் சமாதானமும் பெற்று வாழும் காலம் மிக விரைவில் கிடைக்க வேண்டுமென்று நாம் அனைவரும் இறையருளைப் பிரார்த்திப்போமாக.

- ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் - 2006 -

கீரிமலை மீண்டும் சிவபூமியாக மாறும் நான் எந்நாளோ?

த மிழ்நாட்டிலும் ஈழத்திலும் வாழ்கின்ற இந்துக்களில் பெரும் பான்மையோர் சைவர்களாகவே உள்ளார்கள். “தென்னாட்டைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றே மாணிக்கவாசகப் பெருமானுடைய தெய்வவாசகமாகிய திருவாசகமும் குறிப்பிடுகின்றது. சைவர்கள் சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாக வணங்குகின்றார்கள். இலங்கையைச் சிவபூமியெனத் தவயோகி திருமூல நாயனர் தனது தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். சைவத்தமிழ் மக்களின் இரண்டு பொக்கிஷங்களாகப் பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினான்கு மெய்கண்டசாஸ்திரங்களும் போற்றப்படுகின்றன. இந்நால்கள் அனைத்தும் சிவனையே முழுமுதற் தெய்வமாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

**“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்
சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்”**

என்பது அப்பர் பெருமானின் வாக்காகும். “சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேழனும் வேறில்லை” எனத் திருமந்திரமும் குறிப்பிடுகின்றது. சிவனுடன் பிரிவின்றிக் கலந்து நிற்கும் சக்தியாகவே அம்பிகை வழிபடப்படுகின்றாள். சிவனிலிருந்து வேறாகாத சக்திகளாகவே விநாயகப் பெருமானும் கந்தவேடபெருமானும் வணங்கப்படுகின்றார்கள். பரசிவ சோதிப்பிழும்பாக இருக்கும் சிவன் தான் ஆறுமுகப் பெருமானாகத் தோன்றினார் என்றே கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. சிவனுடைய இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களில் துஷ்டநிக்ரஹ வழவமாக வைரவர் மூர்த்தமும் தக்கன் யாகத்தைத் தகர்த்தைறிய எடுத்த வழவமாக வீரபத்திர மூர்த்தமும் காணப்படுகிறது.

இலங்கையின் நான்கு எல்லைகளிலும் நான்கு ஈஸ்வரங்கள் இருந்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. வடக்கே நகுலேஸ்வரம் கிழுக்கே கோணேஸ்வரம் மேற்கே திருக்கேதீஸ்வரம் தெற்கே சந்திரசேகரேஸ்வரம் ஆகிய ஆலயங்களுடன் வடமேற்கில் உள்ள முன்னேஸ்வரம் ஆலயமும் உட்பட பஞ்ச ஈஸ்வரங்கள் ஈழமணித் திருநாட்டில் மிகத் தொன்மைக்காலம்

தொட்டு இருந்து அருளாட்சி புரிந்து வந்த திருத்தலங்கள் ஆகும். இவற்றில் சந்திரசேகரேஸ்வரம் ஆலயம் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் முற்றாக இழ்த்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டு விட்டது. போர்த்துக்கீசரால் இழக்கப்பட்ட திருக்கேதீஸ்வரமும் நகுலேஸ்வரமும் சைவத்தின் காவலர் சைவ சேனாதிபதி நாவலர்பெருமானின் வேண்டுகோளை ஏற்றுச் சைவப் பெருமக்களால் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. கோணேஸ்வரம் பல சைவப் பெரியார்களின் அயராத முயற்சியினால் 1950 ஆம் ஆண்டில் புனர்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டது. திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மீது சம்பந்தரும் சுந்தரரும் கோணேஸ்வரத்தின் மீது சம்பந்தரும் அருணகிரிநாதரும் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்கள். ஈழத்தின் வடபால் அமைந்துள்ள புனித தீர்த்தமாகிய கீரிமலைத்தீர்த்தம் கண்டகி தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. கீரிமலையிலே அமைந்து அருளாட்சி புரியும் ஆலயம் நகுலேஸ்வரப் பெருமானுடைய திருத்தலம் ஆகும். கீரிமலையில் தீர்த்தம் ஆழயதால் நகுல முனிவர் தனது கீரிமுகம் நீங்கி மனித முகத்தினைப் பெற்றார் என்றும் இதே போலச் சோழ இளவரசியாகிய மாருதப்புரவீகவல்லி குதிரை முகம் மாறப்பெற்றார் என்றும் வரலாறுகள் கூறகின்றன. மாவிட்டபுரம் கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட முருகன் விக்கிரங்கள் வந்து இறங்கிய இடம் காங்கேசன்துறை என அழைக்கப்பட்டது. கீரிமலை, மாவிட்டபுரம், காங்கேசன்துறை ஆகிய மூன்று கிராமங்களும் அடங்கிய பிரதேசம் கோயிற்கடலை என அழைக்கப்பட்டது. தீர்த்த யாத்திரை செய்து வந்த வியாச மகரிவி கீரிமலையில் தீர்த்தமாழ நகுலேஸ்வரத்தை வணங்கிச் சென்றார் என்று கூறப்படுகிறது. தலயாத்திரை செய்து வந்த அருச்சுனனும் கீரிமலைக்கு வந்து நகுலேஸ்வரப் பெருமானை வணங்கிச் சென்றதாக வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன.

திருத்தம்பலேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்பட்ட நகுலேஸ்வரத்தில் மகாசிவராத்திரி தினத்தை தீர்த்த உற்சவமாகக் கொண்டு நகுலேஸ்வரப் பெருமானுக்கு மகோற்சவம் பல வருட காலமாகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது. பிதிர்க்கடன் செய்வதற்காக கீரிமலைக்கு வரும் அழயார்கள் அணவரும் நகுலேஸ்வரப் பெருமானைத் தரிசித்து இறந்தவர்களின் ஆத்மசாந்திக்காக மோட்ச தீபம் ஏற்றிச் செல்லும் வழக்கம் நிலவி வந்தது. ஆழ அமாவாசைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கீரிமலையில் தீர்த்தமாழ பிதிர்க்கடன்களைச் செய்து வருவார்கள். புனித பிரதேசமாகத் திகழ்ந்த கீரிமலையில் சிறாப்பர் மடம் சைவப் பண்பாட்டினைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் மடமாக நிலவி வந்தது. கந்தபுராணப் படிப்பு முதலாகப் பல சமய நிகழ்வுகள் அங்கே இடம்பெற்று வந்தன. பெரும் ஞானிகள் யோகிகள் கூழச் சத்சங்கம் நடத்தும் ஆண்மிக நிலையமாகவும் சிறாப்பர் மடம் மினிர்ந்தது.

1970 முதல் 1990 வரை கீரிமலை சிவநெறிக் கழகத்தினர் பல சைவ மாநாடுகளையும் நிகழ்வுகளையும் ஆலயச் சூழலில் நடத்தினார்கள். வித்துவான் கணேசயரின் முதல் மாணவர் இலக்கண வித்தகர் பண்டிதர் இ.நமசிவாயம் அவர்கள் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகிப்பார்கள். மகாஜனாக் கல்லூரியின் இளைப்பாரிய ஆசிரியர் திரு.ச.விநாயகரத்தினம் அவர்கள் சிவநெறிக் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்துப் பணிகள் பல செய்தார். மாணவர்கள் மத்தியிலும் சைவப் பெருமக்கள் மத்தியிலும் சமய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதில் சிவநெறிக் கழகம் சாதித்த சாதனைகள் அளப்பரியதாகும். சிவநெறிக்கழகத்தின் கூட்டங்கள் அறிஞர்கள் பலர் ஒன்றாகச் சங்கமிக்கும் சங்கப் பலகையாகவே இருந்தது. அருளாட்சி நடந்த பிரதேசம் இன்று மக்கள் நடமாட்டமற்ற நிலையில் அழிந்த பிரதேசமாகக் காட்சி தருகிறது. புனித தீர்த்தமாகிய கீரிமலைக் கடல் சனாமியின் பொழுது சீற்றம் கொண்டு கேணியில் குளித்துக்கொண்டிருந்த சிலரின் உயிரைப் பறித்த கொடுமை இங்கே இடம்பெற்றது.

ஏன் இந்த அவலம்? இயற்கையின் சீற்றத்திற்கு யாது காரணம்? சிவபூமி குறிக்கப்பட்ட சில நிமிடங்களுக்குள் பிணபூமியாக ஏன் மாறியது? நாற்பதினாயிரம் உயிர்கள் பலியாகியதற்கும் பலருடைய சொத்துக்கள் நிர்மூலமானதற்கும் உற்றார் உறவுகளை இழந்து பலர் பரிதவிப்பதற்குமான மூல காரணம் யாது? அனைவரும் இதற்கான காரணத்தை ஆராய வேண்டும். நாட்டை ஆட்சி செய்யும் தலைவர்களிலிருந்து சாதாரண குழுமகள் வரை இந்த அவலம் ஏற்பட்டதற்கான காரணிகளை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கை ஒரு கடலால் சூழப்பெற்ற தீவு ஆகும். இயற்கை அழிவுகள் ஏற்படாமல் இருக்கவே இந்த நாட்டின் எல்லைகளில் நமது மன்னர்கள் சிவாலயங்களை அமைத்தார்கள். ஆலயங்களில் நித்திய நெநமித்திய கிரியைகள் நடைபெறாவிட்டால் இறைவனுக்கு ஒரு தீங்கும் ஏற்படாது. நாட்டு மக்கள் தான் துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும். ஆலயப் பூசைகள் ஒழுங்காக நடைபெறாவிட்டால் நாட்டின் ஆட்சி நிலை குலையும். வரட்சி ஏற்பட்டு மக்கள் பட்டினியால் வாடுவார்கள். கொலை, களவு ஆகிய பஞ்சமாபாதகங்கள் தலைவிரித்தாடும். கீரிமலைப் பிரதேசம் புனித பிரதேசமாக மாறவும் ஈழமணித் திருநாடு மீண்டும் சிவபூமியாக மலரவும் இறையருளை அனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக.

- மகா சிவராத்திரி தினம் உதயன் பத்திரிகை - 2005 -

நெந்து சமயத்தில் அறம்

1. மாணிடப் பிறவியின் மாண்பு

“அரிது அரிது மாணிடராதல் அரிது” என்பது தமிழ் முதாட்டி ஒளாவையின் வாக்கு ஆகும். இறைவனை வாழ்த்தவும் வணங்கவும் அவனுடைய திருவருளைப் பெறவும் உரிய பிறப்பு மானுடப் பிறப்பே என்பதையும் இறையருளைப் பெறுவதற்கு மிகவும் பொருத்தமான இடம் பூவுலகமே என்பதையும் “புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம் போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி” என மணிவாசகனார் தனது தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். மகத்தான பிறவியாகிய மானுடப் பிறவியை எடுத்த பலர் தமது வாழ்நாளை வீழ்நாளாகவே கழிக்கிறார்கள். “சூத்தாழக் சூத்தாழப் போட்டு உடைத்தாண்டு” என்ற சித்தபுருஷரின் வாக்கிற்கு அமைய மாணிடர்களில் பலர் தாம் எடுத்த பிறவியின் பயனை உணராமல் வாழ்ந்து மழிகிறார்கள். எடுத்த பிறவியில் தவத்துடன் சூழிய வாழ்வு வாழ்ந்தால் உயிர் நோயாகிய பிறவி நோய் நீங்கிவிடும். “விநாச கால விபரீத புத்தி” என்ற வடமொழிச் சுலோகத்திற்கு அமைய அறிவின் தவறான செயற்பாட்டினால் வாழ்வில் சீரழிந்தவர்கள் பலரைக் காண்கிறோம். அறிவு சரியாகச் செயற்படுவதற்கு அறவாழ்வே ஆதாரம் என்பதை இந்து தத்துவம் வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

2. அறவாழ்வின் அவசியம்

மாணிடப் பிறவி எடுத்த ஆண்மாக்களே இறைவனுடைய திருவழியைச் சேர முடியும். பிரபஞ்சத்தில் வாழும் மனிதனின் இலட்சியமாக, வாழ்வில் அடைய வேண்டிய பொருள்களாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றும் திரிவர்க்கம் என அழைக்கப்பட்டது. அறம் மூன்று வகையான இன்பத்தை அளிக்கக்கூடியது. அவை இம்மை இன்பம், மறுமை இன்பம், பேரின்பம் என்பனவாகும். இப்பிறவியிலே அடையும் இன்பம் இம்மை இன்பமாகும். இப்பிறவியிலே செய்யும் நல்வினையின் பயனாக மறுபிறவியிலே அனுபவிக்கும் இன்பம் மறுமை இன்பமாகும். பிறப்பில்லாத நிலைத்த இன்பமே பேரின்பமாகும்.

அறநெறியில் வாழ்ந்து வருவதற்கு நல் ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது. சிறப்பான ஒழுக்கத்தையே அறம் என்று கூறலாம். இல்லறம், துறவறம் ஞானத்தை இன்பம் மறுமை இன்பமாகும். பிறப்பில்லாத நிலைத்த இன்பமே பேரின்பமாகும்.

ஆகிய இரண்டிற்கும் உரிய ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு வாழ்ந்தால் எற்றில் பேரின்பத்தை அடைவதற்கு அவை துணையாக இருக்கும்.

மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றினாலும் அறம் செய்ய வேண்டும். மூன்றும் தூய்மையாக இருந்து செயற்பட்டால்தான் காரியசித்தி ஏற்படும். “திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் நீ அருள்வாய்” என்றே தாயுமான சவாமிகளும் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். மனத்திலிருந்து வரும் சிந்தனையே சொல், செயல் ஆகிய இரண்டிற்கும் மூலமாக உள்ளது. என்னம் ஆரோக்கியமானதாக இருந்தால் சொல்லும் செயலும் தூய்மையுடையதாக அமையும். இதனை “நல்லவை எண்ணால் வேண்டும்” என்று மகாகவி பாரதியாரும் குறிப்பிடுகின்றார்.

மனத்தைப் புலன்வழிச் செல்லாது ஒரு நிலைப்படுத்தினால் தான் ஆண்ம ஞானத்தைப் பெற முடியும். புலன்கள் வழியே செல்லும் மனத்திற்கு ஆறுதலோ அமைதியோ கிடையாது. இதனாலேயே “மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்” என்று சான்றோர் கூறியுள்ளனர். தூய்மை புறத்தூய்மை, அகத்தூய்மை என இருவகைப்படும். உடம்பின் வெளிப்புற அழுக்குகளை நீக்குவது புறத் தூய்மை. தேக ஆரோக்கியத்திற்குப் புறச் சுத்தம் மிகவும் அவசியம். அகச்சுத்தம் புறச்சுத்தத்திலும் பார்க்க மேம்பட்டதாகும். நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல உணர்ச்சிகள் மாத்திரம் மனத்திற் தோன்றினால் அவை அகச் சுத்தம் எனப்படும். மனத்திலே எவ்வித குற்றங்களும் தோன்றாமல் அவைகளைக் களைந்து விட்டால் அதுவே அறமாகும். அதுவே மேலான ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிழக்க ஏதுவாய் இருக்கும். எண்ணமே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் வித்தாக இருப்பதால் மனத்துக்கண் மாசிலாதிருப்பது அனைத்திற்கும் அழிப்படை என்ற கருத்தையே,

“**மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற**”

எனத் திருக்குறள் செப்புகிறது.

இந்து அறவியலில் தத்துவம் சமயம் சார்ந்த ஒழுக்கவியற் கோட்பாடுகளும் இணைந்தே காணப்படுகின்றன. வடமொழியில் உள்ள வேதங்கள், உபநிதங்கள், இதிகாச புராணங்கள், கீதை, தர்மசாஸ்திர நூல்கள் ஆகியவற்றில் அற ஒழுக்கங்கள் பெறிதும் போதிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறே தமிழ் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம், தமிழ் ஆகமம் ஆகிய திருமந்திரம், அற நூல்களாகிய நாலம்யார், திருக்குறள், காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, அருளாளர்கள் தந்த ஞானதீபம்

தோத்திர இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றிலும் அறக்கருத்துக்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன.

தூய்மையான மனமுடைய ஒருவன் இன்சொல் பேசுவதோடு நற்செயல்களையும் செய்வானாயின் அவன் மக்களாலும் இறைவனாலும் விரும்பப்படுவான். இம்மையிலும் மறுமையிலும் துணையாயிருந்து ஈற்றில் பேரின்பத்தை நல்கும் அறவாழ்க்கை மக்களுக்கு இன்றியமையாததாகும். அதர்மமான வாழ்வு துன்பத்தைத் தருவதோடு பிறவிக்கு வித்தாகவும் அமைந்து விடும். இறைவனின் கருணையும் கிடைக்காது. அறமே உயிருக்குத் துணையாவதோடு இறைவனின் பாதங்களை அடைவதற்கும் வழிகாட்டும்.

இழுக்கத்தைக் கடைப்பிழத்து வாழ்வதனால் அறம் வளரும், பாவம் தேயும்; உலகத்தில் வாழும் ஓவ்வாரு கணமும் அறநெறி வழுவாது வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். சிறுபராயம், வாலிபம், வயோதிபம் ஆகிய மூன்று பருவத்திலும் அறநெறியைத் தவறாது கடைப்பிழப்பதனால் பெரும் பயண அடையலாம். இதற்கு நல்லார் இணக்கம், இறை அன்பு, அற நூல் அறிவு ஆகிய மூன்றும் துணையாக இருக்கும். அறமே இம்மை, மறுமை, வீடுபேறு ஆகிய மூன்றுக்கும் பயன் தருவது ஆகும். உயிர்களுக்கு அறத்திலும் சிறந்த துணை வேறு எதுவும் இல்லை.

தனக்குரிய தர்மம் சுவதர்மம், சுதர்மம் என அழைக்கப்படும். உண்மிருந்து கூத்தாடுவது மட்டும் சுவதர்மம் ஆகாது. ஓவ்வாருவரும் தனக்குரிய கர்மத்தை தர்மத்தின் வழியில் நின்று செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செயற்படாத மனிதன் விலங்காக மாறிவிடுவான். புறக்கரண உட்கரணங்களைச் சுத்தி செய்வதே சுதர்மம். உட்கரணங்களில் மோசமானதும் மிக விசேடமானதும் மனம். மனம் சுத்தமாக எல்லாக் கரணங்களும் சுத்தமாகும். மனமாகிய கண்ணாழியைக் கழுவித் தூய்மை செய்தால் அது அறிவுச் சுடரை மேலும் பிரகாசிக்கச் செய்யும். மனத்தைத் தூய்மை செய்யாத போது அழுக்குப் பழந்த கண்ணாழ போல அது அறிவுச் சுடரைப் புகைப்படலத்தால் மூடி மங்க வைத்து விடும். அறிவைத் தூய்மை செய்ய மனம் தூய்மையாகும். மனம் தூய்மையாக அறிவு மேலும் தூய்மை அடையும். மனித மனத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்கின்றன. அவற்றுள் அறிவு (ஞானம்), உணர்ச்சி (இச்சை), செயல் (கிரியை) என்பன முதன்மை யானவை. அறவியலுக்கு புறச்செயல்களைக் காட்டிலும் உள் ஊக்கிகள் மிக முக்கியத்துவம் உடையவை.

தீயனவற்றை விலக்கி நல்லனவற்றைச் செய்தல் தர்மம் என்று இந்து சமயம் குறிப்பிடுகிறது. எப்பழைம் வாழலாம் என்ற நிலை மாறி இப்பழத்தான் வாழ வேண்டும் என்ற ஒழுங்கான சிந்தனையை வாழ்க்கைக்குரிய உயர்ந்த அறமாகக் கூறுகின்றது. இந்துசமயத்தில் தத்துவம், சமயம், அறவியல் ஆகிய மூன்றும் இணைந்து காணப்படுகிறது.

3. வேதங்களில் அறம் பற்றிய கருத்துக்கள்

இருக்கு வேதத்தில் ரிதம் என்னும் சொல்லால் ஒழுங்கு என்ற பொருள் சுட்பெட்டது. ரிதக் கடவுளாக வருணன் குறிக்கப்பட்டான். அறத்தின் காவலன் என்ற பொருளில் “ரிதஸ்ய கோபா” என்ற பெயர் வருணனுக்கு வழங்கப்பட்டது. அறத்திற்கு மாறான செயல்களைச் செய்வோர் பாவிகள் என வேதம் கூறுகிறது. “நல்லவனாக வாழத் தீய குணங்களில் இருந்து விடுபட நாட்டிலே சகல நன்மைகளும் சூப்சிசங்களும் உண்டாக அருள்வாய்” என்பதே இருக்கு வேதத்தில் வரும் வருணனை நோக்கிய பிரார்த்தனைகள் ஆகும். பிரபஞ்ச ஒழுங்கினை நிலைநிறுத்துபவராக வருணனை வருண சூக்தப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. வருணனது ஆட்சி பெள்தீகத் துறையைக் கடந்து அறத் துறைகளிலும் பரவி நிற்பதை வேதப் பாடல்கள் சுட்டியுள்ளன.

4. உபநிடதங்களில் அறம் பற்றிய கருத்துக்கள்

எந்த மனிதனும் இறை நிலை அடையலாம் என்பதே உபநிடத மகா வாக்கியங்கள் தரும் பொருளாகும்.

1. அகம் பிரமாஸ்மி	-	நான் அதுவாக ஆகிறேன்
2. தத்வமஸி	-	நீ அதுவாக ஆகிறாய்
3. அயம் ஆத்ம பிரம்மம்	-	எனது ஆத்மாவே பிரமமானது
4. ஸோ (அ) கம் அஸ்மி	-	எனதுள்ள அவனாகின்றது.
5. பிரக்ஞானம் பிரம்மம்	-	அறிவு எதுவோ அதுவே பிரம்மம்

அனைவரிலும் தெய்வீகம் உண்டு, அனைவரையும் நேசி, அனைவரிடமும் அன்பாயிரு என்னும் உயர் மனித நேயமே உபநிடதங்களின் தாரக மந்திரமாகும். மிக உயர்ந்து ஒழுக்க விழுமியங்களையே உபநிடதங்கள் சிறந்த அறப் பண்புகளாகச் சித்திரித்துள்ளன. ஒருவன் அனைத்து நற்பண்புகளிற்கும் உறைவிடமாகும் போது அவன் தெய்வீகமானவனாகவோ தெய்வமாகவோ போற்றப்படுகிறான்.

தைத்திரீய உபநிடதம் அறவியல் நியமங்களாகப் பின்வருவன் வற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது:-

1. ஸத்யம் வத	- உண்மை பேசு
2. தர்மம் சர	- அறவழியில் நட
3. மாத்ரூ தேவோ பவ	- மாதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று
4. பித்ரூ தேவோ பவ	- பிதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று
5. ஆசார்ய தேவோ பவ	- குருவைத் தெய்வமெனப் போற்று
6. அதிதி தேவோ பவ	- விருந்தினரைத் தெய்வமெனப் போற்று
7. சத்யாந்நப் பிரம திதவ்யம்	- சத்தியத்தினின்றும் நழுவுதல் கூடாது
8. தர்மாத்நப் பிரம திதவ்யம்	- தர்மத்தினின்றும் நழுவுதல் கூடாது
9. பூத்யை நப் பிரம திதவ்யம்	- பெருமையுள்ளவற்றைப் போற்றவும் தவறக் கூடாது.

இவையனைத்தும் சமூக வாழ்வில் மனித நடத்தையை ஒழுங்கு படுத்தும் நடைமுறை விதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அறக் கட்டளைகள் அல்லது ஆணைகள் என இந்து மதம் கூறுகிறது. கட்டளைகள் பேணப்படாதவிடத்து அவை கர்ம வினைகளில் சென்று சேருகின்றன. ஒரு தொழிலைச் செய்வது கருமம். வேத சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கடமைகளைச் செய்வது தருமம். கருமம் விருப்புடன் செய்வது செய்தவனைச் சாரும். தருமம் கடமைகளைச் செய்தல். அது பற்றுக்களை விடுவிக்கும்.

5. இதிகாசங்களில் அறம்

அறத்தினை மறந்தவர் படும் துயரங்களை இதிகாசங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இரண்டு காவியங்களும் போன்ற முதன்மைப்படுத்தினாலும் அதர்மத்தை அழிப்பதற்கு சாமபேத தானங்கள் உதவாத இடத்து தண்டத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மகாபாரதம், இராமாயணம் என்ற இரு காவியங்களிலும் அறத்தின் வெற்றியும் அதர்மத்தின் அழிவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இராமாயணம் தர்மத்தைப் பரமதர்மம் எனக் கூறுகிறது. இராமாயணம் கூறும் பரமதர்மம் இரக்கம்; இரக்கத்தை உலகிற்கு காட்டிய இராமனைக் “கருணா காகுஸ்த” என்பர். அவன் கருணையே வழவானவன்.

சில இடங்களில் ஊழ்வினையும் கருமக் கொள்கையும் அற ஒழுக்கத்தைத் தீர்மானிக்கும் கருவிகளாகக் காட்டப்படுகின்றன. தனி மனித நடத்தைகளும் ஒருவனது வாழ்வின் வெற்றி தோல்வியைத் தீர்மானிப்பவையாக உள்ளன. தீமை பயப்பவற்றிலிருந்தும் பிழையானவற்றிலிருந்தும் ஆற்றல் வாய்ந்த மனிதன் சரியானவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து நாட்டிற்கும் ஞானதீபம் —————— (15) —————— ரீவ.மகாவிங்கம்

சமுகத்திற்கும் முறையானவற்றைச் செய்ய வேண்டும் என்பதே அறவியலினதும் கருமக் கொள்கையினதும் குறிக்கோளாக உள்ளது. வாலி, பீஷ்மர், கர்ணன், துரோணர் போன்றவர்கள் ஊழ்வினை வசப்பட்டு மழந்தவர்களாகவே இதிகாசங்கள் சித்திரிக்கின்றன. மகாபாரதத்தில் விதுரர் ஒருவரே தர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் இடையே நடுநிலை நின்று போரில் ஈடுபடாது துறவுபெற்று ஆச்சிரமம் சென்றார். அவரால் சொல்லப்பட்ட அறவிதிகளே விதுர நீதி என்று போற்றப்படுகிறது. பீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் போன்றோர் மறம் எனத் தெரிந்தும் செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காகப் பதவி துறக்காது ஊழ்வினை வசப்பட்டு மழந்தவர்களாகவே காணப்படுகிறார்கள்.

பகவத் கீதையிலே கிருஷ்ண பரமாத்மா அருச்சனனுக்கு அவதாரக் கோட்பாட்டினை விளக்குகின்றார். “பார்த்தா! எப்போது தர்மம் அழிந்து போய் அதர்மம் எழுச்சி பெறுமோ அப்போது தான் என்னைப் பிறப்பித்துக் கொள்கிறேன்”. நல்லோரைக் காக்கவும் தீயோரை அழிக்கவும் அறத்தை நிலை நிறுத்தவும் நான் யுகம் யுகம் தோறும் திரு அவதாரம் செய்கிறேன்” எனக் கூறுகின்றார். (பரித்ராணாய ஸாதூனாம் வினாசாய சதுஷ்க்ருதாம் தர்மஸம்ஸ் தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே). சாதாரண மனிதன் ஒவ்வொருவனும் கடைப்பிழக்க வேண்டிய ஜம்பேரறப் பண்புகளாக தூய்மை, தன்னடக்கம், பற்றின்மை, சத்தியம், அகிம்சை என்பனவற்றை கீதை எடுத்துக்கூறுகிறது. முக்கிய அறப்பண்புகளில் பற்றற்ற தன்மையும் ஒன்றாகும். புலக்காட்சிப் பொருட்கள் மேல் பற்று வைத்தல் தீமைக்குக் காரணம் என்று பகவத்கீதை கூறுகிறது. இப்பிரபஞ்சப் பொருட்களின் நிலையற்ற தன்மையை ஆண்மா உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இப்பொருட்களில் பற்று வைப்பதால் தீமையே உருவாகும். புலக்காட்சிப் பொருள்களின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகாதவன் சத்தியத்தைக் காண்பான். சத்தியம் தான் உயர்ந்த மெய்ப்பொருளான கடவுளின் வழவும் ஆகும்.

6. புராணங்களில் அறம்

அறவாழ்வின் சிறப்பு புராணங்களில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அறநெறி தவறியவர்கள் அடைந்த அவலங்கள் அனைத்தும் புராணங்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனிடம் தவமிருந்து வரங்களைப் பெற்றவர்கள் வரம்பு மீறி நடந்தமையால் அடைந்த துன்பங்களைப் புராண வரலாறுகள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. கந்தபுராணத்தில் காசிப முனிவர் தனது மைந்தர்களுக்குச் செய்த உபதேசத்தில் தருமத்தின் சிறப்பினை எடுத்து விளக்குகின்றார். தருமம் என்று ஒரு பொருள் உள்ளது. ஒருவருக்கு ஞானதீபம் ~~~~~ (16) ~~~~~ விவ. மகாவிங்கம்

இம்மையிலும் மறுமையிலும் பரிசுத்தமான இன்பம் தருமத்தினாலேயேதான் உண்டாகும். பெறுதற்காரியதாகியதரும் பூர்வபுண்ணிய விசேஷங்களினாலும் இம்மையிலே செய்யும் தவ விரதங்களினாலும் சான்றோர் இணக்கத்தினாலும் ஏற்படக்கூடியதாகும். மனமாசு நீங்கி அறிவும் மனமும் ஒரு நெறிப்பட்ட தூய்மையாளர்களாலன்றி மற்றவர்களால் தருமத்தினைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும் முடியாது.

“தருமம் என்றொரு பொருள் உளது தாவிலா
இருமையின் இன்பமும் எளிதின் ஆக்குமால்
அருமையின் வரும்பொருள் ஆகு மன்னதும்
ஒருமையினோர்க் கலால் உணர்தற் கொண்ணுமோ”

7. தர்ம சாஸ்திரங்களில் அறம்

அறத்துக்காக எழுந்த சாஸ்திரங்களான தர்ம சாஸ்திரங்களும் அறத்தை வலியுறுத்தும் இலக்கியங்களாக இந்துசமயத்தில் மினிர்கின்றன. இந்துக்களின் சட்டப் புத்தகம் என்று போற்றப்படும் பெருமை இவற்றுக்குண்டு. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அனுசரிக்க வேண்டிய அற ஒழுக்க நியதிகளைப் பட்டியலிட்டுக் கூறுவதாகத் தர்ம சாஸ்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. சகலருக்குமான பொது தர்மம் சனாதன தர்மம். ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் அனுசரிக்க வேண்டியது மாணவ தர்மம். ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் சிறப்பாக இருப்பது யுக தர்மம். ஆண்களுக்குரியது புருஷ தர்மம். பெண்களுக்குரியது ஸ்தீர் தர்மம். மன்னர்களுக்குரியது ராஜதர்மம். பிரஜைகள் பின்பற்ற வேண்டியது பிரஜாதர்மம். ஒவ்வொரு வர்ணமும் அனுசரிக்க வேண்டிய கடமைகள் பற்றியது. வர்ண தர்மம் ஆச்சிரம நெறி நிற்பவன் அனுசரிக்க வேண்டியது ஆச்சிரம தர்மம். மறு உலக வாழ்வை நினைத்துச் செய்வது பிரவிருத்தி தர்மம். பிரிந்துச் சென்ற ஆண்மாக்களின் நன்மை கருதிச் செய்ய வேண்டியது நிவர்த்தி தர்மம். இவ்வாறு பதின்னான்கு தர்மங்கள் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

நல் ஒழுக்கமே அறத்தின் ஊற்று. அறத்திற்குச் சிறந்த ஒழுக்கமே ஆதாரம் எனத் தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஸ்மிருதி நூல்கள் விதி நூல்கள் எனப்படும் தர்மசாஸ்திரங்களேயாகும். தனி மனிதர்களுக்கும் சமூகத்தினருக்கும் தினசரி வாழ்விலே நன்னெறிகளிலே வாழ்வதற்கு உதவியான விதிமுறைகளையும் வேதம் கூறும் உண்மைகளையும் காலத்திற்கு ஏற்பவும் கூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்பவும் எடுத்துச் சொல்வது இந்நூல்களின் பணியாகும். வேதங்களில் கூறப்பட்ட ஞானதீபம்

அறிவியல் சிந்தனைகளை மனுநாலும் தெளிவுபடுத்துகிறது. “வேதோ அகிலோ தர்ம மூலம்” என மனுஸ்மிருதியும் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதரும் வாழுவேண்டிய நெறிமுறைகளைத் தர்மசாஸ்திரங்கள் வகுத்துக் கூறினாலும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் நின்று இயங்குகின்ற மனச்சாட்சியே தெய்வத்தின் குரலாக ஒலிக்கிறது என மனு தர்மசாஸ்திரம் கூறுகிறது. வெளியுலகச் சட்டதிட்டங்களுக்காக உள்ளிருந்து கேட்கும் மனச் சான்றின் குரலை அமுக்கிக் கொன்று விடலாகாது என மனு கூறுகிறார். “தர்மத்தைக் காத்தவனை அது காக்கும், கொன்றவனை அது கொல்லும்” என்பதே தர்மசாஸ்திரங்கள் கூறும் முழந்த முழபாகும்.

8. திருமந்திரத்தில் அறம்

திருமந்திரம் ஒரு யோக நூலாக, வைத்திய நூலாக, தத்துவ நூலாக, வாழ்க்கை நூலாக எல்லாம் பரிமளிக்கின்ற ஞானத் திருநூலாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்ய வேண்டிய அடிப்படை அறங்களைத் திருமந்திரம் எடுத்து விளக்குகின்றது. ஆகையால் திருமந்திரம் அறநூலாகவும் போற்றப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் செய்யக்கூடிய எளிமையான அறங்களைத் திருமந்திரம் எடுத்துக் கூறுகிறது. தினந்தோறும் பூஜையில் ஒரு பச்சிலையை எடுத்து அர்ச்சனை செய்வது எனிய காரியமே ஆகும். இதனைக் கிரமமாக நியமம் தவறாது செய்தல் வேண்டும். தெய்வீகப் பிராணியாகிய பசுவிற்கு ஒருபிழி உணவு கொடுப்பது யாரும் செய்யக்கூடிய எனிய அறம் ஆகும். பிறருக்கு ஒரு பிழி உணவைத் தானமாகக் கொடுப்பது அறங்களில் சிறந்த அறமாகும். பிறரிடம் கடுஞ்சொல் பேசாமல் இனிய வார்த்தைகளைப் பேசுவது எல்லோராலும் செய்யக்கூடிய அறம் ஆகும். ஆண்டவனை வழிபடுவதும் பிற உயிர்களிடத்தில் கருணை செலுத்துவதும் இனிய பேச்சும் வாழ்க்கைப் பண்பாடாகும். இந்தக் கடமைகளை எவ்வளவு ஏழையாக இருந்தாலும் யாராலும் செய்ய முடியும். இவ்வாறு இந்துப் பண்பாட்டின் அடிப்படை அறங்களைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்து விளக்குகின்றது.

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை

யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கொரு வாயுறை

யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிழி

யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே.

“முற்பகல் செய்யப் பிற்பகல் விளையும்” என்பது நம்மவரிடம் நிலவி வரும் முதுமொழியாகும். ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் சமமானதும் எதிரானதுமான மறுதாக்கம் உண்டு என்றே நியூட்டனின் மூன்றாவது இயக்க ஞானதீபம் ————— (18) ————— ஸ.மகாலிங்கம்

விதியும் கூறுகிறது. கற்புநெறியில் வாழும் பத்தினிப் பெண், ஈசனுடைய அடியவர்கள், கற்றறிந்த மேதைகள், மனம் நோகத் தீமை செய்தால் தீமை செய்பவருடைய உயிரும் உடமையும் ஒரு வருடத்திற்குள் அழிந்து விடும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரம் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

பத்தினி பக்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தம் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றில் மாண்டிடும்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

இந்து சமயம் கூறுகின்ற ஆச்சிரம தர்மங்களில் இல்லறமும் ஒன்றாகும். உலகில் உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குக் காற்று எவ்வாறு அவசியமோ, அவ்வாறே மற்றைய ஆச்சிரம நெறிகள் நிலைத்து நிற்பதற்கு இல்லறத்தானின் பங்களிப்பு அவசியம் என மனுதர்ம சாஸ்திரம் கூறுகிறது. “காதலன் ஒருவனைக் கைப்பிழத்து அவன் காரியம் யாவிலும் கைகொடுத்து” இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்த வேண்டும் என்றே இந்துசமயத் திருநூல்கள் எல்லாம் கூறுகின்றன. காமம் என்பது காதற் காமம் எனவும் காமக் காமம் எனவும் இரு வகைப்படும். ஆண்மை பெண்மையையும் பெண்மை ஆண்மையையும் ஒத்த உள்ளத்துடன் விரும்பி அன்பினால் இன்புறுவது காதற் காமம் ஆகும். இக்காதற் காமம் உயிர்த்தொடர்பு உடையது. ஆகையால் இருவரது உயிர் வாழ்க்கை வளர்ச்சிக்கும் அந்த இருவர் வழி யாகத் தோன்றும் மதலைகளின் சிறப்புக்கும் காதற் காமம் வழிவகுக்கும்.

வாழ்க்கைத் துணையாக நம்பி வந்த பெண் வீட்டிலே இருக்க காம வெறியிலே அறிவிழுந்து வேறு பெண்களிடம் இச்சைப்பட்டு அலைகின்ற பாவிகள் வீட்டு முற்றத்திலே உள்ள காய்ச்ச பலாவின் கனியை உண்ணாமல் முட்கள் நிரம்பிய ஈச்சம் பழப் பற்றைக்குள்ளே வீழ்ந்து துன்பப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகின்றது.

ஆத்த மனையாள் அகத்தில் இருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காழுறும் காளையர்
காய்ச்ச பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
�ச்சம் பழத்துக்கு இடர் உற்றவாறே.

9. திருக்குறளில் அறம்

திருக்குறள் வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் கூறும் அறநூல். தமிழ் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த படைப்பாக விளங்குவது திருக்குறள். வள்ளுவருடைய அறிவுரைகள் அனைத்துலகையும் வாழ்விக்க வழிகாட்டும் ஞானதீபம் ————— (19) ————— ஸிவ.மாங்கங்கம்

வான்பொருள்கள். மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை விளக்குவது, மக்கள் வாழ்க்கை உயர்வதற்கு வழிகாட்டுவது என்பன அறநூல்களின் கடமையாகும். அறம், பொருள், இனப்ம் ஆகிய மூன்றும் மனித வாழ்வின் மூன்று நிலைகளாகும். அவை ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்து நிற்கின்றன. வாழ்க்கை நெறியின் உடலாகப் பொருளையும் உயிராக அறத்தையும் உணர்வாக இனபத்தையும் வள்ளுவர் கொண்டுள்ளார். இவற்றைத் தனித்தனியே பிரித்து விட்டால் வாழ்க்கை நெறி சிதைந்து விடும். இவற்றிற்கு அறமே அழிப்படையாக அமைய வேண்டும்.

**“சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பழும்
அறத்து வழிப்படுஷம் தோற்றம் போல”**

எனச் சங்க இலக்கிய நூலாகிய புறநானாறும் கூறுகிறது.

திருக்குறள் எக்காலத்திற்கும் பயன்படும் பொது நூலாகவும் எந்த நாட்டிற்கும் பயன்படும் பொது நூலாகவும் திகழ்கிறது. திருக்குறளின் கருத்திலும் உரையிலும் காணப்படும் காலதேசச் சுவடுகள் மிகமிகக் குறைவாகும். திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகின்ற அணைத்தும் மனித இனத்திற்குப் பொதுவான ஒழுக்கமும் அறிவுமாகும். மனிதன் ஒவ்வொருவனும் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள் மட்டும் நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் போதாது. அதனை அடைவதற்கு அவன் மேற்கொள்ளும் செயல் முறைகளும் தூய்மையானதாகவும் சிறந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் ஒப்புயர்வற்ற நூல் திருக்குறளாகும். பெற்ற தாய் பசியுடன் இருந்தாலும் அறிவுடையார் பழிக்கும் செயல்களைச் செய்யா திருத்தல் வேண்டும் என்பதை,

**“என்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை”**

எனத் திருக்குறள் கூறுகிறது.

ஓர் எளிய குழமகளைப் போன்று அரசனும் அறநெறிக் கொள்கை களுக்கு இணங்க ஆட்சி புரிய வேண்டும். அறநெறியில் நின்று சிறிதளவு பிறழ்ந்தாலும் மன்னவன் தாழ்ந்த நிலையினை அடைந்து பகைவர் இல்லாமல் தானே கெடுவான்.

**“என்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன்
தன்பதத்தான் தானே கெடும்.”**

ஒழுக்கமே மனிதனுடைய உயர்ந்த இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும்.

ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாகப் போற்ற வேண்டும் என்பதை மிகவும் துணிச்சலோடு கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்.”

பிறர் தணக்குச் செய்த துண்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வதே பண்பாடுடைய மனிதனின் கடமையாகும் என்பதே அறவோர்கள் பலரின் கருத்தாகும். ஒருவன் செய்த தீமையை மறந்து அவனே தான் செய்த தவறிற்கு நானுமாறு அவனுக்கு நன்மை செய்வதே சாலச் சிறந்தது என்றும் அப்பொழுது உள்ளத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு இடமேயில்லாமல் போய்விடும் என்றும் புதியதொரு வழியினை வள்ளுவர் காட்டுகிறார்.

“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நான் நன்னயம் செய்து விடல்.”

என்றே திருக்குறள் கூறுகிறது.

மனத்தில் மாசு நிறைந்து கிடக்கும் நிலையில் செய்யும் செயலும் உரைக்கும் உரையும் வீண் ஆரவாரமானதாக இருக்குமே ஒழிய அவை அறத்தோடு கூழியதாக இருக்கமாட்டாது. மனத்தின் மாசைப் போக்குவதே அறமாகும். பொறாமை, பேராசை, சினம், புறம் கூறல் ஆகிய தீய உணர்ச்சிகள் மனத்தில் தோன்றாமல் பார்த்துக் கொள்வதே அறம் என்பதை

“அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்.”

என்ற குறள் விளக்கி நிற்கிறது.

அறம் என்பது எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த ஒன்றாகவே காட்சி தருகிறது. எண்ணம் அறத்தின் நிலையையதி (Static) ஆற்றலாகும், சொல் இயக்கநிலை (Kinetic) ஆற்றலாகும். செயல் இயங்கும் நிலை (Dynamic) ஆற்றலாகும். அறம் காட்சிப் பொருளாக வெளிப்படுத்து வதற்கு கருவியாக இருப்பது செயலாகும். இச்செயல் நிலையே ஒழுக்கமென உலகம் போற்றி வருகிறது. பிறருக்குக் கேட்டைத் தருகின்ற தீயசெயல்களை ஒருவன் மறந்தும் எண்ணக்கூடாது. கேடு நினைப்பவனுக்கே கேடு விளையும் என்பதை

“மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறம் சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.”

எனத் திருக்குறள் விளக்குகின்றது.

மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களில் அறம்

சைவசித்தாந்தம் விதி என்ற சொல்லை விட வினை என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதையே பெரு வழக்காகக் கொண்டுள்ளது. நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலானோர் நம்புவது போலத் தலையெழுத்து தலைவிதி என்பன மனிதரை மீறிய சக்தி என்று சைவசித்தாந்தம் கொள்வதில்லை. ஓர் உயிர் செய்த நல்வினையோ தீவினையோ உரிய காலத்தில் அந்த உயிருக்கு இறைவனால் இன்பமாகவோ துண்பமாகவோ ஊட்டப்படுகிறது என்பதையே சைவசித்தாந்தம் வலியுறுத்துகின்றது. இருவினைகளை இயற்றுபவன் மனிதன். இருவினைப் பயனை ஊட்டுபவன் இறைவன். எனவே வினைக்குப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டியவன் மனிதனே அல்லாமல் இறைவன் ஆகான். வினையைச் செய்பவன் உயிரே என்பதும் வினையின் வினைவாகிய பயன் உண்டு என்பதும் அப்பயனை உயிர்களுக்குக் கொடுப்பவன் இறைவனே என்றும் சைவசித்தாந்த தத்துவம் கூறுகிறது.

வினையின் பிணிப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழிகளைச் சிவஞான சித்தியார் தெளிவாகக் கூறுகிறது. இறைவனை அடை விக்கும் எழில்ஞான பூசைக்குரிய மார்க்கங்களைச் சிவஞான சித்தியார் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“ஓமுக்கம் அன்பு அருள் ஆசாரம் உபசாரம், உறவு சீலம் வழுக்கிலாத் தவம் தானங்கள், வந்தித்தல், வணங்கல், வாய்மை அழுக்கில்லாத் துறவு அறிவொடு அர்ச்சித்தல் ஆதி இழுக்கில்லா அறங்கள்”

தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மை தரும், ஆனந்தம் தரும் செயல்கள் ஓமுக்கம் என்பதும். ஓமுக்கம் உயர்வைத் தருவதால் உயிரினும் மேலாகக் கருதப்படும். அறமே ஆண்டவன், அவனே அறம் வளர்க்கும் நாயகன். அற வாழ்வு வாழ்தலே இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் பலன் தரும். அறத்தின் வழவமாக இருக்கும் இறைவனின் திருவழியுடன் ஆண்மா இணைவதற்கு அறநெறி பிச்காத வாழ்வு நெறியே துணையாக அமையும்.

இனுவில் திருவருள்மிகு ஸ்ரீபரராஜாஷேகரப் பிள்ளையார்
திருக்கோயில் மகா கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு மலர் - 2009

மூவர் தமிழ்

01. தமிழ் பக்தி மொழி

உலகில் தோன்றிய முத்த மொழிகளில் ஒன்றாகிய தமிழ்மொழி கால வெள்ளத்தால் அழியாது இன்றும் பல கோடிக்கணக்கான மக்களால் பேசப்படும் மொழியாக வாழும் மொழியாகத் திகழ்கிறது. ஆங்கிலமொழியை வியாபார மொழியென்றும் வற்றின் மொழியையும் சட்ட மொழியென்றும் பிரஞ்சு மொழியைக் காதல் மொழியென்றும் கூறும் மொழியியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் தமிழ்மொழியைப் பக்தி மொழி என்று கூறுகின்றார்கள். தமிழ்மொழியில் காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு பக்தி இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. தமிழ்மொழி இன்றும் இளமையாகத் திகழ்வதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. இந்துப் பண்பாட்டில் வளத்தையும் சிறப்பையும் தரும் சகலவற்றையும் பெண்பால் பெயரால் அழைக்கும் வழமை நிலவி வருகிறது. தமிழ்மொழியை அன்போடும் ஆராமையோடும் நாம் அனைவரும் தமிழ்த்தாய் என்றும் தாய்மொழி என்றும் அழைக்கின்றோம். தலை நரரக்காமல், தோல் சுருங்காமல், முதுமை நெருங்காமல் தமிழ்த்தாய் பருவக்குமரி போல இன்றும் இருப்பதற்கான காரணங்களைச் சுப்பிரமணிய யோகியார் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். முத்தமிழ்க் காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரம், வள்ளுவப் பெருந்தகை அருளிய உலகப் பொது மறையாகிய திருக்குறள், களங்கமில்லாத பக்தியினால் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் அருளிய தோத்திர இலக்கியங்கள், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் அருளிய கம்ப இராமாயணம் என்பனவே தமிழ்த்தாயின் இளமைக்குக் காரணம் எனக் கூறுகின்றனர்.

இளங்கோவின் சிலம்பு முரல் இன்னிசையில் தவழ்ந்து
இணைக்குறள் முப்பாலுண்டு குறுகு நடை பயின்று
களங்கமிலாப் பக்தியினால் பன்னிருவர் நால்வர்
கற்கண்டு சொற்கோவை கவிமாலை புனைந்து
பளிங்கனைய கவிக்கரசன் கம்பன் எனும் தேவன்
பண்ணிவைத்த காவியத்தின் பசும்பொன்
முடிதரித்த இளங்குமாரி தமிழ்த்தாய்

02. திருமுறையின் சிறப்பு

சங்க காலம் முதல் சோழர் காலவம் வரை தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் பரமணையே பாடும் பக்தி இலக்கியங்களாகப் பன்னிரு திருமுறைகளும் காணப்படுகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளையும் அருளாசிரியர்கள் இருபத்தேழு பேர் அருளியுள்ளார்கள். சிவபெருமான் திருமுறை ஆசிரியர்களின் ஊடாக சற்குரு மூர்த்தங் கொண்டு அருளிச் செய்தவையே பன்னிரு திருமுறைகள் ஆகும். திருமுறைகள் அனுபவ வாக்குகள் மட்டுமல்லாது அவை வாழ்வியல் நூலாகவும் அறங்தழகைக்கும் அறநூலாகவும் மெய்ப்பொருள் நூலாகவும் காணப்படுகின்றன. திருமுறைகள் என்னும் பெயர் இறையருள் பெற்ற அருளாளர்களால் தாம் எய்திய இறையனுபவங்களாக வெளிப்படுத்தப் பெற்றுப் பயில்வோரைத் திருவருள் நாட்டமுடையோராய்ச் செய்து பயன் எய்துவிக்கும் நூல்கள் என வாழ்வியல் களஞ்சியம் கூறுகிறது.

உலகம், உயிர், இறைவன் என்ற முப்பொருள்களையும் முறையாகத் தருவன திருமுறைப் பாடல்கள். திரு என்ற சொல் செல்வம், இறை, அழகு, ஒளி, பொலிவு, தெய்வத்தன்மை, நல்வினை போன்ற பல பொருள்களைக் கொண்டுள்ளது. உடலுக்கு இவ்வுலக வாழ்விற்குச் செல்வமாக அமைபவை சிலவாகும். ஆனால் உயிருக்கு செல்வத்தையும் அழகையும் ஒளியையும், பொலிவையும் தெய்வத்தன்மையையும் நல்வினையையும் தர உதவியாய் இருப்பன திருமுறைகள். உயிருக்கு ஒழுங்கையும் அதனால் வருகின்ற ஒழுக்கத்தையும் உயிருக்கு இறைவனோடுள் உறவையும் உயிர் இறைவனோடு கலக்கின்ற சுட்டையும் அதனால் உயிருக்கு ஏற்படுகின்ற நன்மைகளையும் நூலிலே கூறுவன திருமுறைகளாகும்.

திருநெறிய தமிழ் என்னும் திருமுறைப் பெருநெறியானது மானுட சமுதாயத்தின் வாழ்வியல் நெறிகளை வளப்படுத்தும் நோக்கில் அருளியல் அனுபவம் பெற்று இந்நிலவுலகில் வாழ்ந்து சிறந்த அருளாளர்களால் வழங்கப்பெற்ற அருளியற் கொட்டகளால் விளைந்ததாகும்.

திருமுறை ஆசிரியர்களில் இறைவனும் ஒருவராகத் திகழ்கின்றார். பதினேராம் திருமுறையில் முதலாவது பாடலைத் திருவாலவாயுடையார் மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமான் அருளினார். சங்கத்தமிழில் முருகனைப் பாழை நக்கீரர் பெருமானின் பாடல்களும் சைவத்தமிழிப் பக்தி இயக்கத்தின் முன்னோழியாகத் திகழ்ந்த காரைக்காலம்மையாரின் பாடல்களும் ஞானதீபம் ~~~~~ (24) ~~~~~ சிவ. மகாவிங்கம்

பதினேராம் திருமுறையிலே இடம் பெறுகின்றன. இறைவன் உப்பட இருபத்தேழு அருளாளர்கள் அருளிய 18414 பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்து சமயத்தின் மூல நூல்களாகிய வேதங்கள், ஆகமங்கள், உபநிடதங்களின் சாரமாகவே பன்னிரு திருமுறைகளும் காணப்படுகின்றன என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். வேதத்தின் சாரமாகத் தேவாரமும் உபநிடதங்களின் சாரமாகத் திருவாசகமும் ஆகமங்களின் சாரமாகத் திருமந்திரமும் காணப்படுகின்றது. வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக் களையும் தேவாரங்களில் கூறப்பட்டவற்றையும் ஒப்பிட்டுத் தேவாரம் வேதசாரம் என்ற ஆய்வு நூல் ஒன்றை மகான் காசிவாசி செந்திநாதையர் எழுதியுள்ளார். இந்துக்களின் ஞானக்களஞ்சியம் எனப்போற்றப்படும் உபநிடதங்களின் சாரமாகவே மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய தெய்வ வாசமாகிய திருவாசகம் காணப்படுகின்றது என்பதை திருவாசகத்திற்கு உரை எழுதிய சுவாமி சித்பவானந்தர் பல உதாரணங்களுடன் விளக்கி யுள்ளார். சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டில் ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரமாகவே தவயோகி திருமூலநாயனாரின் திருமந்திரம் அமைந்துள்ளது. இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களில் ஒன்றாகிய சங்கம வழிபாட்டின் சிறப்பினைக் கூறும் நூல் சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரிய புராணம் ஆகும்.

3. சிவனே முழுமுதற்கடவுள்

பன்னிரு திருமுறைகளும் சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றுகின்றன. சிவனிலிருந்து வேறாகாத சக்திகளாக வணங்கப்படும் விநாயகரையும் முருகனையும் போற்றும் பாடல்கள் பதினேராம் திருமுறையில் காணப்படுகின்றன. சிவனை மறவாச் சிந்தையாளர்களாக வாழ்ந்த சிவனியார்களின் வரலாற்றினைக் கூறும் நூலாக சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் திகழ்கிறது. புனிதர் பேரவை என்று போற்றப்படும் சிவனியார்களை அறிமுகப்படுத்தி வைத்த பெருமை சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகைக்கே உரியது. நம்பியாண்டார் நம்பி இதனை மூலமாகக் கொண்டு திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை அருளினார்.

சைவர்கள் வழிபடும் எல்லா வழிபாடுகளும் இறுதியில் பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானை வழிபடும் வழிபாடாகவே அமைகிறது என்பதை

**“யாதொரு தெய்வங்கொண்டர் அத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்”**

எனச் சிவஞான சித்தியாரும் குறிப்பிடுகிறது. சிறுதெய்வ வழிபாட்டினைச் சைவம் நிராகரிக்கின்றது.

“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்”

என அப்பர் பெருமானும் “சிவனோடொக்கும் தெய்வம் தேழனும் வேறில்லை” எனத் தவயோகி திருமூலநாயனாரும் சிவபரத்துவத்தை தங்கள் பாடல்களில் போற்றியுள்ளார்கள்.

4. மூவர் தமிழ்

பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளும் தேவாரம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. தெய்வத்திற்குச் சூட்டப்படும் பாமாலை என்பதே தேவாரம் என்பதன் பொருள். ஆரம்பகாலத்தில் சம்பந்தரின் பாடல்கள் திருக்கடைக்காப்பு என்றும் அப்பரின் பாடல்கள் தேவாரம் என்றும் சுந்தரரின் பாடல்கள் திருப்பாட்டு என்றும் அழைக்கப்பட்டன. பிற்காலத்தில் மூவர் தமிழும் தேவாரம் என்ற பொதுப் பெயரால் அழைக்கப்படலாயிற்று. ஞானக்குழந்தையாகிய சம்பந்தரின் பாடல்களைக் கொஞ்ச தமிழ் என்றும் தாண்டக வேந்தராகிய அப்பரின் பாடல்களைக் கொஞ்ச தமிழ் என்றும் தம்பிரான் தோழராகிய சுந்தரரின் பாடல்களை மிஞ்சுதமிழ் என்றும் அறிஞர் பெருமக்கள் போற்றினார்கள். குழந்தையானது பெற்றோருடன் கொஞ்சிக் குலாவும் நடையில் அமைந்திருப்பது சம்பந்தரின் பாடல்கள் எனவும், அழைமே ஒருவன் எஜமானுடன் பேசுகின்ற பணிவுடையெடுதன் கூழியிருப்பது அப்பர் பாடல்கள் எனவும், தோழமை உணர்வுடனும் உரிமையுடனும் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ளும் பாடல்களாக அமைந்திருப்பவை சுந்தரரின் பாடல்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

மூவர் தமிழின் முழுநிலையாயும் அழநிலையாயும் அமைந்த பொருட் கறுகளாகக் குருவருள், வெண்ணீரு, திருவைந்தெழுத்து, கோயில், அரனுரு, திருவடி, அர்ச்சனை, தொண்டு என்பவை அமைந்துள்ளன என்று அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு குறிப்பிடுகிறது.

“குருவருளும் வெண்ணீரு எழுத்தஞ்சும் கோயில்
அரனுருவும் என் தலைமேலாக்கும் திருவடியும்
இட்டான் அர்ச்சனையும் தொண்டும் சிவாலயர்க்கென்று
இட்டார் அகத்தியனார் எட்டு”

05. சம்பந்தர் தமிழ்

ஞானப்பாலுடன் சிவஞான அமிர்தத்தைக் கலந்து உழையம்மையால் ஊட்டப்பெற்ற கருவிலே திரு உள்ள ஞானக்குழந்தையாகிய சம்பந்தர் அருளிய பாடல்கள் திருக்கடைக்காப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஞானப்பால் உண்ட குழந்தை தனது தந்தையார்க்கு இறைவியோடு காட்சியளித்த இறைவனைச் சுட்டிக்காட்டித் ‘தோடுடைய செவியன்’ என்று ஆரம்பித்து தனது பாடல்களைப் பாடியருளினார். இறைவன் சத்தியோடு கூடித் திருநடனம் புரிவதன் மூலம் ஜந்தொழிலும் நடைபெறுகின்றன என்பதை இவர் தனது பாடலின் ஊடாக உணர்த்தியருளினார்.

அச்சம் கொண்டு அவலப்பட்டுத் துண்பங்களைத் துயரங்களைத் தொடர்க்கதையாகச் சந்தித்து வாழும் நிலக்குத் தள்ளப்பட்டு வாழும் தமிழர் சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்டி, அபயம் அளிக்கும் பாடல்களாக ஞானசம்பந்தர் அருளிய கோளறு பதிகப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. “நானும் கோனும் நம்பனம்யார்க்கு நலிவு செய்யாது” என்ற உறுதிப்பாட்டினை அவருடைய பாடல்களிலே காணலாம்.

பக்தியோடு பரமனைப் பணிந்து கோளறு பதிகத்தைப் பாராயணம் செய்பவர்கள் இராஜ கம்பீர வாழ்க்கையைப் பெறுவார்கள் என்பதை

“**தானுறு கோனும் நானும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரை செய்
ஆன சொல் மாலையோதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே**”

எனக் கோளறு பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சைவசமயம் உலகியல் வாழ்க்கையைச் சாபக்கேடென்றோ தண்டனையென்றோ குறிப்பிடவில்லை, வரப்பிரசாதம் என்றே கூறுகிறது. இல்லறத்தை நல்லறமாகவே கூறுகிறது. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் அறநெறி நின்று வாழ வேண்டும், அன்பைக் கடைப்பிழத்தொழுகி வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழுதல் வேண்டும், இவ்வாறு வாழ்பவர்களுக்கு நற்கதியாகிய வீட்டின்பம் தானே கிடைக்கும் என்பதைப் பின்வரும் சம்பந்தரின் பாடல் விளக்குகின்றது.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில் நல்லஃதுறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணில் நல்லாளாடும் பெருந்தகை இருந்ததே”

சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒரே காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள். பல்லவ நாட்டில் சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்கு அப்பரழகன் வித்திட்டபின் பாண்டி நாட்டில் சைவ சமய மறுமலர்ச்சி சம்பந்தரால் செய்யப்பட்டது. சம்பந்தரை அருட்கடல் என்றும் அப்பர் பெருமானை அன்புக்கடல் என்றும் இவர்கள் இருவரையும் சைவநெறி பெற்ற புண்ணியக்கண் எனவும் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“அருட்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கெல்லாம்
அன்பு செறி கடலுமாம் எனவும் ஒங்கும்
பொருட்சமய முதற்சைவநெறிதான் பெற்ற
புண்ணியக் கண்ணிரண்டெனவும் புவனம் உய்யு”

சம்பந்தருடைய காலத்தில் தமிழகத்தில் சாக்கிய சமணக் கொள்கைகள் வளர்ந்திருந்த காரணத்தால் ஊழி நம்பிக்கை மிகுதியாயிற்று. வினைகளைப் போக்க முடியாது அனுபவித்தே ஆதல் வேண்டும் என்ற எண்ணாங்கள் வேறுன்றத் தலைப்பட்டன. இறைவனை வழிபட்டால் வினைகளை நீக்க முடியும் அல்லது குறைக்க முடியும் என்ற கருத்துக்களைச் சைவசமயம் எடுத்துக் கூறியது. இதனை முதன் முதலாக ஞானசம்பந்தர் வலியுறுத்தினார். இறைவன் மீதுள்ள நம்பிக்கையே இதற்கு அடிப்படையாக உள்ளது எனக் கூறினார். சிவ மூல மந்திரமாகிய நமச்சிவாய மந்திரத்தை நாவினால் உச்சரித்தால் வினைகள் அனைத்தும் பொசுங்கும் என்கிறார்.

“நம்புவாரவர் நாவினவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொனார் திலகம் முலகுக் கெலாம்
நம்ப னாமம் நமச்சிவாயவே”

06. அப்பர் தமிழ்

திருத்தொண்டு நெறிக்கே இலக்கணமாக வாழ்ந்த அப்பர் பெருமானின் குறிக்கோள் வாசகம் “என் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே” என்பதாகும். வாக்காலும் வாழ்வாலும் ஒருமித்து வாழ்ந்த அப்பரழகன் தான் சிவாலயங்களில் செய்த திருத்தொண்டுகளை -

“நித்தலும் எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழக்குமிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடி”

எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அறத்தின் வழிநின்று தர்மம் பிசகாது வாழ்க்கையை நடத்தினால் சிவகதி தானே நம்மை நோக்கி வரும். தனி மனிதன் தன்னை அறிவின் அழப்படையில் நோக்குதலும் காணுதலும் வேண்டும். இறையுண்மையை அறிவதில் விருப்பும் அதனை அடைவதற்கு முயற்சியும் செய்தல்வேண்டும். இன்பத்தில் இசைவு கொள்ளாமல் துன்பத்தில் அயர்வு கொள்ளாமல் இரண்டையும் விட்டுக் கடந்து நிற்பதாகிய மனச் செம்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து
விருப்பு எனும் வித்தை வித்திப்
பொய்ம்மையாம் களையை வாங்கிப்
பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு
தகவு எனும் வேலியிட்டுச்
செம்மையுள் நிற்பராகில்
சிவகதி விளையும் அன்றே”

அப்பர் பெருமான் தானே நடமாடும் கோயிலாகத் திரிந்தார் எனச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். இவருடைய கணிந்து உள்ளத்தில் இருந்து வந்த பாடல்கள் கல்மனத்தையும் கணிந்துருகச் செய்பவை. இவரைப் “பதிகச் செஞ்சொல்மேய செவ்வாய்” என்று சேக்கிழார் பெருமானும் “ஞானப் பாடல் தொடையறாச் செவ்வாய்” என்று மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் போற்றுகிறார்கள். மக்கள் வாழும் இடமெல்லாம் இறைவன் அருள்பாலிக்கும் கோயில்கள் அவசியம் என்பதைத் “திருக்கோயிலில்லாத திருவிலூர் அடவிகாடே” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இறைவனுடைய நாமத்தை உச்சரிக்காதவர்கள்; அவனுடைய பெருமையைப் பேசாதவர்கள்; திருக்கோயிலை நாள்தோறும் வலம் வந்து வணங்காதவர்கள்; திருநீற்றை நெற்றியிலே அணியாதவர்கள்; உண்பதற்கு முன் பூவும் நீரும் கொண்டு இறைவனைத் தொழுாதவர்கள் ஆகிய அனைவரும் பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றவர்கள் என்பதைத் திருநாவுக்கரசரின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் செப்பாராகில்
 திவண்ணர் திறமொருகால் பேசாராகில்
 ஒருகாலும் திருக்கோயில் சூழாராகில்
 உன்பதன் முன் மலர் பறித்திட்டு உண்ணாராகில்
 அரு நோய்கள் கெட வெண்ணீறணியாராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவாறேதோ வென்னில்
 பெரு நோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின்றாரே”

பக்குவமுள்ள அழியார்கள் தம்மை மிகவும் கீழ்மைப்படுத்தியே பேசுவார்கள். பக்குவமில்லாத நாம் நம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவோம். நமக்கு நாமே சான்றிதழ்களும் வழங்குவோம். திரிகரண சுத்தியுடன் இறைவனைத் தஞ்சமென வழிபட்ட அப்பர் பெருமான் உலகமாந்தர்கள் உய்வதற்காக அவர்களின் குறைகளையெல்லாம் தன்னில் ஏற்றிப் பாடுகின்றார். நான் வஞ்சனைகட்கு இடமானவன்; கள்ளத் தொண்டுகள் புரிந்து காலத்தைப் போக்கி விட்டேன்; பின்னர் தூள்ளியன் ஆணேன்; நின்னைத் தேழேனேன்; நாழிக் கண்டும் விட்டேன். இப்பழ நான் எண்ணுகின்ற போது வேறோர் நினைப்பும் வந்தது. நினைப்பவர் நினைப்பதையெல்லாம் உள்ளிருந்து அறிபவனாகிய உன்னிடமல்லவா சொல்லுகின்றேன். இதனை உணர்ந்ததும் எனக்கு நாணம் ஏற்பட்டது. என் அறியாமையை நினைத்தவுடன் எனக்கே சிரிப்பு வந்து விட்டது. எனது விலா எலும்புகள் இற்று விழச் சிரிக்கலானேன் என்பதை -

“உள்குவார் உள்கிற்றெல்லாம் உடனிருந்தறிதி என்று
 வெள்கினேன் வெள்கி நானும் விலாவறச் சிரித்திட்டேனே”
 எனப் பாழயருஞ்கின்றார்.

தயா மூல தன்மம் என்ற சொற்றொடரத் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை அப்பர் பெருமானையே சாரும். தான் அருளிய திருமழபாழத் திருத்தாண்டகத்தின் ஆறாவது பாடலிலும் திருநள்ளாறு தலத் திருத்தாண்டகத்தின் ஆறாவது பாடலிலும் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். தயா மூல தன்மம் என்னும் சொற்றொடர் தயா, மூலம், தன்மம் என்னும் மூன்று சொற்களால் இணைந்த ஒரு சொற்றொடர் ஆகும். இம்மூன்று சொற்களும் சமஸ்கிருத மொழிசார்ந்த சொற்கள். தயா என்னும் சொல் அருள், கருணை, அன்பு, பக்தி, பரிவு, இரக்கம் என்னும் பொருள்களை உணர்த்தும். மூலம் என்பது அழ வேர் கிழங்கு ஆதி, வழி, வாயில், பிரதானம் காரணம் எனப் பல பொருளினை உணர்த்தும் சொல் ஆகும்.

தன்மம் என்னும் சொல் தர்மம் எனப் பொருள்படும், அறத்தைக் குறிப்பதாகும். தயாழூலதன்மம் என்னும் சொற்றொடருக்கு அருள் விழி அமைந்த அருளை அழப்படையாகக் கொண்ட அறநெறி எனப் பொருள் கூறலாம்.

**“தன்திருத்து மவர்திறத்தை யொழியப்பாற்றித்
தயாழூல தன்ம வழி எனக்கு நல்கி”**

எனத் திருமழூபாழித் திருத்தாண்டகத்திலும்

**“சலங்கெடுத்துத் தயாழூல தன்மம் என்னும்
தத்துவத்தின் வழிநின்று தாழ்ந்தோர்க்கெல்லாம்”**

எனத் திருநள்ளாறு தலத் திருத்தாண்டகத்திலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

உடலுறுப்புக்கள் அனைத்தும் இறைவனை நோக்கித் திரும்பினால் பிரம விஷ்ணுக்களாலும் காணமுழயாத பரசிவ சோதிப்பிழம்பாகிய சிவனை அகத்திலே காணலாம் என்பதைத் -

**“தேடிக் கண்டு கொண்டேன் திருமாலோடு நான்முகனும்
தேடித் தேடோனாத் தேவனை யென்னுள்ளே
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்”**

எனத் திருவங்கமாலைப் பாடலின் இறுதியில் குறிப்பிடுகின்றார். உடலுறுப்புக்களை விளித்து அவற்றை வழிபாட்டிற்கு நெறிப்படுத்திய பெருமை அப்பர் பெருமானையே சாரும்.

அப்பர் பாடல்களில் இன்ப அன்பின் முழுநிலை அனுபவம் நிறைந்து ஓளி வீசுகின்றது. திருநாவுக்கரசரின் திருவருட்கவிதைகளிலே தோய்வோர் உலகத்தளையினின்றும் ஒய்வோர் ஆழன்மீக வாழ்வின் அழப்படையாகிய குறிக்கோளை ஆய்வோர். அத்தகைய உயிர்ப்பு, அருள்விழிப்பு அப்பரின் அருள் வாக்கில் மலர்கின்றது. தொண்டுபுரிந்து கிழவர் ஆகிய அப்பர் பெருமானைத் “தொண்டுக் கிழவர்” என வையகம் போற்றுகிறது. வாக்கும் வாழ்வும் ஒருமித்து வாழ்ந்த அப்பராம்புகளின் வாழ்க்கை அன்பு, பக்தி, தொண்டு, தியாகம் ஆகிய அனைத்தையும் விளக்கிக் காட்டும் உதாரண புருஷர்களுக்குரிய வாழ்வாகவே காணப்படுகின்றது.

07. சுந்தரர் தமிழ்

பக்தியின் முதல் நிலை படமாடும் கோயிலாகிய இறைவனை வழிபடுதல் என்றால் பக்தியின் நிறை நிலை நடமாடும் கோயிலாகிய சிவனம்யாரை வழிபடுதல் ஆகும். தென்னாடு செய்த தவத்தின் பயணாகவும் ஞானதீபம் ————— (31) ————— சிவ.மநாவிங்கம்

திருத்தொண்டர் தொகை என்ற சிறந்த நூலைத் தருவதற்காகவும் சுந்தரர் திரு அவதாரம் செய்தார் என்பதை -

**“மாதவம் செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத்
தீலாத் திருத்தொண்டத் தொகை தர”**

எனப் பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது. சிவனியார்களின் பெருமையைத் திருத்தொண்டர் தொகையில் “தில்லை வாழ் அந்தணர் தம் அழயார்க்கும் அழயேன்” எனச் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். ஞானசம்பந்தரை “எம்பிரான் சம்பந்தன் அழயார்க்கும் அழயேன்” என்று கூறியவர் திருமூலரை “நம்பிரான் திருமூலன் அழயார்க்கும் அழயேன்” எனப் பாடுகிறார். திருநாவுக்கரசரை

**“திருநின்ற செம்மையே செம்மையாய் நின்ற
திருநாவுக்கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்”**

எனத் துதிக்கின்றார். சிவனியார்களின் திருத்தொண்டுகளையும் பக்தித் திறங்களையும் உலகறியச் செய்த பெருமை சுந்தரருக்கே உரியதாகும். நம்பியாண்டார் நம்பி திருத்தொண்டத் தொகை பாடவும் சேக்கிழார் பெருமான் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடவும் மூலமுதற் பொருளாய் அமைந்தது சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகையேயாகும்.

இறைவனையே இசைத் தமிழ் வழவினாகக் கொண்டு “பண்ணார் இன் தமிழாய் பரமாய பரஞ்சுடரே” என்றும் “பண்ணிடைத் தமிழ் ஒப்பாய்” என்றும் சுந்தரர் போற்றுகின்றார். தம்முடைய பாடல்களைக் குறித்துப் பேசுமிடத்து அருந்தமிழ், இன்தமிழ், ஒண்தமிழ், செந்தமிழ், தண்டமிழ், நற்றமிழ், வண்டமிழ் என்று அவற்றின் அருமை இனிமை செழுமை, என்பவற்றை எடுத்து ஓதியதோடு மட்டுமன்றி அவையெல்லாம் இன்னிசைப் பாமாலை என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். சுந்தரருடைய தேவாரம் “பித்தாபிறைக்கும்” என்னும் திருப்பதிகம் தொடங்கி “தானெனை முன் படைத்தான்” என்னும் திருப்பதிகம் ஈறாக நூறு திருப்பதிகங்களைக் கொண்டுள்ளது.

சுந்தரர் திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாருக்குத் தாம் இறைவன் முன் ஆணையிட்டுக் கொடுத்த வாக்கை மீறித் திருவாரூர் மேல் எழுந்த காதலால் திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்து சென்றதால் கண் இழந்தார். கண் இழந்த நிலையிலும் காஞ்சியில் ஒரு கண் பெற்ற நிலையிலும் திருவாரூரில் மற்றக் கண்பெற வேண்டிய காலத்தும் அவர் அருளிய பாடல்களில் அவர்

பட்ட அவலத்தின் எதிராலியையும் இறைவனோடு அன்புரிமையுடன் மோதிய சிறப்பையும் காணலாம்.

மனிதனின் உடலில் உள்ள உறுப்புக்களில் மிக முக்கியமானது கண். கண்ணில் பார்வை ஒளி இல்லையன்றால் நான் நல்ல கருத்துக்களைக் கூறினாலும் பெண்கள் என்னைப் போ குருடா என எள்ளி நகையாடுவார்கள். முக்கண்களை உடையவனும் வேதங்களை ஒதுபவனுமாகிய உமக்கு இப்பழயாக ஒரு பக்தனைப் பரிதவிக்க விடுதல் தகுமா? என்று அன்பின் மிகுதியினால் எழுந்த உரிமைப்பாட்டுடன் இறைவனிடம் வேண்டுவதை அவருடைய பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“**மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் கானாய்**
மைந்தனே மணியே மணவாளா
அகத்திற் பெண்டுகள் நானொன்று சொன்னால்
அழையேற் போ குருடாவெனத் தரியேன்
முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்கேன்
முக்கணா முறையோ மறையோ தி
உகைக்குந் தண்கடல் ஒதம் வந்துலவும்
ஒற்றியுரெனும் ஊருறைவானே.”

இறைவன் அருளால் கண்பெற்றது மட்டுமன்றித் தமக்கு வேண்டும் போக போக்கியங்களையும் இறைவனிடமே வேண்டுகிறார். இறைவன் இவருக்காகப் பொன்னளிக்கிறார்; பொதிசோறு அளிக்கிறார்; இரந்து வந்து உணவு ஊட்டுகின்றார். பொன்னும் பொதிசோறும் பரிந்து கொடுத்ததோடு பரவையார் ஊடல் தீர்க்கத் தூதும் செல்கிறார்.

“அப்பனைப் பாடும் வாயால் ஆண்டி சுப்பனைப் பாடக் கூடாது” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். ஆனால் இன்று நம்மில் பலர் நரஸ்துதி பாழையே தமது வாழ்வியல் நாடகத்தை நடத்துகிறார்கள்; “உண்டிருந்து வாழ்வதற்கே உரைக்கின்றீர் உரையீரே” என்று மகாபாரதத்தில் கூறியது போல வாழ்வபவர்கள் பலரையே இன்று நாம் காண்கிறோம். இறைவனையும் இறைபணி செய்யும் தொண்டர்களையும் பாடுவதையே தனது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவர் சுந்தரர். உலகாயதராக வாழ்வவரைப் பாடாதே உலகம் முழுவதையும் இயக்கும் பரம்பொருளையே பாடு என்பதனை -

**“பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்”**

எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனைப் பாடனால் இம்மையிலே சகல செல்வங்களும் கிடைப்பதோடு இடர்களும் நீங்கும் என்கிறார்.

சைவ நாற்பாத நெறியில் சுந்தரர் யோகனெறி நின்று இறைவனுடைய திருப்பாதங்களோடு இணைந்தார். இறைவனை உள்ளத்துள்ளே ஓர்ந்து உணர்வது யோகம் என்பதை “ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள்ளே நின்ற ஒண்பொருள் சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன்” என்று பாடுவார். இறைவனை நாள்தோறும் சிந்திப்பவர்களின் சிந்தனையில் அவன் என்றுமே வாழ்வான் என்பதைச் “சிந்தித்தென்றும் நினைத்தெழுவார்கள் சிந்தனையில் எழும் சிவன் தன்னன்” என்று சிவனைப் போற்றுவார். அழகான பூக்களும் நீரும் கொண்டு இறைவனை நாடோறும் பூசிப்பவர்களுக்குத் தூய அறிவு உண்டாகும். அன்பர்களுடைய நெஞ்சத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்பதை -

**“நறுமலர்ப் பூவும் நீரும் நாடொறும் வணக்குவார்க்கு
அறிவனைக் கொடுக்கும் ஆரூர் அப்பன்”**

எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்

இல்லற வாழ்வின் ஊடாகவும் இறைவன் பாதத்தை அடைய முழும் என்பதற்குச் சுந்தரரின் வாழ்வு உதாரணமாகக் காணப்படுகின்றது. மானுட அனுங்கு முறைகளில் ஒன்றாகிய தோழுமை நெறியின் ஊடாக இறைவனோடு இணைந்த சுந்தரரின் வரலாறு இறையருளைப் பெற விரும்பும் மாணிடர்களுக்குத் திசைகாட்டும் வாழ்வாக அமைந்துள்ளது.

ஆளுடைய நம்பியின் அருட்பாடல்களை நாளும் பழத்து அனுபவித்த அருட்பிரகாச வள்ளலாகிய இராமலிங்க சுவாமிகள் அதன் சிறப்பினைப் பலவாறு போற்றுகின்றார். சுந்தரரின் தெய்வத் தமிழைப் பழக்கின்ற பொழுது ஊனும் உள்ளமும் உயிரும் உயிர்க்குயிராகிய இறைவனும் அதன் சுவையை அனுபவித்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“தேன் படிக்கும் அழுதாம் உன் திருப்பாட்டைத் தினந்தோறும் நான் படிக்கும் போது எனை நான்றியேன் நாவொன்றோ ஊன் படிக்கும்! உளம் படிக்கும்! உயிர் படிக்கும் உயிர்க்குயிராம் தான் படிக்கும் அனுபவம் காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே”

8. திருமுறைகள் ஒதாய் மனமே உனக்கென்ன வாய்

“ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆணந்தமாக நினைத் தேடுவதும், நின் அழியார் செய்கை பராபரமே” என்ற தாயுமானவர் வாக்கிற்கு அமைய ஆழியும் பாழியும் அழுதும் தொழுதும் இறைவனை வணங்கிய மெய்யமிழாகிய திருமுறைப்பாடல்கள் ஆகும். “வாயே வாழ்த்து கண்டாய்” என்று அப்பர் பெருமான் அருளியதும் “பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என்று அருணகிரிநாதர் மொழிந்ததுவும் ஆண்டவன் ஊமை ஆக்காமல் வாயை நமக்குத் தந்ததன் மகிமையைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. “தன்னை அறிந்தவன் தத்துவஞானி” என்றும் “தன்னை அறியத் தனக்கொரு கேழல்லை” என்றும் தவயோகி திருமூலநாயனாரும் கூறுகின்றார். தருமபுர ஆதீனத்தின் ஸ்தாபகராகிய குருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஓவ்வொருவரும் அக விசாரணை செய்யக் கூடிய மனத்திற்கு உபதேசம் செய்கின்ற தனது பாடலிலே திருமுறைகளை நாளாந்தம் ஒதாதவர்களுக்கு இறைவன் வாயைக் கொடுத்தமையால் யாது பயன்? என்று வினாவுகின்றார்.

“ஆசையறாய் பாசம் விடாய் ஆனசிவபூசை பண்ணாய்
நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீ நினையாய்
சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஒதாய்
மனமே உனக்கென்ன வாய்”

9. நமது நாடு மீண்டும் சிவபூமியாவதற்கான வழி

சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்த ஞானச் செல்வர்களாகிய அருளாளர்கள் தந்த தெய்வத் தமிழாகிய திருமுறைப் பாடல்கள் இறைவனைப் போற்றித் துதிப்பதற்குரிய அர்ச்சனை மலர்களாகவே காணப்படுகின்றன. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்டு திருவெண்ணைய் நல்லூருக்குக் கூட்டிச்சௌன்ற இறைவன் அங்கே சுந்தரரின் வாயால் தமிழ்வேதமாகிய திருமுறைகளைக் கேட்க விரும்பினான். ‘நீ எனக்குச் செய்கின்ற அர்ச்சனை தமிழிலே தோத்திரம் பாடுதல்’ எனச் சுந்தரரை இறைவன் பணித்தார்.

“அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும்வாயார்”
எனப் பெரிய புராணம் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது.

திருமறைக் காட்டிலே வேதங்களால் பூட்டப்பட்ட கோயில் கதவினை அப்பர் பெருமான் தேவாரம் பாழத் திறந்துவைத்தார். சிதம்பரத்திலே ஓடாது நின்ற தேரை ஓடவைத்த பெருமை சேந்தனார் பெருமான் அருளிய திருப்பல்லாண்டுக்கே உரியது. சமணர்கள் திருநாவுக்கரசருக்கு அடுக்குக்காகத் துன்பங்கள் செய்த பொழுதும் அத்துன்பங்களிலிருந்து அவர் மீள்வதற்கு அவர் அருளிய தெய்வத் தமிழ்ப்பாடல்களே துணையாக இருந்தன.

“ஆழ்க்தீயதெல்லாமரணாமமே சூழ்க வையகமுந் துயர் தீர்கவே” என்ற பரந்த சிந்தனையுடன் ஞானக் குழந்தையாகிய சம்பந்தர் பாழியுள்ளார். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்று தவயோகி திருமூலநாயனாரும் இதே கொள்கையை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். சகல செல்வ யோகமிக்க பெரு வாழ்வையும் தகமை சிவஞானமுத்தியையும் தருவதற்கு தோன்றாத் துணையானவையாகத் தெய்வத் தமிழாகிய திருமறைப்பாடல்கள் திகழ்கின்றன.

இல்லங்களில் திருமறை ஒலி ஓங்கி ஓலித்தால் அங்கே தென்றல் வீசும். நாதப் பிரம்மாய் வீட்டிலே ஓலிக்கின் அந்த மந்திர ஒலி வீட்டில் உள்ளவர் அனைவருடைய வினைகளையும் பொசுக்கும். வித்தியாலயங்களிலே கல்வி கற்கின்ற மாணவர்கள் தெய்வத்துமிழை உணர்ந்து ஓதினால் அவர்கள் கற்கின்ற கல்வி யாவும் அவர்களுடைய புத்தியிலே தெளிவாகப் பதியும். மாணவச் செல்வங்களின் அகத்திலும் புறத்திலும் தெய்வீக ஒளி வீசும். ஞான விளக்குகளாகிய ஆசிரியர்கள் கர்மயோகிகள் ஆகி விடுவார்கள்.

“ஓசை ஓலியெலாம் ஆனாய் நீயே” என்பது அப்பர் பெருமானின் வாக்கும் ஆகும். ஆலயங்களிலே திருமறை ஒலி உரக்கக் கேட்குமானால் தெய்வ சாந்தித்தியம் அங்கே சிறப்புற்று விளங்கும். நமது நாட்டில் உள்ள சைவ ஆலயங்களிலே திருமறை முற்றோதல் நிகழ்வு நடைபெறுமானால் நாட்டையே பீழ்த்திருக்கும் நவக்கிரக தோசம் அனைத்தும் ஆதவனைக் கண்ட பளிபோல அகண்றுவிடும். ஈழமணித் திருநாடு மீண்டும் சிவபூமியாக மாறும்.

- நல்லைக்குமரன் மலர் - 2009

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிங்கப்பூர் - பன்னிரு திருமுறை ஆய்வரங்கம் - நிகழ்வுக்கொத்து திருமுறையே வாழ்வின் நெறிமுறை திருமுறை மாநாட்டு வெளியீடு - வெள்ளி விழா ஆண்டு 2005 - சிங்கப்பூர்.
2. தெய்வத்துமிழ் - சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - 1975.
3. செந்துமிழ்ச் செந்நெறி - மா. சண்முக சுப்பிரமணியம். திருநெல்வேலி - தென்கிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம் - 1996.
4. தேவாரத் திருமொழிகள் - சாமி சிதம்பரனார் - 2003.
5. திருமுறைச் செல்வம் - சிவத்துமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்.
6. சைவத்திருமுறைத் திரட்டு - சிவதொண்டன் சபை, யாழ்ப்பாணம்.
7. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகங்கள் - சிவத்துமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் முத்துவிழா - வெளியீடு.

கல்வியின் பயன்

ஆன்மீகம் சேர்ந்த கல்வி மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவை. அதனால் ஒழுக்க உயர்வு ஏற்படும். அவ்விதம் இல்லாத கல்வி பல குழப்பங்களுக்கு வித்திடும். மனிதப்பண்புகளைச் சீருலைத்துக் குழப்பங்களை விளைவிக்கும். தான்தோன்றித் தனம்தான் தலையெடுக்கும். இன்றைய கல்வி பெரும்பாலும் மூளையை வளர்க்கின்றதே தவிர மனதைப் பண்படுத்துவதாக இல்லை. மூளையை வளர்ப்பதுடன் மனதைப் பண்படுத்தும் அம்சமும் கல்வியில் இடம்பெற வேண்டும். ஒரு நாட்டின் தலைவிதியே கல்வியால்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பண்பாடு என்பது நல்ல கல்வியால்தான் ஏற்படும். சிறந்த கல்வியால் தான் சிறந்த சமுதாயம் உருவாகும். கல்வியால் அறிவும் விளக்கம் பெறும். கல்வியின் பயன் அறிவு அறிவின் பயன் ஒழுக்கம்.

- கிராமகிருஷ்ண விஜயம் - மார்ச் 2007 -

தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகம்

சைவத்தமிழ் மக்களின் கருவுலமாகத் திகழும் பன்னிரு திருமுறைகள் தமிழ்மொழியில் இறைவனைப் போற்றித் துதிக்கும் தோத்திர நூல்களாகும். அருள் மனம் படைத்த அருளாளர்களின் அகத்தில் தோன்றிய அனுபுதி வாசகங்களாகப் பன்னிரு திருமுறைகள் மினிர்கின்றன. திருமுறைகள் சமயச் சான்றோரது தெளிவுரைகள். வாட்டத்தைப் போக்கி உறுதியை வழங்கும் ஞானத் தேக்கங்கள். துன்ப உணர்வைத் துடைத்து இன்ப உணர்வை எடுத்து வழங்கும் இன்பக் கருவுலங்கள். அறியாமை, ஆசை ஆகிய கட்டுக்களில் இருந்து நீங்கி உயிர் அருள் நிழல் சேர வழிகாட்டும் அருந்துணைகள். துன்பமும் பொய்மையும் சுழிந்த உலகத்தினின்றும் விடுபட்டு உண்மையும் ஒளியும் அன்புமாகிய சுதந்திர அரண்மனைக்குள் உயிரைப் புகுவிக்கும் திசைகாட்டிகள். அலைவும் உலைவும் உடைய மனத்தின் போக்கினை மாற்றி இன்பமும் அமைதியும் வாய்ந்த ஞானப் பெருவெளியை உள்ளத்துள்ளே கண்டு ஒளிவிளங்கச் செய்யும் திறன் உடையவையாகப் பன்னிரு திருமுறைகள் திகழ்கின்றன.

இறைவனுடைய திருவருளுக்குப் பூரணமாக ஆட்பட்ட அருளாளர்கள் மொழிந்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மந்திர வாசகங்களின் தொகுப்பே திருமுறைகள் ஆகும். திருமுறைப் பாடல்கள் இறைவனைப் போற்றித் துதிக்கக்கூடிய அர்ச்சனை மலர்களாகக் காணப்படுகின்றன. இந்து சமயத்தின் ஆதார நூல்களாகிய வேத மந்திரத்துக்கு நிகரானவையாகத் திருமுறைப் பாடல்கள் திகழ்கின்றன எனச் சித்தாந்த கலாநிதி மகான் காசிவாசி செந்திநாதையர் அருளிய “தேவாரம் வேதசாரம்” என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது. பன்னிருதிருமுறைகளில் எப்பாம் திருமுறையாக விளங்குகின்ற திருவாசகம் அன்பு வாசகமாக, அருள் வாசகமாக, ஊனினை உருக்கி உள்ளளாளி பெருக்கும் ஞான வாசகமாகத் தேனினும் இனிய தித்திப்பைத் தரும் மதுரவாசகமாக மினிர்கிறது. மணிவாசகர் மலர் வாய்ப் பிறந்த ஞானவாசகம் துன்பத்தைத் தொலைத்து இன்பத்தைத் தருவதுடன் எல்லை இல்லாத ஞானப் பெரு வெளிக்கு உயிரை உயர்த்தும் விழுமிய கவிதையாகவும் காணப்படுகிறது. திருப்பெருந்துறையிலேமணிவாசகரை ஆட்கொள்வதற்காக இறைவன் குரு வழவும் தாங்கிச் சிஷ்யர்களுடன் காத்து நிற்கிறார். குருநாதரின் அருட்பார்வைக்கு ஆட்பட்டதும் அனலிடைப்பட்ட மைழுகு போல மணிவாசகனார் உள்ளம் உருகினார். முகமெல்லாம் கண்ணீர்

மழை பொழியத் தன்னை அழிமை கொள்ள வேண்டுமென இறைவனிடம் இறைஞ்சி நின்றதை “இவ்வழிமை தன்னை வெவ்வினையகற்றியாள வேண்டுமென்றிரைஞ்சி நின்றார்” எனத் திருவாதவூரமிகள் புராணம் விளக்குகிறது. மணிவாசகரின் பக்குவ நிலையை அறிந்த இறைவன் தனது அருட்பார்வையினால் பாசக்கட்டு விழும் பக்குவராகிய சீட்ருக்குத் தீட்சை கொடுத்து அவரை ஆட்கொண்டார் என்பதை “சிந்தனைக்கரிய மேலைச் சிவத்துடனறிவு சேரப் பந்தனையாழிவர் தம்மேற் பரிந்தருட பார்வை செய்து” எனத் திருவாதவூரமிகள் புராணம் பகர்கிறது. மணிவாசகர் பல துறைகளிலே இராஜனாகத் திகழ்ந்தார். பாண்மை அரசனின் முதலமைச்சராய் இருந்த காரணத்தினால் புவிராஜன் ஆனார். பக்திரசம் ததும்பும் திருவாசகத்தைத் தந்ததினால் கவிராஜன் ஆனார். சிறந்த தவவாழ்வு வாழ்ந்ததினால் தவராஜன் ஆனார். பெறுதற்கரிய பராபத்தியைப் பெற்றதினால் பக்தராஜன் ஆனார். புவிராஜனாக, கவிராஜனாக, தவராஜனாக, பக்தராஜனாக எல்லாம் திகழ்ந்த மணிவாசகனார் இறுதியில் நடராஜனுக்கே சொந்தமானார்.

உலக இலக்கியங்களில் உள்ள தெய்வக் கவிதைகளில் தனியிடம் பெறுவது திருவாசகம். திருவாசகத்தைத் தெய்வவாசகம் என்றே கடவுள் மாழுளிவர் திருவாதவூரமிகள் புராணத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். வாதவூரமிகள் அருளிய இத்திருவாசகத்தேன் தொல்லை தரும் பிறவித் தளையை நீக்கும் ; அல்லல் அறுக்கும்; ஆனந்தமாக்கும் ; ஒதுவார் கருங்கல் மனமும் கரைக்கும்; கண்கள் தொடு மணற்கேணியில் சூரந்து நீர் பாயும்; மெய் சிலிர்ப்படையும்; காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவார் தமை நன்னெறிப்படுத்தும் திருவாசகத்தைத் தேனுக்கு ஒப்பிட்டு அறிஞர்கள் கூறுவார்கள். வேதாகம உபநிஷதங்களிலிருந்து வாதவூராகிய வண்டு திருவாசகமாகிய தேனைத் தேர்ந்தெடுத்து நமக்கு வழங்கியுள்ளதாக வாரியார் சுவாமிகள் மாணிக்க வாசகரை வண்டாக உருவகித்துப் பாராட்டுகின்றார்.

பல மலர்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தேன் எவ்வாறு உடற் பிணியை அகற்றுகின்றதோ அது போலத் திருவாசகத்தேன் உயிருக்கு ஏற்படும் பிறவிப் பிணியை அகற்றவல்லது.

“**சிறந்த அடியார் சிந்தனையுள் தேனோறி நின்று**”
“தேசனே தேனார் அழுதே சிவபுரனே;”

“உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினெச் சொரிந்து”
“தேனாய் இன்னமுதாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்”

என்றெல்லாம் மணிவாசகனார் இறைவனைப் போற்றி இறைவன் அழயார் சிந்தனையுள் தேன் போலக் கலந்து நின்று பிறப்பை ஒழிப்பன் என்கிறார்.

பகுத்தறிவு பெறாத அஃறினை உயிர்களையும் உருக்குந் தன்மை வாய்ந்து விளங்குவது திருவாசகம். முருகப்பெருமானை உபாசனா மூர்த்தியாகவும் திருவாசகத்தைத் தமது பாராயணநூலாகவும் கொண்டு வாழ்ந்த இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவாசகத்தின் சிறப்பினைப் பற்றித் தனது பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருவாசகத்தை யாராவது உள்ளம் உருகிப் பக்தியோடும் பண்ணோடும் பாடுவதைக் கேட்கின்ற பறவைகள் மிருகங்களே மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுற்றுப் பிறவி நோய் நீங்க முழுமானால், தான் அதைப் பெறுதலில் வியப்பேதும் இல்லையே என்பதை,

“வாட்டமிலா மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை
கேட்ட பொழுது அங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் எனில் அங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே”

எனப் பாழுள்ளார்.

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்” என்பது பழுமொழி. ஊனினை உருக்கும் தன்மையுடையது திருவாசகம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்த மேல்நாட்டு அறிஞராகிய G.U.போப் அவர்கள் திருவாசகம் ஊனினை மாத்திரம் உருக்கவில்லை. எலும்பையுருக்கும் தன்மையையும் உடையது என்கிறார். மதத்தாலும் மொழியாலும் ஒழுக்கத்தாலும் உணர்வாலும் அறிவாலும் வேறுபட்ட மேல் நாட்டவர்களையும் ஈர்க்கும் பெற்றிமை வாய்ந்த நூலாகத் திருவாசகம் மினிர்கிறது.

மணிவாசகப் பெருமான் தன் திருவாயால் மலர்ந்தருளிய திருவாசகம் பேரானந்தப் பெரும் பேற்றைத் தருவதுடன் பிறவி நோயை நீக்கவல்ல அருமருந்தும் என்பதைத் திருக்களிற்றுப் பழயார் பின்வருமாறு செப்புகிறது.

“பாய்பரியோன் தந்த பரமானந்தப் பயனைத்
தூய திருவாய் மலராற் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியாவாறு செய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூரானுந் தேன்.”

உள்ளம் உருகிப் பாட வைக்கும் ; செந்நெறியில் வாழவைக்கும் ; தீவினையில் உழல்பவர்களையும் சீரிய பாதையில் செல்ல வைக்கும் ஆற்றல் திருவாசகத்திற்கு உண்டு என்பதை இந்நூலுக்கு ஆராய்ச்சி உரை எழுதிய நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார் பின்வரும் பாடலின் ஊடாக விளக்குகிறார்.

“சொல்லாதவர்களையும் நெஞ்சுருகச் சொல்ல வைக்கும்
நில்லாதவர்களையும் செந்நெறியில் நிற்க வைக்கும்
பொல்லாதவர்களையும் போக்கறுத்து வாழவைக்கும்
வல்லாளன்றன் தெய்வ வாய்மலர்த்தேன் வாசகமே”

திருவாசகம் ஐம்பத்தொரு பதிகங்களையும் அறுநாற்று ஐம்பத்தாறு பாடல்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சிவபுராணம், போற்றித் திருவகவல், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப் பகுதி ஆகிய நான்கு நீண்ட அகவல்கள் காணப்படுகின்றன. சிவபுராணம் தத்துவ விளக்கத்தில் தலைசிறந்து விளங்குகிறது. சிவபுராண வரிகள் ஒவ்வொன்றும் அர்ச்சனை மலராக இறைவன் பாதத்தில் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய மந்திர வாசகங்களாகக் காணப்படுகின்றன. திருவாசகத்தோடு இணக்கம் வைக்கிற கயவர்களும் கடவுள் மயமாகி விடுகின்றனர்.

இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களாக குரு, லிங்கம், சங்கமம் ஆகிய மூன்றினையும் சைவசித்தாந்தம் குறிப்பிடுகிறது. அஞ்ஞானமாகிய இருளினால் ஒளி மழுங்கிய கண்களை ஞானம் என்கிற துலக்குமாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்க வல்ல திறமையான் எவனோ அவனோ குரு என உபநிடதுங்கள் கூறுகின்றன. “குருவருள் இன்றித் திருவருள் இல்லை” என்றே சைவசித்தாந்தமும் கூறுகிறது. சிவனுடைய மூர்த்தங்களில் தட்சணாமூர்த்தி வழவும் குருமூர்த்தமாகவே விளங்குகிறது.

பந்தயத்தில் வென்றவனைப் பரிசு தேழ வந்து அடைவது போல வாழ்வில் பரிபக்குவமுற்றவர்களைத் தேழ வந்து திருவழி கூட்டுவது பரமசிவனின் வழக்கம். பரிவாங்கி வரவழிக் கொண்ட மாணிக்க வாசகருக்காகத் திருப்பெருந்துறைக்கு இறைவன் வந்தான். மணிவாசகரின் ஞானதீபம் ————— (41) ————— சிவ. மகாவிங்கம்

வருகைக்காகக் குருந்த மரத்தழியில் காத்துக் கிடந்தான். வந்ததும் ஈர்த்துத் திருவழகட்டி மகிழ்ந்தான். தன்னைத் திருப்பெருந் துறையிலே குருவழவாக வந்து இறைவன் ஆட்கொண்ட சிறப்பினை -

1. கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க (திருவாசகம் - சிவபுராணம்)
2. நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி (திருவாசகம் - சிவபுராணம்)
3. காட்டாதன எல்லாம் காட்டிக் கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து (திருவாசகம் - திருச்சதகம்)
4. எத்தன் ஆகிவந்து இல்புகுந்து எமை ஆனும் கொண்டு எம்பணி கொள்வான் வைத்த மாமலர்ச் சேவழக் கணம் சென்னி மன்னி மலரும்மே (திருவாசகம் - சென்னிப்பத்து) என வாதவூரழகள் தனது பாடல்களிலே குறிப்பிடுகின்றார்.

‘நமசிவாய’ என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை இடையறாது உச்சரிப்பவர்கள் சிவ சொருபம் ஆகின்றனர். உயிர் நோய் ஆகிய பிறவி நோய் நீங்குவதற்கு ஆடவெல்லானாகிய நடராஜனைத் துதிக்கின்ற சிவபுராணத்தை உணர்ந்து ஒதுவதோடு உள்ளக் கமலத்திலே நடராஜனை உணரவும் வேண்டும் என்பதை -

“அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனிடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து”

என்ற சிவபுராணப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இறைவனுடைய திருவழகளைப் பற்றிக் கொள்வதனால் அழயார்களுக்கு அன்பர்கள் என்றும் திருவழ சம்பந்திகள் என்றும் பெயர் வந்தன. இறைவன் திருமேனி அழகைக் கண்ணாரப் பருகி இன்பற்றாலும் கடைசியில் அமைதி பெற நாழப்புகுமிடம் திருவழ தான். உண்மை அன்பர்கள் அத்திருவழயை நோக்கியே கும்பிடுவார்கள். அந்தக் கழற்கே தலை மேல் கரங்களைக் கூப்பி வணக்கம் புரிவார்கள். அந்தக் கழலையே பாராட்டுவார்கள்.

அழயார்களுடைய கண்ணில் இருந்து கண்ணீர் இயற்கையாகவே தோன்றும். பொய்யன்பர்களிடம் கிதனைக் காணமுடியாது. கண்ணீர் ததும்புவது முயற்சியினால் வருவது அன்று; உண்மையான அன்பு உணர்ச்சியின் விளைவாகத்தானே உண்டாவது. கை குவிப்பதாகிய செயல் பல்லிடம் பொதுவாக இருந்தாலும் மெய் அரும்புதலும் விதிர்விதிர்த்தலும் மெய்யன்பர்களிடம் மட்டுமே காணமுடியும். இறைவன் கழலைக்கண்டு கண்ணீர் விடுபவர்கள் மிகமிக உத்தமமானவர்கள்.

பொய்யான பற்றும் பொய்ப்பொருளில் மோகமும் மற்றும் ஒழியும் போது இறைவனிடம் முறுகிய அன்பு தலைப்படுகிறது; அழயவர்களின் உள்ளம் வெதும்புகிறது; அதன் பயனாகப் பொய் தவிர்கிறது; இவை மனத்தில் உண்டாகின்றன. அவர்கள் உடம்பு நெகிழ்கிறது; புளகம் அரும்புகிறது; மேனி விதிர் விதிர்க்கிறது; கண் கழலை நோக்குகிறது; நீரைச் சொரிகிறது. இவை உடம்பில் நிகழும் செயல்கள். இறைவனே போற்றி, உன் திருவழ வெல்க, உன் அருள் வெல்க, போற்றி சயசய போற்றி என வாழ்த்தி வணங்குகிறார்கள். இவை வாக்கில் நிகழும் செயல்கள். மூன்று கரணங்களையும் இறைவன் திறத்திலே ஈடுபெடுத்தும் பயிற்சியில் இடையிடையே பொய் வந்து ஈர்க்கும்; அன்புநெறியில் தளர்ச்சி உண்டாகும். அந்தத் தளர்ச்சிக்கு இடம்கொடுக்காமல் மேலும் மேலும் இறைவன்பால் மெய் அன்பர்கள் ஈடுபாடு கொள்வார்கள். அவர்களிடம் கண்ட மெய்ப்பாடுகளும் செயல்களும் உரைகளும் நினைவுகளும் அன்புமயமானவை. இறைவன் தன்னை உடையவன் என மணிவாசகர் கண்டுகொண்டார். அவனுடைய உடைமையே தாம் என்பதையும் கண்டுகொண்டார். உடையவன் தன் உடைமையை மறந்திருக்கலாமா? இதோ உன் அழைமை இங்கே இருக்கிறது, இதைக் கண்டுகொள் என்று தம் அழைமை நிலையை இறைவனிடம் உணர்ந்து கூறுவதைப் பின்வரும் திருவாசகப் பாடலில் காணலாம்.

“**மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து
உன்விரை ஆர் கழற்கு என்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பி உள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்து உன்னைப் போற்றி
சய சய போற்றி என்னும்
கைதான் நெகிழவிடேன் உடையாய்
என்னைக் கண்டு கொள்ளே.**”

பஞ்சப் புலன்களின் இயக்கத்திற்கு மூல காரணமாயிருப்பது எண்ணமே ஆகும். எண்ணம் தூய்மை உடையதாக இருந்தால் வாக்கும் செயலும் தூய்மை உடையதாக இருக்கும். அகக்கரணங்கள், புறக் கரணங்கள் ஆகிய யாவற்றையும் இறைவழிபாட்டுக்குப் பயன்படுத்துவதே பக்தியோகத்திற்குரிய சாதனமாகும். சிந்தனை, காட்சி, வந்தனை, வார்த்தை ஆகிய அனைத்தும் இறைவனை நோக்கித் திரும்புதல் வேண்டும் என்றார் மணிவாசகர். இறைவனுடைய திருவருள் பெற்ற பிறகு ஜம்புலன்களும் இறைவன் மயமாகிவிட்டன. இறையருள் அகத்திலே புகுந்தமையால் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாயிற்று; செயலிலே ஒளி உண்டாயிற்று. அந்த ஒளியினால் உண்டாகும் இன்ப அனுபவம் மிகவும் சிறப்புடையது. கருவி கரணங்களையல்லாம் சிவமயமாக்கி நிற்கும் பேரானந்தப் பெருநிலையை பின்வரும் திருவாசகம் விளக்கி நிற்கிறது.

“**சிந்தனை நின் தனக்கு ஆக்கி நாயினேன் தன் கண் இனை நின் திருப்பாதம் போதுக்கு ஆக்கி வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி வாக்கு உன் மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கி ஜம்புலன்கள் ஆர வந்தனை ஆட்கொண்டு உள்ளே புகுந்த விச்சை மால் அழுதப் பெருங் கடலே மலையே உன்னைத் தந்தனை செந்தாமரைக்காடு அனைய மேனித் தனிச்சுடரே இரண்டும் இல் இத்தனியனேற்கே”**

அழுது அரணம் அடைந்த அன்பர்களில் மணிவாசகர் முதலிடம் பெறுகிறார். இவர் தான் அழுததோடு தன்னுடைய திருவாசகத்தை உணர்ந்து படிப்பவர்களையும் அழுவத்தார். இறைவனோடு சேராமல் இந்த உடலோடு இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இருப்பதை எண்ணிப் பதைக்கிறார். இறையருள் பெற்று அதுனைப் போக்கிப் பிறவா நிலையை அடைய வேண்டும் என்னும் பெரு வேட்கையில் பல தலங்களையும் சென்று வழிபடுகிறார். இறைவனே என்னை விட்டு விடாதே என்று உருகி வேண்டுகின்றார். பிழத்த பத்து பாடலில் தம்மை ஆட்கொண்ட இறைவனின் திருவழகளைத் தாம் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்டதைத் தெரிவிக்கிறார். மாணிக்கவாசகர் தம் சிறுமையை எண்ணி இறைவன் அருளுக்காக ஒயாமல் அழுது அழுது இறுதியில் அவன் திருவழகளைப் பெற்றார். அவர் சிவன் கழலை அடையக் கைக்கொண்ட ஆயுதம் அழுகையே ஆகும்.

“யானே பொய் என் நெஞ்சும் பொய் என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உள்ளெனப் பெறலாமே
தேனே அழுதே கரும்பின் தெவிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உணவந்துறுமாரே.”

பக்தி என்பது தான் இறைவன் என்ற இரண்டிலும் ஓர் ஒருமை ஏற்பட்டதாக உணர்கின்ற உணர்வே ஆகும். உண்மைச் சமயத்தின் உயிர் நாழியாகத் திகழ்வது பக்தியே ஆகும். இறைவனைப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று மனித மனம் முயல்கின்ற முயற்சியே பக்தி ஆகும். ஆன்மாவிற்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு ஒன்றை மட்டும் ஆன்மா விரும்பி நிற்பதே பக்தியாகும்.

ஆத்ம ஞானத்திலே தாகம் கொண்டவர்கள் அழிக்கழி அக விசாரணை செய்து கொள்வார்கள். உண்மையான பக்தன் ஒருவன் இறைப் பித்துப் பிழத்தவனாகவே காணப்படுவான். மணிவாசகர் தனது நெஞ்சைப் பார்த்துக் கேட்கிறார். தோன்றாத் துணையாக இருக்கின்ற இறைவனைப் பற்றாமல் பிணம் போலக் கிடக்கிறாயே! அவனைப் பற்றி நிற்கின்ற பக்தனின் செயற்பாடுகளை உன் செயலில் காணவில்லையே என்று தனது மனதை விசாரிக்கின்றார். ஆனந்தக் கூத்தனது திருவழியில் அன்பு இல்லை, அன்பின் மேல்ட்டால் நீ ஆடுவதில்லை, எலும்பு உருகப்பாடுவதில்லை. உணர்ச்சியின் வேகத்தால் பதைப்பதைப்பு அடைவதில்லை, வணங்குவதில்லை, பாதக் கமலத்தை தலையில் தரிப்பதில்லை, கடவுள் நாட்டம் கொள்வதில்லை, கடவுளைப் போற்றிப் பாழக்கொண்டு வீதி வீதியாகப் போவதில்லை, இறைவனது துணையைத் தேடாமல் யாது செய்யப் போகிறாய்? எனத் தனது மனத்தை விசாரிப்பதை பின்வரும் திருவாசகப் பாடல் விளக்குகிறது.

“ஆடுகின்றிலை கூத்து உடையான் கழற்கு
அன்பிலை என்பு உருகிப்
பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை
பணிகிலை பாதம்மலர்
குடுகின்றிலை குட்டுகின்றதும் இலை
துணையிலி யினை நெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவதோ றலறிலை
செய்வது ஒன்று அறியேனே”

உலகத்தைக் கடந்து நிற்கின்ற பொருளாகிய கடவுளைக் கானும் நெறிகள் மக்களின் அறிவு நிலைக்கேற்ப பல்வேறு வகையில் பேசப் படுகின்றன. முழுற்ற பேரின்ப நிலையைக் காட்டுகின்ற நெறி சைவ சித்தாந்த நெறியாகும். கீழ்நிலைகளிலே பலர் நின்று விட உயர்ந்ததாகிய சைவசித்தாந்த நெறி நின்று ஒழுகுகின்ற மக்கள் சிலரே ஆயினர்.

**“வேதாந்த மென்றுச்சியிற் பழுத்த
ஆராவின்ப அருங்கலை பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே”**

என்பது குமரகுருபர அழகளின் வாக்கு ஆகும்.

இணவ மலப் பற்றை அறுப்பதற்கு அப்பரஷ்கள் தேவாரமும் கன்மமலப்பற்றை நீக்குவதற்குச் சம்பந்தப் பெருமானின் திருக்கடைக் காப்பும் மாயாமலப் பற்றைப் போக்குவதற்கு சுந்தரர் பெருமானின் திருப்பாட்டும் பெரிதும் உதவுகின்றன. திருவாசகப்படலம் மும்மல வாசனையைப் போக்குகிறது என்பது அனுபவபூர்வமான உண்மை ஆகும். ஆகவே உயிர்க்குள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் போக்குவதற்கே அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் மூவரும் அவதரித்தார்கள். மும்மலவாசனையை ஆன்மாவிடமிருந்து அகற்றவே மணிவாசகர் அவதரித்தார் என்பது தெளிவாகும்.

மணிவாசகப் பெருந்தகை “மயக்கம் ஆயதோர் மும்மலப் பழவல் வினைக்குள் அழுத்தவும்” என்று அருளிச் செய்திருப்பது மும்மல வாசனையைக் குறிக்கும். அஞ்செழுத்து ஒன்றே மலவாசனையைப் போக்கும். இதனை “நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம எனப் பெற்றேன்” எனத் திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது.

இறை, உயிர், தனை என்ற முப்பொருளையுமே சைவசித்தாந்தம் நிலையானவை எனக் குறிக்கிறது. உலகப் பொருள்களில் நாம் அறிந்த பொருள்களை இம்முன்று பொருள்களில் அடக்கி விடலாம்.

**“பல்கலை ஆகமம் யாவினும் கருத்துப்
தி,பசு,பாசம் தெரித்தல்”**

என்று சித்தாந்த நூல் இதனை விளக்கும். திருவைந்தெழுத்தில் இம்முப்பொருள்களும் குறிக்கப்படுகின்றன. [சி-பதி, வா-அருட்சக்தி, ய-பசு, ந - திரோதான சக்தி, ம-பாசம்]

திருவாசகம் இறைவனின் தலைமைப் பண்பையும் அவனுக்குப்பட்ட உயிர்களின் அழைமைப் பண்பையும் ஆங்காங்கே விளக்கிச் செல்லும். மாணிக்கவாசகர் உயிர்கள் மஸம் நீங்கி இறைவனாருள் பெறப் பாடியவர் ஆதவின் திருவைந்தெழுத்தின் எல்லா வழவங்களையும் குறித்திருக்கிறார். தூலம், சூக்குமம், காரணம் என்ற மூவகை பஞ்சாக்கரங்கள் முறையே சமய, விசேட, நிருவாண தீசைவுக்கு உரியவை. இவ்வகை தீசைவுகள் அவரவர் பக்குவத்திற்கேற்றபடி வழங்கப்படும். திருவைந்தெழுத்தும் அவரவர் தகுதி பற்றியே விதிப்படி ஒதுதற்குரியது. “விதி என்னும் அஞ்செழுத்தே” எனச் சிவஞான போதும் இதனைக் குறிப்பிடுகிறது.

இறைவனைத் தூற்றுவது போலப் போற்றுவது நிந்தாஸ்துதி ஆகும். அன்பு உள்ள இடத்திலே தான் உரிமை வரும் என்பது உலகியல் நடைமுறையாகும். இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தி வணங்கும் அழைவர்கள் தமக்கு துண்பம் ஏற்படும் பொழுது உரிமையோடு இறைவனிடம் தங்கள் துண்பத்தை முறையிடுவார்கள். எதிரிகளிடத்தில் வருவது கோபமாகும். அன்புள்ளவர்களிடத்தில் ஏற்படுவது கவலையாகும். தாய் பின்னையைக் கண்மிக்கலாம், ஆளால் தண்மிக்கக்கூடாது. மணிவாசகர் அன்புப் பாசையில் இறைவனுடன் மோதுவதை நீத்தல் விண்ணப்பப் பாடவில் காணலாம். “என்னை நீ வெறுத்துப் புறக்கணித்தால் உன்னை நான் அவமானம் செய்வேன்” என்கிறார். நீ யானைத் தோலைப் போர்த்த பித்தன், புலித் தோலை உடுத்த பித்தன், நஞ்ச உண்ட பித்தன், ஊர்ச் சுடுகாட்டுத் தீயில் விளையாடும் பித்தன், என்னை ஆண்டு புறக்கணித்த பித்தன் என்றெல்லாம் உன்னைப் பழிக்கு ஆளாக்குவேன். பழி ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் என்னை ஆட்காண்டு அருள் செய்ய வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டு வதைப் பின்வரும் நீத்தல் விண்ணப்பப் பாடல் விளக்குகிறது.

“சிரிப்பிப்பன் சிறும் பிழைப்பத்
தொழும்பையும் சுசற்கு என்று
விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதி கண்டாய்
விடின் வெம் கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோல் உடைப்பிச்சன்
நஞ்ச ஊண் பிச்சன் ஊர்ச் சுடுகாட்டு
எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப் பிச்சன்
என்று ஏகவனே.”

அழயவனாகிய என்னை ஆட்காண்ட இறைவன் என்னைக் கைவிட்டால் நான் யாரிடம் சென்று தஞ்சம் புகுவேன்? என்னை வா என்று அழழத்து உனது அன்பர் கூட்டத்துடன் சேர்க்கா விட்டால் நான் மரணத்தைத் தழுவுவேன். அப்பழ அழயவனாகிய நான் மரணம் அடைந்தால் உலகத்தவர்கள் உம்மை ஏனாம் செய்வார்கள் என்பதைத்

**“தெருளார் கூட்டம் காட்டாயேல்
செத்தே போனால் சிரியாரோ”**

எனத் திருவாசகத்தின் கோயில் மூத்த திருப்பதிகப் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

பக்தி வைராக்கிய விசித்திரத்தின் வெளிப்பாடாகத் திருப்பெருந் துறையில் அருளிய வாழாப் பத்துப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. மிகவும் அன்போடும் உரிமைப்பாட்டோடும் பாடும் பாடல்களை இங்கே காணலாம். தஞ்சம் என்று புகுந்த அழயவனைக் கைவிடுதல் சரியானதா? என்னை ஆட்காண்ட இறைவனுக்கே என் மீது கருணை இல்லாவிட்டால் எனது துன்பத்தை யாரிடம் கூறுவேன்? இந்த உலகத்தில் நான் உயிரோடு வாழ்வதில் எதுவித அர்த்தமும் இல்லை. அழயவனாகிய என்னை ஆட்காளர் வேண்டியது உமது கடமை என இறைவனிடம் உரிமையோடு வேண்டுவதைப் பின்வரும் வாழாப் பத்துப் பாடல் விளக்குகிறது .

**“பாரோடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம் பரனே
பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்
சிரோடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
ஆரோடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
ஆண்ட நீ அருள் இல்லையானால்
வார் கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்றாருள் புரியாயே.”**

இறைவனிடம் முற்றிலும் சரணாகதி அடைதல் அல்லது அடைக்கலம் புகுதல் என்பது பிரபத்திநெறி ஆகும். இறைவனிடம் மணிவாசகர் அன்புப் பாசையால் உரிமை உணர்வுடன் துதிக்கும் பாடல்களைக் குழழுத்தபத்திலே காணலாம். திருப்பெருந்துறையிலே என்னுடைய உடல், பொருள், ஆவி முன்றையும் ஒன்றுசேர ஆட்காண்ட பின்பு எனக்கு இடையூறு செய்யலாமா? இறைவா! நீ செய்கிற நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நானா கருவிப்பொருள் என உரிமையோடு கேட்பதை

“நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே”

என்ற குழுமத்த பத்து வரிகள் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

மணிவாசகர் அருளிய திருவாசகத்தின் இறுதிப் பதிகம் அச்சோப்பதிகம் ஆகும். இறைவன் தனக்கு அருளிய திருவருளின் சிறப்பை மலங்களை நீக்கித் தன்னைச் சிவமாக்கி ஆட்கொண்ட உயர்வை அச்சோப்பதிகப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன. உலக வாழ்வு என்னும் சிறுமையில் உழன்று தன்னைப் பீழத்திருக்கும் மலங்களை நீக்கித் தன்னையும் ஓர் பொருளாக ஆக்கி இறைவன் ஆட்கொண்ட பெருமையைத் திருவாசகத்தின் இறுதிப் பாடலும் அச்சோப் பதிகத்தின் இறுதிப் பாடலுமாகிய பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது:

“செம்மை நலம் அறியாத சித்டரொடும் திரிவேண
மும்மை மலம் அறுவித்து முதல் ஆய முதல்வன் தான்
நம்மையும் ஓர் பொருள் ஆக்கி நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மை எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.”

- நல்லைக்குமரன் மலர் - 2008 -

நல்லொழுக்கம் நம்மையும் ஆன்மீக ரீதியில் உயர்த்தி சமுதாயத்தையும் உயர்த்துகிறது. தீயொழுக்கம் நம்மையும் ஆன்மீக ரீதியில் வீழ்ச்சி பெறச் செய்து சமுதாயத்தையும் சீரழிக்கிறது. தர்மத்தை நீ காப்பாற்றினால் அந்தத் தர்மம் உன்னைக் காப்பாற்றும். “தர்மோ ரஷ்தி ரஷ்த” என்கிறது வால்மீகி ராமாயணம். அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் என்பது ஸ்ரீமத் இராமாயாணத்தின் திரண்ட கருத்து.

- கிராமகிருஸ்ண விஜயம் - யூன் - 2009

தவமுனிவனின் தமிழ் மந்திரம்

1. சித்த புருஷர்களின் தன்மை

இந்து சமயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் எனப் பலர் தோன்றி எமது சமயத்தை வளப்படுத்தினார்கள். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள், வடநாட்டு பக்தி நெறியாளர்கள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும் சங்கரர், இராமானுஜர், மத்துவர், மெய் கண்டார், அருணாந்தி சிவாச்சாரியார், உமாபதி சிவாச்சாரியார் போன்றோர் தத்துவ ஞானிகளாகவும் பதினெண் சித்தர்கள், நவநாதச் சித்தர்கள், ஈழத்துச் சித்தர்கள் போன்றோர் சித்த புருஷர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். இந்த சித்த புருஷர்கள் அனைவருக்கும் மூல புருஷராகத் தவயோகி திருமூலநாயனார் திகழ்ந்தார் என்பதை “மூலன் மரபில் வந்த வித்தக சித்தர் கணமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். சித்த புருஷர்கள் அட்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். “கடவுளைக் காண முயல்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் கடவுளைக் கண்டு தெளிந்தவர்கள் சித்தர்கள்” என்றும் சித்தர்களுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. “எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றோன் ஞானி, ஏகாமல் வாசனையை அழித்தோன் சித்தன்” எனச் சட்டை முனிச் சித்தர் ஞானிகளுக்கும் சித்தர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகிறார். வாசனை என்பது கர்ம விணையாகும். பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின் இரகசியத்தைச் சித்தர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். சித்தர்கள் உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் உலகாயதராக வாழுமாட்டார்கள். இவர்கள் உலகத்தோடு ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் வாழ்ந்து வருவார்கள்.

2. தவயோகி திருமூலர்

திருமூலர் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் ஞான நிழல்டையில் இருந்து வருடத்திற்காரு பாசுரமாக மூவாயிரம் பாசுரங்கள் அடங்கிய திருமந்திரத்தை அருளிச் செய்தார் என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரண மக்கள், பொருள் உணர்ந்தோ உணராமலோ பல்லாயிரக்கணக்கில் சொற்களைப் பேசுவார்கள். ஆனால், ஞானவான்களோ பல காலம் ஞான நிழல்டையில் இருந்து எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ, எவ்வாறு சொல்ல வேண்டுமோ அதை மட்டுமே கூறுவார்கள். வெளிமுகமாகச் செல்லும் ஆண்மாவை உள்முகப்படுத்தி அங்கே இன்ப ஊற்றைக் காணச் செய்வதே திருமூலர் போன்ற மகான்களின் சிந்தனையாகும்.

3. தமிழ் ஆகமம்

தமிழ் ஆகமம் என்று போற்றப்படுகின்ற திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்கள் 28ல் காரணாகமம் முதல் மகுடாகமம் வரையுள்ள 9 ஆகமங்களின் சார்த்தைத் திருமந்திரத்தில் காணலாம். இந்நால் தமிழில் உள்ள ஒப்பற்ற சாத்திர நூலாக இருப்பதோடு, முத்திக்கு வழிகாட்டும் ஞானக்களஞ்சியமாகவும் திகழ்கிறது. திருமூல நாயனாரைப் போற்றித் திருமந்திரத்தைப் பற்றி சிந்திப்பவர்களுக்குப் பிறவி நோய் இல்லை என்பதை “திருமூல தேவனையே சிந்தை செய்வோர்க்கு கருமூலம் இல்லையே காண்” என்ற பாடல் வரிகள் விளக்கி நிற்கின்றன. “தோத்திரத்திற்கு திருவாசகம், சாத்திரத்துக்கு திருமந்திரம்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு ஆகும். திருமந்திரம் வேதப் பொருளும் ஆகமப்பொருளும் ஒருங்கே சேர்த்து உருவாக்கப்பட்ட அருமைத் ‘திரு’ நூலாகும். திரு என்றால் தெய்வத்தன்மை உடையது என்பது பொருள். நூலின் ஆசிரியர் பெயர் திருமூலர். நூலின் பெயர் திருமந்திரம். இந்நாலின் சிறப்புக்கு இவையே காரணமாகும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மிகவும் அன்புரிமையோடு தவயோகி திருமூல நாயனாரை “நம்பிரான் திருமூலன் அழயார்க்கும் அழயேன்” எனத் திருத்தொண்டர் தொகையில் குறிப்பிடுகிறார்.

4. திருமந்திரம் மறை மொழி

ஆன்மா இறைவனோடு இணைவதற்கும் சிவகதி பெறுவதற்கும், திருமந்திரம் திசைகாட்டியாக உள்ளது. இறைவனை அகத்திலே காண்பதற்கும் இறை அருளை நுகர்வதற்கும் திருமந்திரம் துணையாக இருக்கும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

“**திருமந்திரமே சிவகதிக்கு வித்தாம்**
திருமந்திரமே சிவமாம் - அருமந்த
புந்திக்குள்ளே நினைந்து போற்றுமடியார் தமக்குச்
சந்திக்கும் தற்பரமே தான்”

திருமூலர் அட்டமா சித்திகள் கைவரப் பெற்ற ஒரு தவயோகி. இவர் பாடிய பாடல்கள் எளிமையானவை, இனிமையானவை, பழக்கச் சுலையானவை, பயன்தருபவை. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உதவுபவை. தவயோகியின் உள்ளம் தூய்மையானதாக இருந்ததால் அவருடைய சிந்தனையில் தெளிந்த ஞானம் இருந்தது. பரந்த நோக்கம் காணப்பட்டது. அவருடைய நாவால் நவிலப் பெற்ற பாடல்கள் யாவும் மந்திர சக்தி உடையன. தெய்வத் தன்மை உடைய திருமந்திரத்தைப் பழப்பவர்கள் ஞானதீபம்

யாவரும், அருள் மனிதர்களாக மாறிவிடுவார்கள். அருள் நூல்களை வழங்கிய ஞானிகளை நிறைமொழி மாந்தர்கள் என்றே தொல்காப்பியரும் வள்ளுவரும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“நிறைமொழிமாந்தர் ஆணையிற் கிளர்ந்த
மறை மொழி தானே மந்திரம் என்ப”

- தொல்காப்பியம், செய்யுள் 178.

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும்”

- திருக்குறள், 28

5. திருமந்திரத்தின் உள்ளடக்கம்

கடவுள் வாழ்த்து திருமந்திரத்தின் பாயிரச் செய்யுள்களில் வேதாகமச் சிறப்பு, திருமூலர் வரலாறு என்பன கூறப்பட்டுள்ளன. முதலாம் தந்திரத்தில் உபதேசம், யாக்ஷை நிலையாமை, செல்வநிலையாமை, கொல்லாமை, கல்வி, கல்லாமை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் தந்திரத்தில் அட்டவீரட்டம், இலிங்க புராணம், பஞ்ச கிருத்தியம், கர்ப்பக்கிரியை, சிவநிந்தை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தந்திரத்தில் அட்டாங்க யோகம், அட்டமாசித்தி முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. நான்காம் தந்திரத்தில் திருவம்பலச்சக்கரம், நவகுண்டம், வயிரவி மந்திரம் முதலியனவும், ஐந்தாம் தந்திரத்தில் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவும் சத்திநிபாதம் முதலியனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆறாம் தந்திரத்தில் குருதரிசனம், திருநீறு, துறவு, தவவேடம், ஞானவேடம் முதலியன விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழாம் தந்திரத்தில் ஆறாதாரம், சிவபூசை, குருபூசை, சமாதிக்கிரியை, பசு இலக்கணம் முதலியனவும் எட்டாம் தந்திரத்தில் அவத்தைகள், வாய்மை, அவா அறுத்தல், பக்தி முதலியனவும் ஒன்பதாம் தந்திரத்தில் பஞ்சாட்சரம், சிவதரிசனம், சூனிய சம்பாஷணை, தோத்திரம் முதலியனவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

6. பிறவிநோய் நீங்குவதற்கான வழி

உலகத்தில் வாழும் மாணிடர்கள் அனைவரையும் மூன்று வகையான நோய்கள் பீழக்கின்றன. உடல் நோய், உள்நோய், உயிர் நோய் என்பன அவையாகும். உயிர்நோயாகிய பிறவி நோய் நீங்குவதற்கு இறைவனின் திருவருளே மருந்தாக உள்ளது. ஆன்மாக்களுக்கு திருவருள் ஆகிய மருந்தினை வைத்தியநாதனாகிய சிவனே வழங்குகிறார். வினைப் போகம் முழும் வரை ஆன்மாவின் பிறவிச்சக்கரம் சுழன்று கொண்டே இருக்கும். எடுத்த பிறப்பில் தவ வாழ்வு வாழாத காரணமே பிறவிக்கு வித்தாக அமைந்து ஞானதீபம் ————— (52) ————— சிவ. மகாலிங்கம்

விடுகிறது. மனிதப் பிறவி இறைவனை வாழ்த்தி வணங்குவதற்குரிய அரிய பிறவியாகும். இறைவனைப் பாடிப் பரவி வணங்குவதற்காகவே அரிய இப்பிறவியை இறைவன் நமக்குத் தந்தான் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரச் செய்யுள் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“பின்னை நின்று என்னே பிறவி பெறுவது
முன்னை நன்றாக முயல் தவம் செய்கிலர்
என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

7. சிவன்-சைவர்களின் முழுமுதற் தெய்வம்

சைவர்கள் அனைவரும் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக வழிபடுகிறார்கள். சைவத் தமிழர்களின் இரு கண்களாக விளங்குகின்ற பன்னிரு திருமுறைகளும் பதின்னான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களும் சிவனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் காட்டுகின்றன. “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி” என்றே மணிவாசகரின் தெய்வ வாசகமாகிய திருவாசகமும் குறிப்பிடுகிறது. “சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம், சிவபெருமான் திருவழியே சேரப் பெற்றோம்” என்றே அப்பர் பெருமானும் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருமந்திரமும், சிவனையே முழுமுதற் தெய்வமாகக் காட்டுகின்றது. சிவனுக்கு ஒப்பான தெய்வம் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்பதே தவயோகியின் கருத்தாகும். சகல புவனங்களையும் அண்டங்களையும் கடந்து ஒளிமயமாகச் சதா பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பது சிவவழிவமேயாகும். புனிதமானவர்களுடைய இதயத் தாமரையிலே வீற்றிருக்கும் அருள் புரியும் வழவும் இதுவேயாகும் என்பதைனைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

“சிவனோ டொக்குந் தெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனோடொப்பர் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச்சடை முடித் தாமரையானே”

8. சிவாலய வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம்

ஆன்மாவைப் பீழ்த்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடையச் சிவாலய வழிபாடும் சிவனமயார் வழிபாடும் துணைசெய்யும் என்பதை “மாலறநேயம் மலிந்தவர்வேடமும் ஆலயந் தானும் அரனெனத் ரூனதீபம் ————— (53) ————— சிவ.மகாவிங்கம்

தொழுமே” என சிவஞான போகுத்தின் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் குறிப்பிடுகிறது. மாணிடப் பிறப்பின் உயர் இலட்சியம் பரம புருஷார்த்தமாகிய வீடு பேறு அடைதலே என்றே புருடார்த்தக் கோப்பாடும் கூறுகின்றது. ஆலயங்கள் இறைவனின் திருவருள் சுரக்கும் இடங்களாகும். பசுவின் குருதி எங்கும் பரந்தோடுகின்ற பால் ஆனது, அதன் மழியில் பக்குவமாகச் சுரப்பது போல இறைவன் திருக்கோயில்களில் தெய்வ சாந்நித்தியத்துடன் நீக்கமற நிறைந்திருந்து திருவருளைப் புரிகின்றான். திருக்கோயில்களைத் தேழத் திரிந்து வணங்குபவர்களின் உள்ளத்தை இறைவன் கோயிலாகக் கொள்வான் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகின்றது.

“நாடும் நகரமும் நற் றிருக்கோயிலும்
தேடித்திரிந்து சிவபெருமானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே”

இல்லறத்தானுக்குரிய பஞ்சமகா யக்ஞங்களில் தேவயக்ஞமும் ஒன்று என்றே இந்து தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. இறைவனுடைய சந்நிதானத்தில் இடம்பெறும் அன்றாடப் பூசைகளும் வருடாந்த விழாக் களும் ஒழுங்காக நடைபெறாவிட்டால் வானம் வரண்டுவிடும், பூமியில் மழை பெய்யாது. தானிய விளைச்சல் எதுவும் ஏற்படாது. இதனைச்

“சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு”

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் கூறுகின்றது. சிவாலயங்களில் நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகளுக்கு முட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் பல தீமைகள் ஏற்படும். அரசனுக்குத் தீங்குகள் ஏற்படுவதோடு மழை வளமும் குறையத் திருட்டுக்களும் நாட்டில் அதிகரிக்கும் எனத் தனது குருநாதராகிய திருநந்தி தேவர் தனக்கு எடுத்துரைத்தார் எனத் திருமூலர் தனது திருமந்திரப் பாடவில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“முன்னவனார் கோயிற் பூசைகள் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுந்திடும் காசினி
யென்னரும் நந்தி யெடுத்துரைத்தானே”

9. சிவசின்னங்களின் சிறப்பு

புறச்சிவ சின்னங்களாகத் திருநீறும் உருத்திராக்கமும் போற்றப் படுகின்றன. “நீறில்லா நெற்றிபாழ்” என்பது ஓனவைப் பாட்டியின் வாக்குமாகும். விபூதியின் பெருமையைப் பதின்மூன்று உபநிடதங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. “விபூதியைக் கைநழுவ விடாதே” என்பதே உபநிடத மகா வாக்கியமும் ஆகும். இறைவனே பூசிக்கொள்ளும் உடலுக்குக் கவசமாகிய திருநீற்றைச் சிறிதும் தடையில்லாமல் நாழும் உடலில் பூசி மகிழ்ந்தால் தீவினைகள் நீங்கும்; மோட்ச இன்பம் கிடைக்கும். இறைவனது அழகிய திருவழகளை அடையலாம் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகின்றது.

“கங்காளன் பூசங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகில்
தங்காவினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்காரமான திருவடி சேர்வரே”

நடராசர் வழவுமே பஞ்சாட்சர வழவுமாகும். பஞ்சாட்சரத்தில் தூல பஞ்சாட்சரம், சூக்கும பஞ்சாட்சரம், காரண பஞ்சாட்சரம், மகாகாரண பஞ்சாட்சரம், மகாமனு என ஐந்து பிரிவுகள் உண்டு. நமசிவாய, சிவாயநம, சிவாய, சிவ, சி என்பன முறையே இந்த ஐந்து மந்திரங்களும் ஆகும். நமசிவாய என்னும் நகராதி பஞ்சாட்சரத்தை ஒதினால் நல்வினைப் பயன்கள் உண்டாகும். இப்பஞ்சாட்சரத்தைச் செபித்து வந்தால் வலிய தீவினைகள் எல்லாம் அடங்கிவிடும். சிவாய நம என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை உணர்ந்து ஒதினால் இறைவன் நேரழயாகக் கருணை புரிந்து அருள் செய்வான். பஞ்சாட்சர மந்திரங்களின் மகிழ்மையைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்தியம்புகின்றது.

“நம்முதல் ஓர் ஐந்தின் நாடும் கருமங்கள்
அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வினை
சிம்முதல் உள்ளே தெளிய வல்லார்கட்குத்
தம்முதல் ஆகும் சதாசிவம் தானே”

பல சமயங்கள் பலவிதமாகக் கூறிய போதிலும் அவையனைத்தும் குறிப்பிடும் தெய்வம் ஒன்றே என்பதைத் திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பல கிடங்களில் வற்புறுத்துகிறார். நமசிவாய என்ற மூல மந்திரத்திற்கு உரிய மூர்த்தியாக சிவபெருமானை நமசிவாயப் பழம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பழத்தைச் சுவைத்து உண்பவர்களுக்கு அது அளப்பரிய திருப்தியைத் தரும். திருமூலர்தாம் அனுபவித்த அனுபவத்தை அணைவரும் பெற வேண்டும் என்று விரும்புவதைப் பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் எடுத்து இயம்புகிறது.

ஞானதீபம் ~~~~~ (55) ~~~~~ ஸ.வ.மகாவிங்கம்

“ஓன்று கண்ணார் உலகுக்கொரு தெய்வமும்
 ஒன்று கண்ணார் உலகுக்குயிராவது
 நன்று கண்ணார் நல் நமச்சிவாயப் பழந்
 தின்று கண்டேற்கிது தித்தித்தவாரே”

10. சிவசக்தி வடிவம்

சிவன் ஆண்மாக்களுக்கு அருள் செய்வதற்காகத் திருவருள் சக்தியோடு பிரிவின்றிக் கலந்து நிற்கின்றார் என்றே சைவசமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. இதனை “யாதொரு தெய்வங் கொண்ணார் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்” என்றே சிவஞானசித்தியாரும் கூறுகிறது. அருடசக்தியாகிய பராசக்தியைப் பல வழவங்களிலே சைவர்கள் வழிபட்டு வருகிறார்கள். சிவனோடு பிரிவின்றிக் கலந்து நின்று திருவருளை வழங்கும் பராசக்தியைப் பல வழிபாட்டு நிலைகளிலே கண்டு ஊனும் உள்ளமும் உருகத் திருமூலர் பாடுகிறார். பராசக்தியின் அருளாற்றலை அறியாத தேவர்கள் இல்லை. சக்தியின் துணையின்றி எந்தத் தவமும் ஆகாது என்பது திருமூலரின் வாக்காகும். பராசக்தியின் ஆற்றலைக் கொண்டே ஜந்தொழில்களும் நடைபெறுகின்றன. ஆண்மாக்களின் உயர் இலட்சியமான முத்தியை அடைவதற்குச் சக்தியின் துணை அவசியமாகும். சக்தியின் அருட் சிறப்பினைப் பின்வரும் திருமந்திரம் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“அவளை அறியா அமராகும் இல்லை
 அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவமில்லை
 அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன்றில்லை
 அவளன்றி ஊர் புகும் ஆறு அறியேனே”

பராசக்தியின் பல்வேறு கோலங்களிலே ஒரு கோலமாக இருக்கின்ற கலைமகளின் திருக்கோலத்தைத் தவமுனிவர் தனது தமிழ் மந்திரத்திலே அழகாகச் சித்திரித்து உள்ளார். தூய்மையான வெள்ளை ஆடையும் வெண்ணீறத்து ஆடை அலங்காரங்களும் சூடப்பெற்று வெண்தாமரை மலரிலே வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதி, தன்னுடைய திருவாயால் வேத மந்திரங்களாக இருக்கும் திருமுறைகளைப் பாழ்க்காண்டு இருக்கிறாள். அந்தத் தேவியின் பாதங்களை என்னுடைய தலை சூட்டிக் கொள்ளும். என வாய்பாடும் பணியே பணியாகக் கொண்டு தோத்திரங்களைப் பாடும். கருணையின் வழவமாகத் திகழும் கல்வித்தாயாம் கலைமகளின் வழவத்தைக் குறிக்கும் திருமந்திரப்பாடல் இதுவாகும்.

“ஏடங்கை நங்கை இறை எங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும் வென்தாமரை
பாடும் திருமுறை பாரப்பனி பாதங்கள்
சூடும் என் சென்னி வாய் தோத்திரம் சொல்லுமே”

11. அடிப்படை அறங்கள்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கையில் செய்யக்கூடிய அழிப்படை அறங்கள் பல உண்டு. சைவசமயிகள் ஒவ்வொருவரும் தனது ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்காக நாள்தோறும் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். வழிபாடு செய்வது நிலையான புண்ணியம். இதைச் செய்யும் எண்ணம் தோன்றுவதே பெரும் பாக்கியம். இத்தகைய புண்ணியத்தைச் செய்பவர்களுக்குப் பூவும் நீரும் எப்போதும் எந்த இடத்திலும் இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியவை. தினந்தோறும் இறைவனை வணங்குவதற்குரிய எளிய சாதனங்கள் இருந்தும் மக்கள் இந்தப்புஜை மார்க்கத்தை உணராமல் தெய்வ அருளிலிருந்து நழுவிப் போகிறார்கள். இந்த எளிய மார்க்கத்தைக் கடைப்பிழிக்காது விடுவதால் பாவத்தில் மீண்டும் சிக்குகிறார்கள்.

“புண்ணியம் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ணல் அது கண்டு அருள் புரியா நிற்கும்
எண்ணிலி பாவிகள் எம் இறை ஈசனை
நண்ணியாமல் நழுவுகின்றாரே”

12. உடல் இறைவன் வீற்றிருக்கும் கோயில்

திருமந்திரம் திருமூலருடைய அனுபவ ஞானம் நிரம்பிய யோக நூல். திருமூலர் தான் யோகநெறியில் நின்று அடைந்த பயன்களை இனிய எளிய தமிழிலே ஆனந்தத்தோடு பாடுகிறார். இந்தப் பயன்கள் யோக சித்திகள் என்று அழைக்கப்படும். உடம்பில் உயிர் இருக்கும் போது அந்த உடம்பைக் கொண்டு செய்யவேண்டியதைச் செய்து மெய்யறிவு பெறாத உயிருக்கு உடம்பு அழிந்தபிறகு மறுபடி அதே வாய்ப்புக் கிடைக்காதே! என்று தவமுனிவர் வருந்துகிறார். எனவே உயிரைப் பாதுகாக்கும் வழியைத் தெரிந்து உடம்பைப் பாதுகாத்தேன் என்று திருமூலர் தனது அனுபவத்தைக் கூறுகிறார்.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே”

உடம்பைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை திருமந்திரம் பல பாடல்களில் எடுத்து விளக்குகிறது. அழிந்து போகின்ற இந்த உடலை உயிர் இருக்கும் வரை ஆரோக்கியத்தோடும் உறுதியோடும் பாதுகாக்க வேண்டிய காயசித்தி உபாயத்தை திருமந்திரப் பாடல்கள் தெளிவாக விளக்குகின்றன. உத்தமனாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற உடம்பை அலட்சியம் செய்யக் கூடாது. கோயிலைப் பரிசுத்தமாகப் பாதுகாப்பது போல உடம்பையும் ஆரோக்கியத்தோடு பேண வேண்டும். இறைவன் வீற்றிருக்கும் கோயிலில் போதை வஸ்துக்களையும் புலாலையும் இட்டு சுடுகாடு ஆக்கக்கூடாது. இந்த உடம்பினுள் இறைவன் வீற்றிருக்கின்றான் என்பதை உணர்ந்த பின்பு இதைத் தெய்வம் வீற்றிருக்கும் ஆலயமாகப் போற்றுகிறேன் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

“உடம்பினை முன்னம் இழுக்கென்றிருந்தேன்
 உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்
 உடம்புளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று
 உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின்றேனே”

13. குருவிங்க சங்கம வழிபாடு

சைவசித்தாந்தம் இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களாகக் குரு விங்கம் சங்கமம் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பிடுகின்றது. மூவகை ஆண்மாக்களில் சகலருக்கு இறைவன் குருவழவமாக வந்து ஆட்கொள்வான் என்றும் அவ்வாறு அருளுவதை சாதாரதீட்சை என்றும் சாத்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. ஞானமே உருவாக உடையவன் இறைவன்; அவனை நேரில் நாம் காண்பது இயலாத காரியம். ஞானப் பிழும்பாய் இருக்கின்ற இறைவனது திருவருளை நமக்குப் பெற்றுத் தருபவர்கள் குரு மகான்கள். அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட தத்துவங்களை விளக்குவதற்கு அறிவுக்குப் புலனாகி உள்ள உண்மைகளைத் திருமூலர் காட்டுவர். ஆண்மாக்களின் நிலைக்கு ஏற்ப இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை வழங்குகின்றான் என்பது சித்தாந்திகள் கொள்கையாகும். குருவைச் சூரியனுக்கும் குருவருளைச் சூரியக்கதிருக்கும் ஆண்மாவை சூரியகாந்தக் கல்லுக்கும் மும்மல அழுக்கைப் பஞ்சக்கும் உவமையாகக் காட்டுகின்றார் திருமூலர். சூரியக்காந்தக் கல்லும் பஞ்சம் ஒன்றாகப் பொதிந்து வைத்தது போல இந்த உடம்புக்குள் ஆண்மாவைச் சுற்றி மும்மல அழுக்குகள் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. சூரியக் காந்தக் கல்லை ஞானகுருவாகிய இறைவனை நோக்கி நிறுத்த வேண்டும். அப்படி நிறுத்தினால் பஞ்ச எரிவது போல ஆண்மாவைப் பீழ்த்து இருக்கும் மலங்கள் நீங்கிவிடும்.

“குரியக்காந்தமும் சூழ்பஞ்சம் போலவே
 குரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சச் சுட்டிடா
 குரியன் சந்திதியில் சடுமாறு போல்
 ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே”

சிவனுடைய அருவுருவத்திருமேனி சிவலிங்க வழவமாகும். ஜந்தொழில்களில் அருளைக் குறிக்கும் சதாசிவமூர்த்தமாகிய சிவலிங்க வழவும் சக்தி சிவத்தினுள் அடங்கிச் செயல்புரிவதை எடுத்து விளக்குகிறது.

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
 நீள் நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்”

எனப் பெரியபுராணம் சிவலிங்க தத்துவத்தை எடுத்து விளக்குகிறது.

அண்ட சராசரமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் இறைவனை இந்தப் பிண்டமாகிய உடலிலே ஞானிகள் கண்டார்கள். இறைவன் வீற்றிருக்கும் இந்த உடம்பே சிவலிங்க வழவமாகவும் சிதம்பர இரகசியமாகவும் சதாசிவமூர்த்தமாகவும் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்யும் நடராஜ வழவமாகவும் காணப்படுகிறது.

“மானுடராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்
 மானுடராக்கை வடிவு சிதம்பரம்
 மானுடராக்கை வடிவு சதாசிவம்
 மானுடராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே”

ஆன்மாவைப் பீழ்த்திருக்கின்ற மலங்கள் நீங்கி ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்குச் சிவாலய வழிபாடும் சிவனமியார் வழிபாடும் துணை செய்யும் என்பதைச் சிவஞான போதத்தின் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகிறது.

செம்மலர் நோன்றாள் சேரவொட்டா
 அம்மலம் கழீஇ அன்பெரோடு மரீஇ
 மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
 ஆலயந் தானுந் அரனெனத் தொழுமே”

சிவனமியார்களோடு இணைந்திருந்தால் சிவனை மறவாச் சிந்தை ஏற்படும் என்பதால் “அமியார் நடுவுள்ளிருக்கும் அருளைப் புரியாய்” என மணிவாசகரும் தனது தெய்வவாசகமாகிய திருவாசகத்தில் வேண்டுகிறார். சிவனமியார்களை வழிபடுவது சிவனை வழிபடுவதற்குச் சமனாகும்.

இறைவனுடைய அருளிலும் பார்க்க இறையருளைத் தம்முள்ளே இழுத்து வைத்திருக்கும் ஞானிகளது அருள் உயர்வானது ஆகும். சிற்ப சித்திரங்கள் அமைந்த கோயிலிலே உள்ள மூர்த்திக்கு ஏதேனும் நிவேதனம் இட்டால் அது அப்படியே அழியார்களுக்குப் போய்ச் சேராது. ஆனால் சிவனமியார்களுக்கு ஏதேனும் சமர்ப்பித்தால் அவர்களுக்குப் பயன்படுவதோடு அது அப்படியே இறைவனுக்கும் போய்ச் சேருகின்றது. நற்பாத்திரம் பார்த்துச் செய்யும் ஈகையும் வழிபாடே எனத் திருமூலர் கூறுகிறார்.

“படமாடக் கோயில் பகவர்க்கொன்றீயில்
 நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங்காகா
 நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கொன்றீயில்
 படமாடக் கோயில் பகவற்கது ஆமே”

14. வழிபாட்டு நெறிகள்

ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்குரிய வழிகளாக சைவ சித்தாந்தம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய சைவநாற்பாத நெறியினைக் கூறுகிறது. ஒன்றின் முழவில் மற்றையது ஏற்படும் என்பதை “விரும்பும் சரியை முதல் மைய்ஞானம் நான்கும் அரும்பு, மலர், காய், கணி போலன்றோ பராபரமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் குறிப்பிடுகின்றார். ஆலய வழிபாடு, சிவாலயத்தொண்டு ஆகியன செய்யும் சரியை வழியில் நிற்போர் பக்தர்கள் ஆவார்கள். சிவசாதனங்களை அணிந்து சிவவேடம் தாங்கிச் சிவபூசை செய்து வழிபடுவோர் கிரியை நெறியில் நிற்பார்கள். இயமம், நியமம் முதலிய அட்டாங்க யோக உறுப்புக்களை உணர்ந்து அவ்வழியில் நிற்போர் யோகியர் ஆவார். சீவன் முத்தர்கள் ஆகிய சித்தர்கள் சிவத்தைத் தம்மில் கண்டு அதனுடன் ஒன்றி நிற்பார்கள்.

“பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்
 அத்தகு தொண்டர் அருள் வேடத்தாகுவோர்
 சுத்த இயமாதி சாதகர் தூயோகர்
 சித்தர் சிவஞானம் சென்றெய்துவோர்களே”

சரியை நெறி தாசமார்க்கம் என்றும் அழை நெறி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அழியார்க்கு எளியனாய் ஒழுகுதல், திருக்கோயில் களில் விளக்கிடுதல், திருநந்தவனத்தில் மலர் கொய்தல், மெழுகுதல், திரு அலகிடுதல், இறைவன் புகழைவாயினால் பாழவாழ்த்துதல், திருக்கோயில்களில் உள்ள அசையாமணி போன்றவற்றை அழத்தல், இறைவனுக்கு வேண்மை ஞானதீபம் ~~~~~ (60) ~~~~~ சிவ.மகாவிங்கம்

அபிவேகத் திரவியங்களைக் கொண்டதல் ஆகிய திருத்தொண்டுகள் யாவும் சரியை நெறி நிற்போர் செய்ய வேண்டியவை என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

“எனியனல் தீபம் இடல் மலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுகல் அது தூர்த்தல் வாழ்த்தல்
பளிமணி பற்றல் பன்மஞ்சன மாதி
தளி தொழில் செய்வது தான் தாசமார்க்கமே”

ஆத்மார்த்தப் பூசையாகிய சிவலிங்க பூசை செய்தல், இறைவனது புகழைச் சொல்லி வணங்குதல், திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தைச் செபித்தல், குற்றமற்ற தவ ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்ளல், உண்மை பேசுதல், காமம் முதலிய அறுபடைக்களையும் நீக்குதல், அன்போடு அன்ன பாவனை செய்தல் ஆகிய அனைத்தும் கிரியை நெறியாகிய சற்புத்திர மார்க்கத்திற்கு உரியனவாகும்.

“பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அழுக்கின்மை
நேசித்திட் டன்னமும் நீ சுத்தி செய்தன் மற்று
ஆசற்ற சற்புத்திர மார்க்க மாகுமே”

மலரின் கண் மணம் பொருத்தி அமைவது போல யோக நெறி நிற்போரின் சீவன் முழுவதும் சிவமணம் கலந்திருக்கும் என்பதனை

“பூவினிற் கந்தம் பொருந்தியவாறு போற்
சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது”

என திருமந்திரம் குறிப்பிடுகிறது. யோக நெறி நின்று சமாதி கூடும் யோகியின் உள்ளத்திலே முழு உலகமும் அடங்கிவிடும். சமாதியிலே சிவனது அருவத்திருமேனியைத் தியானிக்க அச்சிவம் சுடர்விடும் பேரராளிமயமாய் விளங்கும். யோக சமாதி கூடுவோருக்கு அட்டமா சித்திகளும் கைவரும். இவர்கள் சித்தத்தைச் சிவன் பாலே வைத்த சித்த புருஷர்களாகத் திகழ்வார்கள் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப்பாடல் விளக்குகிறது.

“யோகச் சமாதியின் உள்ளே அகலிடம்
யோகச் சமாதியின் உள்ளே உளர் ஓளி
யோகச் சமாதியின் உள்ளே உளசக்தி
யோகச் சமாதி உகந்தவர் சித்தரே”

ஞான சாதனை செய்யும் போது பொய்யறிவாகிய அஞ்ஞானம் ஆதவனைக் கண்ட பனிபோல அகன்று விடும். ஆன்மா மெய்யறிவு பெற்று நிற்கும் நிலையே சிவத்தோடு சேர்ந்திருக்கும் நிலையாகும். சிவமாம் தன்மை பெற்ற ஆன்மா சிவத்தை அன்றிப் பிறிதொன்றையும் காணாது அது தன்னையும் சித்தாகிய சிவமாகவே காணும். ஆன்மா சிவத்தோடு கலந்து அனுபவிக்கும் இன்பமே பேரின்பமாகும். இந்தக் கலப்பு நிலையே அத்துவித முத்தி என்று அழைக்கப்படும். இதனையே சாயுச்சிய முத்தி என்றும் சைவசித்தாந்த நூல்கள் கூறுகின்றன. ஞானத்தைவிட மேலான மார்க்கம் இல்லை. வேறு எதுவும் முத்திக்குக் கொண்டு செல்லாது. உண்மையான அறிவாகிய ஞானத்தில் திழைத்தவர்களே சிறந்தவர்கள் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்து விளக்குகின்றது.

“ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நல் முக்தி நல்காவாம்
ஞானத்தின் மிக்கவர் நரரின் மிக்காரே”

15. வினைகள் நீங்குவதற்கான வழி

பிறப்பிலே கலந்து உயிரை ஊட்டி வருகிற கர்மபலனைச் சைவ சித்தாந்தம் சஞ்சிதம், பிராரத்துவம், ஆகாமியம் என மூன்றாக வகுத்துக்கூறும். முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பயன்கள் சேர்ந்து தங்கியுள்ள குவியல் சஞ்சிதம் என்றும் இக்குவியலில் இருந்து இப்பிறப்பில் அனுபவிப்பதற்கென முனைந்து நிற்கும் பகுதிப் பிராரத்தம் என்றும் புதிதாகத் தேடும் வினை ஆகாமியம் என்றும் அழைக்கப்படும். இறைவனுடைய திருவருளை நாடிப் பெற்று ஆன்ம ஞானத்தைத் தேடிக் கண்டால் சஞ்சிதவினை, ஆகாமிய வினையாகிய இரண்டும் நீங்கிவிடும். இறைவன் அருளை நாடினால் ஆன்ம ஞானம் கிடைத்து விடும். மேற்கூறிய உண்மைகளைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகின்றது.

“தன்னை யறிந்திடும் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனருளாலே”

16. சிவகதி அடைவதற்கான மார்க்கம்

வினைப்போகம் நம்மை அழுத்தும் வரை இறை சிந்தனை நமக்கு ஏற்படாது. இறைவனுடைய திருவருள் இல்லாமல் அவனை நாம் வணங்கவும் முடியாது என்பதை ‘அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி’ என ஞானதீபம் ~~~~~ (62) ~~~~~ சிவ. மகாஸ்வகம்

மணிவார்த்தையாகிய திருவாசகம் குறிப்பிடுகிறது. நம்மைப் பீழ்த்திருக்கும் வினையின் தாக்கம் குறையவேண்டுமானால் சிவனுடைய நாமத்தை நாம் நாள்தோறும் உச்சரிக்க வேண்டும். சிவநாமத்தைத் தொடர்ந்து கூறினால் நமது தீவினைகள் முற்றாக நீங்கி விடுவேதுடன் சிவகதியும் நமக்குக் கிடைத்து விடும். சிவவணக்கம் தரித்திரம், துக்கம் ஆகியவற்றை நீக்குவதோடு சகல செல்வமோக மிக்க பெருவாழ்வையும் நமக்குத் தரும். சிவஞான முக்தியும் பரகதியும் கிடைப்பதற்கும் வழி செய்யும். மூவாயிரம் பாடல்களுக்கும் முடியாக இருப்பது போல அமைந்திருக்கும் இந்த திருமந்திரப்பாடல் மாணிடர்களாகிய நாம் அனைவரும் சிவகதி அடைவதற்கு வழிகாட்டும் திருமந்திரப் பாடலாகவே காணப்படுகிறது.

“**சிவசிவ என்கிலர் தீவினையாளர்**
சிவசிவ என்றிடத் தீவினைமாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.”

நடராஜ சன்மார்க்கம் - மணிவிழா மலர் - 2009
ஏழாலை மேற்கு சைவ சன்மார்க்க வித்தியாசாலை

நாஸ்திகம் மக்களுடைய வாழ்க்கையை அடியில் தோண்டி வருகிறது. வெளி வேஷங்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது; உள்ளத்தில் வேர் ஊன்றிய பக்தி இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நாஸ்திகத்தை எதிர்க்கும் சக்தி நமக்கு உண்டாகும்.

- ராஜாஜி -

வாக்கிற்கு அருணகிரி

உலகில் உள்ள உயர் தனிச் செம்மொழிகளில் நம் தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழி தொன்மையும் நன்மையும் முதன்மையும் உடையதாக விளங்குகின்றது. இலக்கணச் செறிவு, இலக்கிய வளம், ஒவிப்பில் இளிமை, எளிமை, இயற்கை, பல மொழிகளுக்குத் தாயாக விளங்கும் தனித் தலைமை முதலான சிறப்புக்கள் தமிழுக்கு உண்டு. ஏனைய மொழிகளை விடப் பக்திச் சுலை மிக்க நூல்கள் பலவற்றையும் தன்பால் பெற்றுள்ளதால் இதனைத் தெய்வத்துமிழ் என்றும் பக்திமொழி என்றும் ஆன்றோர் போற்றி உரைப்பர். “தெய்வத் தமிழ் கூடல் தழையத் தழைத்தவள் திருப்பவள் முத்தமருளே” எனக் குமரகுருபர சுவாமிகள் மீணாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழில் தமிழ் மொழியைத் தெய்வத் தமிழ் எனக் கூறுகிறார்.

உலகில் தோன்றிய முத்த மொழிகளில் ஒன்றாகிய தமிழ்மொழி கால வெள்ளத்தால் அழியாது இன்றும் பல கோடிக்கணக்கான மக்களால் பேசப்படும் மொழியாக வாழும் மொழியாகத் திகழ்கிறது. எங்கள் தாய்மொழி இன்றும் இளமையாகத் திகழ்வதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. தமிழ்த்தாயை அணி செய்கின்ற இலக்கியங்களே இதற்குக் காரணம் என்பதை -

“இளங்கோவின் சிலம்பு முரல் இன்னிசையில் தவழ்ந்து,
இணைக்குறள் முப்பாலுண்டு குறுகுநடை பயின்று,
களங்கமிலாப் பக்தியினால் பன்னிருவர் நால்வர்,
கற்கண்டு சொற்கோவை கவிமாலை புனைந்து,
பளிங்கனைய கவிக்கரசன் கம்பன் எனும் தேவன்,
பண்ணி வைத்த காவியத்தின் பசும்பொன் முடிதரித்த,
இளங்குமரி தமிழ்த்தாய்”

எனக் சுப்பிரமணிய யோகியர் பாடியுள்ளார். களங்கமிலாப் பக்தி யினால் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் அருளிய தோத்திர இலக்கியங்கள் தமிழ்த்தாயை அணிசெய்யும் மிகச் சிறந்த அணிகலன்கள் என்பது சுப்பிரமணிய யோகியாரின் கருத்தாகும்.

பசு பாசு மலங்களின் பீழப்பினை நீக்கக்கூடிய சிவபாலனின் அருள் பெற்றுத் திகழ்ந்த தவராஜயோகியே அருணகிரி நாதர் ஆவார்.

சிவபெருமான் திருமூலருக்கு நாதன் என்னும் பட்டத்தை அளித்தது போல, “மாணிக்கவாசகர்” எனத் திருவாதவூரமுக்களை அழைத்தது போல, முருகப் பெருமான் அருணகிரியாருக்கு “நாதன்” என்ற பட்டத்தை அளித்து “அருணகிரி நாதா”! என்றழைத்தார்.

முருகப் பெருமானை ஞானபண்முதன் என்றும் சுவாமிநாதன் என்றும் அருளாளர்கள் போற்றுவார்கள். கந்தவேள் பெருமானிடம் அருள் பெற்றவர்கள் பலர். ஆணால் செவ்வேட் பெருமானிடம் நேரமயாக மூன்று பேர் மட்டுமே உபதேசம் பெற்றார்கள். தேவசிரேஷ்டர் ஆகிய சிவபெருமான், முனி சிரேஷ்டராகிய அகத்தியர், நரசிரேஷ்டர் ஆகிய அருணகிரியார் ஆகிய மூவருமே இந்தத் தவவாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்மில் அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் திரு அவதாரம் செய்தார். பஞ்ச பூதத்தலங்களில் தேயுவிங்கம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அக்கினித் தலமாகிய திருவண்ணாமலையில் அருணாசலேஸ்வரர் வீற்றிருந்து அருள் புரிகின்றார். திருவாரூரில் பிறந்தால் முத்தி; காசியில் இறந்தால் முத்தி, திருவண்ணாமலையை நினைத்தாலே முத்தி என்பது ஆண்றோர் வாக்காகும். அருணகிரிக்குத் தமிழ் அறிவையே கந்தவேள் பெருமான் ஊட்டியருளினார். “அரிய தமிழ் தானளித்த மயில் வீரா” என்று அருணகிரியார் தனது சந்தத் தமிழாகிய திருப்புகழில் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். திருப்புகழின் மூலம் முருகனின் அருட்புகழைப் பாடிய அருணகிரியாரை முருக பக்தர்கள் தெய்வமாகவே போற்றுகிறார்கள். சந்தப்பாடல் என்னும் இசையின்பம் நிறைந்த பாடல்களைப் பாடிச் செந்தமிழ் மொழியின் சிறப்பைத் தமிழ்மொழி பக்தி மொழி என்பதை அருணகிரியார் உலகிற்கு உணர்த்தினார்.

இளமையிலே இவர் தேவாரம், திருமந்திரம், திருமுருகாற்றுப் படை, திருக்குறள் போன்ற தமிழ் நூல்களில் பழக்கம் உள்ளவர். உலா, கலம்பகம், கோவை, தூது, பரணி, மடல், மாலை முதலிய நூல் வகைகளைப் பயின்றவர். புலமை வாய்ந்தவர், ஆசுகவி, சித்ரகவி, மதுரகவி, வித்தாரகவி எனக் கவிபாடும் திறம் உடையவர். முருகப் பெருமானது வழிவழி அழை போன்ற செய்திகள் இவரது பாடல்கள் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

முருக உபாசகராகிய அருணகிரியாரை “மெய்ஞ்ஞான நாதன்” எனத் திருப்போரூர் சந்திதி முறை அலங்காரம் போற்றுகிறது. இவர் முருகனையே குறிக்கோள் தெய்வமாகக் கொண்டு பாடிப்பரவிப் பணிந்து வாழ்ந்து வந்தார். ஞானதீபம் ————— (65) ————— சிவ.மானிங்கம்

இளமை வயதில் காமநோயின் வேகம் அருணகிரியாரைப் பெரிதும் வாட்டியது. சிற்றின்பத்தை முழுமையாக அனுபவிப்பதே வாழ்வின் இலட்சியம் என நினைத்து வாழ்ந்தார். தனது உடலையும் பொருளையும் சிங்கார மடந்தையர்களிடம் இழந்ததனால் அருணகிரியார் மிகவும் துன்பப்பட்டார். இவரிடம் இருந்த இளமையும் வழுமையும் மறைந்து வறுமையும் நோயும் குழகாண்டது. உறவினர்கள், நண்பர்கள், ஊரவர்கள் அனைவரும் இவரை வெறுக்கத் தொடங்கினார்கள். தனது தவறுகளை உணர்ந்த அருணகிரியார் தனக்கு ஏற்பட்ட அவல நிலையை நினைத்து மிகவும் வேதனை அடைந்தார். இத்தகைய பிழைகள் அனைத்திற்கும் காரணமாக இருக்கின்ற இந்த உடலை இனிமேலும் தாங்கி உயிர்வாழப் போவதில்லை என நினைத்த அருணகிரியார் திருவண்ணாமலைக் கோயில் கோபுரத்தின் மேல் ஏறி நின்று தமது உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள விரும்பி அங்கிருந்து கீழே குதித்தார். அப்போது முருகப்பெருமான் தோன்றி அருணகிரியைத் தமது கரங்களில் தாங்கிப் பிழத்துக் காப்பாற்றினார். கந்தவேள் பெருமான் தமது வேலினால் இவரது நாவிலே ஆறைமுத்து மந்திரத்தைப் பொறித்து முத்தமிழ் ஞானத்தை அளித்தருளினார். “அருணை நகர்மிசை கருணையோடருளிய இரு சரணமும் மறவேனே” என அருணகிரியார் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். முத்தமிழ் ஆற்றல் பெற்ற அருணகிரியாருக்கு முதற்பாடல் பாட “முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை” என முருகப்பெருமானே அழ எடுத்துக்கொடுத்தார்.

அருணகிரிநாதர் “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் நன்நோக்கில் “ஞானியர் விவகாரம் உலக உபகாரம்” என்னும் உண்மையை உணர்த்தும் வகையில் மக்கட சமுதாயம் உய்தற் பொருட்டு பாழய நூல்கள் திருப்புகழ், திருவகுப்பு, கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அனுபுதி, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திருவெழு சூற்றிருக்கை என்னும் ஒன்பதுமாகும். இவை யாவும் சமய உலகிலும் கவிதை உலகிலும் ஈடு இணையற்றுத் திகழ்வன. உருவத்தாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் உணர்த்தும் முறையாலும் தூய உணர்வினைத் தூண்டும் பக்தி இலக்கியங்களாக அருணகிரியாரின் பாடல்கள் மிஸிர்கின்றன.

அருணகிரியாரின் பாடல்கள் நாள்தோறும் ஒதுவதற்குரியன. முருகன் திருக்கோயில்களில் பாடப்பெறுவன. வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், நீதி நூல்கள், தோத்திர சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றின் கருத்துக்களை எதிரொலிப்பன. இவை பரகதியை அடைவதற்கு ஞானதீபம்

ஞானியாகவும் அரூட்கடலில் தினைக்க ஏற்றமாகவும் மனத்தளர்ச்சியை நீக்கி இறையருளில் அழுந்தச் செய்வதற்கு ஆணியாகவும் பிறவி வேரை அறுப்பதற்கு அரமாகவும் விளங்குகின்றன. இவற்றைப் பொருளுணர்ந்து காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஒதுவோரும் ஆய்வோரும் தோய்வோரும் ஞானம் பெறுவர்; நலம் பெறுவர்; எந்நானும் வானம் அரசாள் வரம் பெறுவர்; மோனவீடேறுவர்.

முருகனருளால் கவிபாடுந் திறமும் இசை ஞானமும் கைவரப்பெற்ற அருணகிரிநாதர் அவன் திருநடனம் புரியும்போது திருவழகனில் அமைந்த தண்டை சதங்கை, கிண்கிணி, சிலம்பு முதலிய அணிகளின் ஒசைகளைக் கேட்டு உணர்ந்து, உவந்து அச்சந்த நுட்பங்களைத் தம் பாடல்களில் அமைத்துள்ளார்.

“இசைத்திடும் சக்தி பேதம்
ஓவித்திடும் தண்டை ஆழம்
இணைப்பது புண்டரீகம் அருள்வாயே”

என்ற பாடல் வரிகள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

அருணகிரிநாதரின் செய்யுள் நடை அவருக்கென அமைந்த தணிநடை ஆகும். அந்நடைக்கு இணை அவருக்கு முன்னும் இல்லை, பின்னும் இல்லை. அவர் பாழிய பாடல்களில் ஆயிரத்து நானுறைக்கும் உட்பட்ட பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. இவற்றுள் பல சந்தங்கள் அமைந்துள்ள இவருடைய திருப்புகழ் என்ற நூல் சந்தக் கவிதைக்குப் புகழ்பெற்றது. வடமாழிச் சொற்களை மிகுதியாக உடையது. மண், பெண், பொன் என்ற உலக இன்பங்களைப் பழிப்பதில் ஓய்வு இல்லாதது என மகாகவி பாரதியார் தாம் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருப்புகழ் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் முன் இரண்டு அழகனில் அருணகிரிநாதர் உலகியல் சார்ந்த நிலையில் தம்முடைய குறைகள், அவலங்கள், வேண்டுகோள்கள், ஏக்கங்கள், எதிர்பார்ப்புக்கள், பெற்ற பேறுகள் ஆகியவற்றைக் குறித்துள்ளார். பின் இரண்டு அழகனில் அருளியல் சார்ந்த நிலையில் இறைவனின் அருள் ஆற்றல், தவப் பெருமை ஆகியன அமையப் பாழியுள்ளார். அருணகிரியாரின் நிறை ஞானத்தின் வெளிப்பாடே இவையாகும்.

புலமைப் போட்டி காரணமாக அருணகிரிநாதர் ஆசு கவியாகப் பாடிய வல்லிபுத்தூராழ்வாரை வெற்றி கொள்வதற்கு ஏதுவாகிய நூல் கந்தர் அந்தாதி ஆகும். இது கட்டளைக் கலித்துறையில் யமகமும் அந்தாதியும் சூழிய யாப்பினாலாகிய நூறு பாடல்களை உடையது. திருவாசகத்திற்கு இணையாகப் பக்திச் சுவை மிக்க விளங்கும் பாடல் கந்தர் அலங்காரம்; எனிய இனிய அமைப்புடன் கட்டளைக் கலித்துறை யாப்பில் பாடப்பெற்றது. சுருக்கமும் பொருளில் பெருக்கமும் வாய்ந்து நாள்தோறும் ஒதுதற்குரிய மந்திரப் பெரு நூலாகக் கலிவிருத்த யாப்பில் கந்தரநுபுதி அமைந்துள்ளது. சீர்பாத வகுப்பு முதலான திருவகுப்புக்கள் யாவும் சந்தக் குழிப்புக் கொண்ட நெடும் பாடல்களாகும். சேவல் மயில் வேல் விருத்தப் பாடல்கள் கழிநெய்லாசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளன. சிற்றிலக்கிய வகையில் ஒன்றாகவும் ஒன்றுமுதல் ஏழுவரை ஏறியும் இறங்கியும் எண்ணலங்காரம் பொருந்தப் பாடப் பெறும் சித்திரகவியாகவும் அமைவது திருவெழுசூற்றிருக்கை ஆகும். இவ்வாறு பல வழவங்களில் ஒசை நயமும் பொருட் சிறப்பும் வெளிப்படுமாறு பாடியருளி அருணகிரிநாதரின் வித்தகப் புலமை அளப்பரியதாகும்.

உயிர் தோன்றிய காலத்திலேயே உடன் தோன்றி அதன் அறிவை விளக்கமுறாத வகையில் அணுவளவாகச் சிறுமைப்படுத்துவதே ஆணவமலம் எனப்படும். இதன் பிழியிலிருந்து உயிர் விடுபட்டு இன்பத்தில் திளைக்க வேண்டுமெனக் கருதியே உயிருக்கு உடல், உட்கருவி, உலகு, நுகர் பொருள், (தனு, கரண, புவன, போகம்) ஆகியவற்றை இறைவன் அளப்பரிய கருணையினால் அறிந்து உதவுகின்றான். உயிர் தன்னை உய்வித்துக் கொள்வதற்காகப் பிறப்பினை அருளிய இறைவனுக்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கும் வகையில் இறை வழிபாட்டினை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனைய உயிர்களிடத்தும் இறைவன் உறைகின்றான் என்பதை உணர்ந்து, அவற்றின் பால் அன்பு செலுத்தியும் வாழ வேண்டும். இதுவே மனிதப் பிறவி எடுத்தவர்களின் புனிதக் கடமையாகும்.

இத்தகைய வாழ்வியல் நெறியை எடுத்துரப்பதே சமயமாகும். அன்பு, அமைதி, அருள், இன்பம் முதலான உயர் பண்புகளை மனிதன் பெறுவதற்கு சமயம் உதவவேண்டும். அருளாளர் பாடுகின்ற கவிதைகளில் கவிதைக்குரிய பண்புகள் யாவும் அமைந்து இருப்பினும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஒவ்வொரு பண்பே ஒவ்வொருவர் கவிதைகளிலும் மேலோங்கி யிருப்பதைக் காணலாம். வாதவூர், ஞான சம்பந்தர், நக்கீரர், சுந்தரர்,

அப்பர் ஆகியோரது பாடல்களில் முறையே விஞ்சி நிற்கின்ற கனிவு, தாக்கு, நோக்கு, நயம், சொற்குறுதி ஆகிய அனைத்துப் பண்புகளும் ஒன்றி நிரம்பிய குன்றாத வாக்கே அருணகிரி நாதர் வாக்காகும். இதனால் “வாக்கிற்கு அருணகிரி” என அருணகிரிநாதர் போற்றப்படுகிறார்.

பாழ்வாழ்வாகிய படுமாயையில் தம்மை விழும்படி செய்த முருகனை நோக்கி “வாழ்வாய் இனி நீ மயில்வாகனே” என்று அருணகிரிநாதர் மொழிவது “மற்றைக் கண் தாராது ஒழிந்தால் வாழ்ந்து போகிரே” என்ற சுந்தரர் திருப்பாட்டின் நயத்தைக் கொண்டுள்ளது. அருணகிரிநாதர் முதுமையைப் பற்றியும் மரணத்தைப் பற்றியும் பாழுயுள்ள பின்வரும் பாடல் வாக்கிற்கு அருணகிரி என்பதைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது.

“**முனையழிந்தது மேட்டி குலைந்தது,**
வயது சென்றது வாய்ப்பல் உதிர்ந்தது,
முதுகு வெஞ்சிலை காட்டி விளைந்தது ப்ரைபையான
முகமழிந்தது நோக்குமிருண்டது,
இருமல் வந்தது தூக்கமொழிந்தது.
மொழி தளர்ந்தது நாக்கு விழுந்தது - பல நோழும்,
நிலுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது,
ஜலமலங்களின் நாற்றம் எழுந்தது.”

இவருடைய கருணையின் எல்லைக்குள் பரமஞானியும் இடம் பெறுகிறான். பாவியும் இடம்பெற்று ஆறுதல் பெறுகிறான். முருகனிடத்தில் தாம்பெற்ற பேறுகள் அனைத்தையும் அன்பர்களுக்கு வாரி வழங்குகின்ற வற்றாக் கருணைக் கொடைகளாக இவர்தம் படைப்புக்கள் பயன்தருகின்றன. துறவிகள் மட்டுமல்லாமல் உலக வாழ்வில் உள்ளோரும் இளமை நலமும் பெருமை வளமும் பெற்று ஒங்குதற்கு உதவுகின்றன.

**அராலி வடக்கு மயிலியற்புலம் கந்தசவாமி கோயில் - ஆலய
வரலாறும் சித்திரத்தேர் சிறப்பு மலரும் - 2008 -**

இறைவனிடம் அன்பு ஏற்படாத வரையுள்ள பக்தி பழக்காத பக்தி : அன்பு உண்டாகி விட்டால் அது பழுத்த பக்தி. பழக்காத பக்தி உடையவர்களால் இறைவனைப் பற்றிய உண்மை களையும் உபதேசங்களையும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. பழுத்த பக்தி ஏற்பட்டால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

- சுவாமி கமலாத்மானந்தர் -

இந்துசமயத்தில் குரு தத்துவம்

குரு என்ற சொல்லிற்கு அறியாமையை நீக்குபவர் என்பதே பொருள் ஆகும். கு - இருளை (அறியாமையை) ரு - போக்குபவர். இந்து சமயம் வித்தியாகுரு, பிரதிஷ்டாகுரு, ஞானகுரு எனக் குருவை மூன்று வகையாகப் பிரித்துக்கூறுகிறது.

வித்தியா குரு:

குருவைத் தெய்வமாகக் கொண்டதே இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியம் ஆகும். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்ற முது மொழி நம்மிடம் நெடுங்காலமாகப் பேணப்பட்டு வருகிறது. பெற்ற தந்தை ஊனத் தந்தையாகவும் ஆசிரியன் ஞானத் தந்தையாகவும் போற்றப்பட்டார்கள். இந்துப்பண்பாட்டில் தந்தையே பிள்ளையின் முதல் குருவாகத் திகழ்ந்தார். “தந்தை புதல்வர்க்கு அறிவினைக் கொடுப்பது போல இந்திரனே நமக்கு அறிவைத் தா” என்ற பிரார்த்தனையை இருக்கு வேதத்திலே காணலாம்.

குரு மூலமாகவே கலைகளைக் கற்கத் தொடங்குதல் வேண்டும். “குரு இல்லாத வித்தை பாழ்” என்பதே நம்மிடம் உள்ள முது மொழி ஆகும். குருவாசம் செய்து கல்வி போதிக்கும் இடம் குருகுலம் என்று அழைக்கப் பட்டது. பிரமச்சரிய விரதம் மேற்கொண்ட ஒருவனாக கல்விப் பயிற்சியானது குருகுலத்திலேயே நடைபெற்றது. தெய்வமாகிய குருவாசம் செய்யும் இடம் கோயிலாகவே கருதப்பட்டது. குருகுலக் கல்வியைப் பெறும் மாணவன் கோயிலுக்குச் செல்லும் பயபக்தியுடனேயே குருவின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்றான். குருகுலத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களிடம் புலனடக்கமும் ஒழுக்கப் பயிற்சியும் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மாணவர்கள் வாழ்க்கைப் பழத்தரத்தில் எந்த நிலையில் இருந்தாலும் குருகுலத்தில் தங்கி குருவிற்குப் பணிவிடை செய்தே கற்றல் வேண்டும். குருவைத் தந்தையாகவும் குருபத்தினியைத் தாயாகவும் மற்றைய மாணவர்களைச் சுகோதரர்களாகவும் மதித்து குருகுலத்தில் கல்வி பயிலும் மாணவன் செயற்பட வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருகுலக் கல்வியில் மாணவன் நல்லொழுக்கம், நல்லறிவு, ஆண்ம ஞானம் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டான். எளிய வாழ்வும் புலனடக்கமும் குருகுல வாழ்வின் சிறப்பு அம்சங்களாகக் காணப்பட்டன.

ஆங்கிலம் தன்னிடம் கல்வி கற்கும் மாணவரைத் தனது பிள்ளைகள் போலவே கருதினார். குருவிடம் ஒழுக்கமும் ஆண்ம ஞானமும் இருத்தல் வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குருவானவர் சாந்தமாக, சாதுவாக, அளந்து பேசுபவராக, காம குரோதத்தில் இருந்து விடுபட்டவராக இருத்தல் வேண்டும். குருகுலக் கல்வியில் ஏற்பட்ட குருசிஷ்ய உறவு ஜீவிய பரியந்தம் வரை தொடர்ந்தது.

குருகுலக் கல்வியை முழுத்து வெளியேறும் மாணவன் குருவிற்குக் காணிக்கை செலுத்தி அவரிடம் இருசர்வாதம் பெறுகின்ற பொழுது அவர் வழங்கும் அறிவுரைகள் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் நல்ல உபதேசங்களாக அமைந்துள்ளன. “சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப் போகாமல் இருப்பதற்காக நீ கிருஹஸ்த தர்மத்தை மேற்கொள்வாயாக” எனக் கட்டுப்பாட்டுடன் கல்வியைக் கற்ற தனது மாணவரை இல்லற தர்மத்துக்கு குரு வழிப்படுத்தி விடுகின்றார். “சகதர்ம பத்தினி ஒருத்தியோடு சுழி இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்துவாயாக” எனக் கூறுகின்றார். இல்லறத்தான் செய்ய வேண்டிய தர்மங்களுக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டியவள் மனைவி என்பதால் தர்மபத்தினி என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டது. தேவயக்ஞம், பிதுர்யக்ஞம், ரிவியக்ஞம், அதிதியக்ஞம், புதயக்ஞம் என்பன இல்லறத்தான் செய்ய வேண்டிய தர்மங்கள் என இந்து தர்மசாஸ்திர நூல்கள் கூறியுள்ளன. அறத்தைச் செய்தர்மம் சர], உண்மையைப் பேசு (சத்தியம்வத), மாதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று(மாத்ரு தேவோ பவ), பிதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று (பிதருதேவோ பவ), குருவைத் தெய்வமெனப் போற்று (ஆசார்ய தேவோபவ) என்ற மந்திர வாசகங்களைக் குரு சிஷ்யனுக்குக் கூறி அறவாழ்வு வாழ்வதற்கு மாணவரை வழிப்படுத்தி விடுகின்றார். இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பொருள் மிகவும் அவசியம். “நுண்மையைப் புறக்கணிக்காதே, செல்வ வளத்தைப் புறக்கணிக்காதே” என்று பொருளின் முக்கியத்துவத்தை குரு சிஷ்யனுக்கு உணர்த்தி விடுகின்றார். சிக்கலான பிரச்சினைகள் வாழ்வில் ஏற்படும் போது சீரான வாழ்வு வாழ்ந்த நமது முன்னோர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளைப் பின்பற்று எனக் குரு சிஷ்யனுக்குக் கூறுகிறார். “தர்மத்தைக் காத்தவரை அதுகாக்கும், கொன்றவரை அது கொல்லும்” என்று கூறித் தர்மத்தின் வலிமையினைச் சிஷ்யனுக்கு உணர்த்தி விடுகிறார். இவ்வாறு வித்தியா குரு ஆனவர் மாணவனுக்கு அறிவை மட்டும் புகட்டுபவராக இல்லாமல் மனிதவிழுமியங்களைப் பேணி வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும் திசை காட்டியாகவும் திகழ்ந்தார்.

குருகுலக் கல்வி முறையில் சிஷ்யன் குருவைத் தேழச் சென்றே கல்வியைப் பெற்றான். சிலவேளைகளில் அரசு குமாரர்களுக்கு பிரத்தியேகமான கல்வி வழங்கப்பட்டது. இராமாயணத்தில் தசரத மைந்தர்கள் வசிஷ்ட மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்று, அவருக்குப் பணிவிடை செய்து குருகுல முறையிலேயே கல்வியைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் தமது குருவை இறுதிவரை தெய்வமாகவே போற்றினார்கள். குருவினுடைய அறிவுரைகளுக்கும் ஆலோசனைகளுக்கும் மதிப்புக் கொடுத்து நடந்தார்கள். ஆனால் மகாபாரதத்தில் துரியோதனனுக்கு பிரத்தியேகமான முறையில் கல்வி போதிப்பதற்கான ஒழுங்குகளைத் திருத்தராட்டிரன் செய்தார். திருத்தராட்டிரனின் அரண்மனைக்கு அருகிலேயே துரோணருக்கு இருப்பிடத்தையும் அவர் அமைத்துக் கொடுத்தார். அரண்மனையில் துரோணரின் உணவிற்கான ஒழுங்குகளும் செய்யப் பட்டன.

அரசாட்சியில் பாண்டவர்களுக்குரிய பங்கினை வழங்குவதற்குத் துரியோதனன் மறுத்து வந்தான். பீஷ்மர், விதுரர் ஆகியோரின் அறிவுரை கள் எதனையும் துரியோதனன் பொருட்படுத்தவில்லை. துரோணர் துரியோதனனுக்குதான் குருவாக இருந்தமையால் தன்னுடைய கருத்துக்களைக் கேட்பான் என்ற நம்பிக்கையில் அவரும் ஆலோசனை வழங்கினார். எவருடைய புத்திமதிகளையும் ஏற்காத துரியோதனன் துரோணருடைய ஆலோசனையையும் பொருட்படுத்தவில்லை. துரியோதனன் துரோணரைப் பார்த்து “உமக்கு வயிறு இங்கே, ஆனால் பந்தபாசம் முழுவதும் பாண்டவர் களிடத்தே என்பது எனக்குத் தெரியும் தானே?” என்று முகத்தில் அறைந்தாற் போலக் கூறிவிட்டான். துரோணர் வெட்கித் தலைகுணிந்தார். உண்ட உணவெல்லாம் வாந்தி எடுக்கும் நிலை அவருக்கு ஏற்பட்டது. இந்தச் செய்தியினைக் கூறவந்த பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மிகச் சிறந்ததொரு கருத்தினை வெளியிட்டார். துரோணருக்கு இது வேணும் இன்னும் வேணும் என்றார். குரு குருவினுடைய இடத்தில் இருந்திருந்தால் இந்தத் துண்பம் வந்திருக்காது. குரு சிஷ்யனைத் தேழப் போனதால் ஏற்பட்ட விளைவே இது என்றார். கோலத்தாலும் சீலத்தாலும் குருவிற்குரிய இலட்சணங்கள் அமைந்தவரே வித்தியாகுரு என்று போற்றப்பட்டார். வாக்காலும் வாழ்வாலும் மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக வித்தியா குரு திகழு வேண்டும் என்றே இந்துசமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன.

பிரதிஷ்டாகுரு:

ஆலயக் கிரியைகளைச் செய்பவர் பிரதிஷ்டாகுரு என்று அழைக்கப்படுவார். ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள இறைவனின் உருவத்திருமேனியில் கிரியாகாண்ட முறைப்படி இறைவனைப் பிரதிஷ்டை செய்து ஆவாகித்துத் தியானம், பூஜை, உற்சவம், ஓமம் முதலியவற்றைச் செவ்வனே நடத்தி அழியார்களை நற்கதி பெறச் செய்பவரே பிரதிஷ்டாகுரு ஆவார். இவர் குரு இலட்சணம் நிறைந்து சமய விசேஷ நிர்வாண ஆசார்யாபிவேக தீசிதராய் ஆத்மார்த்த சிவ பூஜாதுரந்தரராய், ஆகமக் கிரியா வல்லுனராய், ஆதி சைவ சிவாச்சாரியாராக விளங்குபவரே இக் கிரியைகளைச் செய்யத் தகுதி உடையவராவார்.

வழிபடும் அழியவர்களிடம் பக்தி உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு பிரதிஷ்டாகுருவிடமே உள்ளது. அர்ச்சகருடைய பிரபாவத்தினால் தான் சிலை சிவனாகத் தெரிகிறது.(அர்ச்ச கஸ்ய பிரபாவேன சிவா பவதி சங்கர) எனக் காரணாகமம் கூறுகிறது. மந்திரம்,தந்திரம், கிரியை, முத்திரை,பாவனை ஆகியவற்றை ஆசாரியார் கொண்டிருக்க வேண்டும். (மந்திர தந்திர க்ரியா முத்ரா பாவநா பாவகர்பித)கிரியை நிகழ்த்தும் சிவாசாரியாரே பக்தி என்னும் ரசத்தை வழிபடுவதற்காகக் குழுமியுள்ளோரிடம் தோற்றுவிப்பவர் ஆவார்.

காரணாகமம் கூறும் பிரதிஷ்டாகுருவின் இலட்சணம்

- 1) ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல் , வேட்பித்தல் , ஈதல் , ஏற்றல் ஆகிய ஆறு தொழில்களில் தவறாதவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- 2) சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை நன்கு உணர்ந்தவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- 3) கடவுள், சிவாக்கினி, குரு ஆகியவற்றில் குறையாத பக்தி உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- 4) சிவாச்சாரியருக்குரிய எல்லா ஆசாரங்களும் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும்.
- 5) சிவத் தியான பாராயணரும் பொதுமக்களில் அன்பு பூண்டவரும் சகல சாஸ்திரப் பொருட்களையும் அறிந்து கொண்டவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

எல்லா உயிர்கள் மீதும் செந்தன்மை பூண்டு ஒழுகுபவர்களே அந்தணர் என்று அழைக்கப்படுவர் என்பதை -

“அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்று எவ்வயிர்க்கும் செந்தன்மை பூண்டு ஒழுகலான்”

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் கூறுகிறது.

பிராமணருக்குரிய குல ஒழுக்கங்களையும் பண்புகளையும் பேணாதவர்கள் இறைவன் சந்நிதானத்தில் பூசாகாரியங்களைச் செய்தால் வீரம் கொண்ட மன்னர்களுக்குக்கூடப் பொல்லாத நோய்கள் ஏற்பட்டுவிடும். சௌல்வச் செழிப்புமிக்க நாடு பஞ்சத்தில் வாடும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும். தனி மனித வாழ்வில் ஒழுக்கத்தைப் பேணாத அந்தணர்கள் பிரதிஷ்டா குருவாக இருந்தால் அரசனுக்கும் நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் துண்பம் தான் ஏற்படும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்குகிறது.

“பேர் கொண்ட பார்ப்பான் பிரான் தன்னை அர்ச்சித்தால்
போர் கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார் கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமுமாம் என்றே
சீர் கொண்ட நந்தி எடுத்துரைத்தானே.”

ஞான குரு:

இந்துசமயம், இறைவன் வெளிப்படும் இடங்களாகக் குரு, லிங்கம், சங்கமம் ஆகிய மூன்றையும் குறிப்பிடுகிறது. இங்கு கூறப்பட்டுள்ள குரு ஞான குருவே ஆவார். சிவபெருமானது மூர்த்தி பேதங்களில் பதின்னான்காவது மூர்த்தமாகத் தட்சணாமூர்த்தி வழவும் கூறப்படுகிறது. யோகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் உரிய சிவனுடைய வழவுமாக இவ்வழவும் திகழ்கிறது. சகல கலை வித்தைகளுக்கும் என்றும் குறையாத நிதி பாவப் பிணியைப் போக்கும் பரம புருஷனான வைத்தியர், சகல லோகத்திற்கும் ஆசாரியார் ஆகிய குரு தட்சணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம் எனச் சங்கரர் சிவனுடைய தட்சணாமூர்த்தி வழவுத்தைப் போற்றித் துதிக்கிறார்.

அஞ்ஞானமாகிய இருளினால் ஓளி மழுங்கிய கண்களை ஞானம் என்கிற துலக்குமாற்றல் வாய்ந்த கருவியால் திறக்கவல்ல திறமையாளன் எவனோ அவனோ குரு எனக் குரு வணக்க சுலோகம் ஒன்று கூறுகிறது.

இறைவனின் திருவருளால் தான் அறிவும் ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற குரு நமக்குக் கிடைப்பார் என்றே இந்து சமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆத்ம ஞானம் தானாக விளங்காது. அதை விளங்க வைக்க குருவின் துணை தேவை. இறைவனின் திருவருள் மானுட வழில் தோன்றுவதே குரு வழவும் ஆகும். ஜலத்திலுள்ள தாமரை கதிரவன் கிரணம் பட்டு மலர்வது போல ஆசாரிய சம்பந்தம் இருந்தால்தான் ஞான மலர்ச்சியான மோட்சம் கிடும். குருவை நம்பு. முற்றிலும் நம்பு, வாழ்க்கை துயரத்தினின்றும் விடுதலை அடைவாய் என்றும் மனமும் புலனும் ஒழுங்குபட்டால் குருவை உன் உள்ளத்திலேயே காண்பாய் என்றும் சங்கரர் பஜகோவிந்தத்தில் குறிப்பிடுகின்றார். மணிவாசகரை இறைவன் குருந்த மரநிழலில் குருவழவும் தாங்கியே ஆட்கொண்டார் என்பதை -

“கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க”

“நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள் கழல்கள் காட்டி”

“காட்டாதன எல்லாம் காட்டி

கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து”

என்ற திருவாசக வரிகள் எடுத்து விளக்குகின்றன.

சிவஞான போதத்தின் எட்டாம் சூத்திரம் குருவின் சிறப்பினை எடுத்து விளக்குகிறது. ஆன்மா ஐம்புலன்கள் வழியே செல்வதால் தன்னையும் தலைவனையும் அறியாது நிற்கும் என்றும் ஐம்புலன்களில் நின்றும் நீங்கி ஒரு முகமான தவநிலையில் நின்றால் தான் ஆன்மாவால் உண்மைப் பொருளை உணர முடியும். தவநிலையில் உள்ள ஆன்மாவிற்கே இறையருளால் குருவின் உபதேசம் கிடைக்கப்பெறும். குருவின் உபதேசத்தால் பற்றறுத்தல், ஞானபோதனை பெற்று ஆன்மா நற்சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்பதைச் சிவஞான போதத்தின் எட்டாம் சூத்திரம் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

**“ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையின் அரன் கழல் செலுமே.”**

சூரியனின் ஓளி இல்லாமல் சூரியக்காந்தக்கல்லில் நெருப்புத் தோன்ற முழியாதது போல அருள் வழவமாகிய குரு இல்லாமல் ஆன்மாக்களுக்கு உண்மை ஞானம் தோன்றாது என்பதை -

**“ஞானமிவளைழிய நண்ணியிடும் நற்கலனல்
பானுவொழியப் படின்”**

என்ற திருவருடப்பயன் பாடல் எடுத்து விளக்குகிறது.

ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்கு ஏற்ப இறைவனே குருவாக வந்து ஞானத்தை வழங்குகிறான் என்பது சித்தாந்திகள் கொள்கை ஆகும். குருவைச் சூரியனுக்கும் குருவருளைச் சூரியக் கதிருக்கும் ஆன்மாவைச் சூரிய காந்தக் கல்லுக்கும் மும்மல அழுக்கைப் பஞ்சக்கும் உவமையாகக் காட்டுகிறார் திருமூலர். சூரிய காந்தக் கல்லும் பஞ்சம் ஒன்றாகப் பொதிந்து வைத்தது போல இந்த உடம்பிற்குள் ஆன்மாவைச் சுற்றி மும்மல அழுக்குகள் கூழ்ந்து நிற்கின்றன. சூரிய காந்தக்கல்லை ஞானகுருவாகிய இறைவனை நோக்கி நிறுத்த வேண்டும். அப்படி நிறுத்தினால் பஞ்ச எரிவது போல ஆன்மாவைப் பீழ்த்திருக்கும் மலங்கள் நீங்கிவிடும் என்பதைப் பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் எடுத்து விளக்குகிறது.

**“குரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சம் போலவே
குரிய காந்தம் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
குரியன் சந்திதியில் சுடுமாறு போல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே”**

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் சுவாமி விவேகானந்தரின் ஞானகுருவாக இருந்தார். ‘என்னிடம் இருந்ததை முற்றாக உன்னிடம் ஓப்படைத்து விட்டேன். நீதான் எனது ஞான வாரிசு’ என்று இராமகிருஷ்ணரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட சுவாமி விவேகானந்தர் வீரத் துறவியாகி இந்து சமயத்தின் பெருமையை உலகமெல்லாம் பரப்பினார். தட்சணேஸ்வரத்து அம்பானுடைய திருவருணும் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் குருவருணும் ஒருங்கே கிடைக்கப்பெற்றமையால்தான் சுவாமி விவேகானந்தர் நவயுக சங்கரர் எனப்போற்றப்படும் அளவிற்குச் சாதனைகள் பலவற்றைப் புரிந்தார்.

யாழிப்பாணக் குடாநாடு பெற்ற தவயோகியாகிய யோகர் சுவாமிகளை நல்லூர்த் தேரழியில் குருமூர்த்தமாக செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆட்கொண்டார். நல்லைக்கந்தனுடைய திருவருணும் செல்லப்பா சுவாமிகளின் குருவருணும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற தவத்திறு யோகர்ச்சுவாமிகள் தன்னை ஞானதீபம் ~~~~~ (76) ~~~~~ சிவ. மகாலிங்கம்

ஆட்கொண்டருளிய செல்லப்பா சுவாரிகளின் அருட்சிறப்பினை “எங்கள் குருநாதன்”என்ற தலைப்பில் நற்சிந்தனைப் பாவில் டாழுயுள்ளார்.

“என்னெயெனக்கறிவித்தா னெங்கள் குருநாதன்
இனையடியென் தலைவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
அன்னைபிதா குருவானா னெங்கள் குருநாதன்
அவனியெல்லா மாளவைத்தா னெங்கள் குருநாதன்
முன்னைவினை நீக்கிவிட்டா னெங்கள் குருநாதன்
மூவருக்கு மறியவோண்ணா னெங்கள் குருநாதன்
நன்மைத்தை யறியாதா னெங்கள் குருநாதன்
நான்தானாய் விளங்குகின்றா னெங்கள் குருநாதன்”

கலியுக வரதனாகிய கந்தவேட் பெருமானை வழிபடுகிறவர்களுக்கு அவரே ஞான குருவாக வந்து வழிகாட்டுவார் என்பது முருக உபாசகர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். கந்தரனுபுதி பெற்றுக் கந்தரனுபுதி சொன்ன அருணகிரிநாதப் பெருமான் முருகமந்திரத்தின் இறுதி வரியில் “குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகணே” என்றே பாழ முழக்கிறார். முருகப் பெருமானை நாழ வந்து திரிகரண சுத்தியோடு வழிபடும் அழயார்கள் அனைவருக்கும் ஞான பண்முதன் குருவாக வந்து வழிகாட்டல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்போமாக!

- நல்லைக்குமரன் மலர் - 2006 -

மலருக்கு மணம் இன்றியமையாதது. வாழ்விற்கு ஒழுக்கம் இன்றியமையாதது : பேச்சுக்கு அன்பு இன்றியமையாதது. அன்பாகப் பேச வேண்டும். நிதானமாகப் பேச வேண்டும். வெகு வெகு என்று வேகமாகவும் விமான வேகத்திலும் பேசுதல் கூடாது. இறைவனுக்கு மலர் வேகமாக அர்ச்சிக்கக் கூடாது. அடக்கமாகச் சொற்களை அளந்து பேசுவேண்டும். அவையறிந்து கூறும் திறம் விரிவுரையாளர்கட்டு மிக மிக இன்றியமையாதது. அவையறியாது பேசும் பேச்சு நோயறியாது கொடுக்கும் மருந்து போல் தீமையளிக்கும்.

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் -

இந்து மதம் காட்டும் ஒழுக்கவியல்

இன்று உலகில் நிலவி வரும் பெரும் சமயங்களிலே பழையமையும் பெருமையும் வாய்ந்த சமயமாக இந்துசமயம் திகழ்கிறது. ஒருவரால், ஒருகாலத்தில், ஓர் இடத்தில் ஆக்கப்படாத பெருமைக்குரிய சமயமாகவும் மிளிர்கிறது. தொன்றுதொட்டு வரும் வாழ்க்கை நெறியை விளக்குவதால் இந்துசமயத்திற்கு சனாதன தர்மம் என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. இந்துசமயத்தை விளக்கும் கருவுலங்களாக வேதம், ஆகமம், உபநிதங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள் ஆகிய நூல்கள் வடமாழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதேபோல எங்கள் தாய் மொழியாகிய தமிழிலும் பல அரிய நூல்கள் காணப்படுகின்றன. மொழியியல் ஆராய்ச்சி யாளர்கள் தமிழைப் பக்திமொழி என்றே கூறுகிறார்கள். நாயன்மார்கள் அருளிய இன்னிசை மலர்களாகிய தேவார திருவாசகமும், தேவகானம் என்று போற்றப்படுகின்ற ஆழ்வார்களின் பாடல்களும் தமிழ்த்தாயை அணி செய்கின்ற அணிகலங்களாக உள்ளன என்பதை -

“களங்கமிலாப் பக்தியினால் பன்னிருவர் நால்வர்
கற்கண்டு சொற்கோவை கவிமாலை புனைந்து”

எனச் சுப்பிரமணிய யோகியார் தனது தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலிலே குறிப்பிடுகின்றார். தமிழிலே உள்ள பன்னிரு திருமுறைகளாகிய தோத்திர இலக்கியங்களும் பதினான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களும் எமது சமய உண்மைகளைத் தமிழ்மொழியிலே விளக்கும் பிரமாண நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

எமது சமயத் திருநூல்கள் யாவும் மனிதன் புனிதனாக வாழ வழிகாட்டும் திசைகாட்டிகளாகவே காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதரிடமும் உள்ள தெய்வீக ஒளி பிரகாசிப்பதற்கு உதவும் திருநூல்களாகத் திகழ்கின்றன. உலகியல் வாழ்க்கையை இந்து சமயம் சாபக்கேடென்றோ, தண்டனையென்றோ குறிப்பிடவில்லை. வரப் பிரசாதம் என்றே கூறுகிறது. “மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்” என்றே ஞானக்குழந்தையாகிய சம்பந்தரும் கூறுகிறார்.

ஓழுக்களை நெரி தவறாத வாழ்வதான் உயர்ந்த வாழ்வு என்பதை இந்துசமயத் திருநூல்கள் யாவும் எடுத்து விளக்கின்றன. தனிமனித வாழ்வில் ஓழுக்கத்தைப் பேணாத ஒருவரும் சமயக் கோயிலுக்குள் நுழைய ஞானதீபம்

முடியாது என்றே இந்து தர்ம சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆசை மனிதனாக இருப்பவன் அன்பு மனிதனாகி அருள் படைத்த நெஞ்சினனாக உயர்வதற்கே சமயங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. கட்டுப்பாடு என்பது கடவுளின் பாலை, கடமை, கண்ணியம், நியதி, ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் என்றிரல்லாம் சில சொற்கள் உள்ளன. இவை உலகியலில் பிரபஞ்சக் குஞ்சுகளாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பலருக்கும் பிழக்காத சொற்கள். இச்சொற்களை ஆப்தவாக்கியமாக ஏற்று தமது சொந்த வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் பலர் தவிக்கிறார்கள். பிரபஞ்ச மயக்கமே இதற்குக் காரணமாகும்.

கர்ம நியதி இந்துமதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும். “வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான். தினை விதைத்தவன் தினை அறுப்பான்” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். கர்மத்திற்கேற்ற பலனை ஒருவன் அடைவதிலிருந்து தடுத்து நிறுத்த உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு சக்தியாலும் முடியாது. ஒவ்வொரு சிந்தனையும் சொல்லும் செயலும் நித்தியத் தெய்வீகத் துலாக்கோவில் நிறுக்கப்படுகிறது. நற்செய்கை இன்பத்தைத் தரும். தீயசெய்கை துன்பத்தைத் தரும்.

இந்துமத சிந்தனையாளர்கள் மூன்று வகைச் செயல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவை மனச்செயல் (மானசீகம்), வாய்ச்சொல் (வாசிகம்), உடற்செயல் (காயிகம்) என்பவை ஆகும். நாம் உடலால் மட்டும் வேலை செய்வதில்லை. மனத்தாலும் வேலை செய்கின்றோம். வார்த்தைகளாலும் நமது உணர்வுகளை வெளியிடுகின்றோம். “தீய சிந்தனையானது ஓர் அவசர செயலைக் காட்டிலும் தீங்கு பயக்கக் கூடியது.” எண்ணங்கள் ஆரோக்கியமானதாகவும் தூய்மை உடையதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். பிறரிடம் கடுஞ்சொல் பேசாமல் இனிய வார்த்தைகளைப் பேசுதல் வேண்டும் என்பதை “யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே” என்றே திருமந்திரமும் குறிப்பிடுகிறது.

அறவொழுக்கம் என்பது செயலைச் செய்பவன் தன் பொறுப்பை உணர்ந்து செயலாற்றுதலாகும். ஓர் இயந்திரத்தினுடைய இயக்கங்களும் மிருகங்களுடைய நடத்தைகளும் அறவொழுக்கக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்படாதவையாக உள்ளன. மனிதன் கவுத்தன் சுக இச்சைகளால் அல்லது புறச்சுழழ்நிலைகளால் வாழ்வில் நெறிபிறழ்வு நடத்தைகளுக்கு உட்பட்டுக் காரியங்களை ஆற்றிவிட்டுப் பின்பு “அதைச் செய்யும் போது நான் நானாய் இல்லை” என்று அதற்காக வருந்துகிறான்.

ஒரு விளையைச் செய்தலைக் கர்மம் என்று வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கர்மம் என்றால் செயலை மட்டுமல்லாது செயலின் விளைவையும் குறிக்கும். விளைவை ஏற்படுத்தும் எந்த ஒரு செயலும் சிந்தனையும் கர்மம் எனப்படும். சாதாரண மக்கள் கருமத்தை விதியுடன் ஒப்பிடுகிறார்கள். கருமக் கொள்கையைத் தங்கள் தோல்விக்கு ஒரு விளக்கமாகத் தருகிறார்கள். அச்டடையாயிருப்பதற்கும் சோம்பேறித் தனத்திற்கும் சாக்காக இக்காள்கை பயன்படுகிறது. “உனது இன்றைய நிலைக்கு நீயே பொறுப்பு மற்றவர்களைப் பழித்தல் தவறு” என்று கருமக் கொள்கை போதிக்கிறது. “அறவாழ்க்கை ஒழுங்கற்ற வாழ்க்கையன்று” அதில் தலைவிதி பற்றிய பேச்சுக்கு இடமேயில்லை. மனிதனது இன்றைய நிலைக்கு மனிதனது செய்கைகளே பொறுப்பாகும். இன்று செய்யப்படும் செயல்கள் நாளை நடக்க இருப்பதைக் கட்டுப்படுத்தும்.

வேதங்கள் கூறும் ஒழுக்கவியல்

இயற்கை ஒழுங்கு பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்த வேதகால ரிவிகள் இயற்கைச் சக்திகளைத் தெய்வமாகப் போற்றினார்கள். இயற்கை ஒழுங்கினையும் அறநிலை ஒழுங்கினையும் பாதுகாப்பவனாக வேதங்களிலே வருணபகவான் சித்திரிக்கப்படுகின்றார். வருணன் நன்மை தீமைகளைக் கண்காணிப்பவனாகவும் ரிதம் என்னும் இயற்கை ஒழுங்கினைப் பேணுபவனாகவும் வேதப் பாடங்களிலே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான். இருக்கு வேதம் வருணனைத் தர்மத்தின் பாதுகாவலன் (ரிதஸ்ய கோபா) என்றே அழைக்கிறது. வருணனது ஆட்சி பெளதிகத் துறையையும் கடந்து அறத்துறையிலும் பரவி நிற்பதை வேதப்பாடல்கள் விளக்குகின்றன. நீதிக் கடவுளாக இருக்கும் வருணனுடைய விழிப்புள்ள சூரிய கண்களுக்கு எவரும் தப்ப இயலாது. பெரும்பாலும் வருணனுக்குரிய எல்லாப் பாடல்களும் பாவங்களை மன்னிப்பதற்குரிய பிரார்த்தனைகளாகவே அமைந்துள்ளன. வருணன் சூரியனைத் தன் இரு கண்களில் ஒன்றாகக் கொண்டு விளங்குகின்றான். இவன் ஆணையாலேயே இயற்கைச் சக்திகள் நியதியின் வழிநின்று நெறிப்பட்டு இயங்குகின்றன. மக்கள் கடைப்பிழக்கும் நேர்மையையும் அவர்கள் நேர்நெறியில் நின்று பிறழ்தலையும் கவனித்து நிற்பான். நேர்மை பிறழ்ந்து பாவம் செய்பவர்களைத் தண்டிப்பான். தாம் செய்த பாவங்களையிட்டு உணர்ந்து வருந்துபவர்களை மன்னிப்பான்.

உபநிடதங்கள் கூறும் ஒழுக்கவியல்

வேத காலத்தில் குருகுலக் கல்வி முறையே இருந்து வந்தது. குரு குலக் கல்வியை முழுத்து வெளியேறும் மாணவனுக்கு குரு செய்யும் அறிவுரை ஞானதீபம் ~~~~~ (80) ~~~~~ ஸ.வ.மகாலிங்கம்

களில் வாழ்வியற் கருத்துக்கள் அறக்கருத்துக்கள் பலவற்றைக் காணலாம். சத்தியத்தைப் பேசுங்கள், அறச்செயல்களைச் செய்யுங்கள், பழத்த வேதத்தை ஒதுக்கித் தள்ளி விடாதீர்கள், செல்வத்தை விருத்தி பண்ணுங்கள். அறத்தினை அகற்றி விடாதீர்கள், நல்வாழ்வினை விட்டு விடாதீர்கள். உங்கள் முன்னோர்களுக்கும் கடவுளர்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை விட்டொழியாதீர்கள். உங்கள் தாயைத் தந்தையைக் குருவைத் தெய்வமெனப் போற்றுங்கள். குற்றமற்ற செயல்களில் முழுமனத்துடன் ஈடுபெடுங்கள் என்ற அறவாழ்விற்கு அடிப்படையான கருத்துக்களை குருதனது சிஷ்யருக்குக் கூறுவதைத்தத்திரீய உபநிடத்தில் காணலாம். கல்வி கற்கும் காலம் முழந்தவுடன் ஒருவன் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்க்கையின் பொறுப்புக்களை ஏற்க வேண்டும். திருமணம் புனிதமானதாகவும் மனைவி அறவாழ்வில் அவனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாகவும் அமைய வேண்டும். “சந்ததித் தொடர்பு அற்றுப் போகாமல் இருப்பதற்காக நீ கிருஹஸ்த தர்மத்தை மேற்கொள்ளவாயாக” என்று இல்லற தர்மத்தில் குருதனது சிஷ்யனை வழிப்படுத்தி விடுவதை உபநிடங்களிலே காணலாம்.

இதிகாச புராணங்கள் கூறும் ஒழுக்கவியல்

இதிகாசங்களாகிய இராமாயணமும் மகாபாரதமும் அறத்தின் வெற்றியையும் அதர்மத்தின் அழிவையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. எது உண்மையோ அது தர்மம், எது தர்மமோ அது உண்மை, அதுவே ஒளி, அதுவே இன்பம். எது பொய்யோ அது அதர்மம். அதர்மம் இருள் துன்பம் என மகாபாரதம் கூறுகின்றது. “தர்மம்” உள்ள இடத்தில் வெற்றியிருக்கும் என்பதை “யதோதர்மஸ் தோஜய” எனப் பாரத சூலோகம் குறிப்பிடுகின்றது. அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலை நாட்ட இறைவனின் அவதாரம் இடம்பெறும் என்பதைக் கிருஷ்ண பரமாத்மா பகவத்கீதையிலே அருச்சுனனுக்கு விளக்குகிறார். நல்லவர்களைக் காக்கவும் தீயவர்களை அழிக்கவும் அறத்தை நிலை நாட்டவும் நான் யுகம் யுகம் தோறும் அவதாரம் செய்கிறேன் என்பது கீதா வாக்கியம் ஆகும்.

**“பரித்ராணாய ஸாதுநாம் வினாசாய சதுஷ்க்ருதாம்
தர்மஸ்மஸ் தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே”**

முக்கிய அறப்பண்புகளில் பற்றற்ற தன்மையும் ஒன்றாகும். புலக் காட்சிப் பொருட்கள் மேல் பற்று வைத்தல் தீமைகளுக்குக் காரணம் என்று பகவத்கீதை கூறுகின்றது. மனிதன் படும் துன்பங்கள் அத்தனைக்கும்

மூலகாரணம் ஆசையே ஆகும். ஆசையை வெல்பவன் பூரண மனிதன் ஆகிறான் என்பதே கீதையின் கோட்பாடு ஆகும். சையலைத் துறக்காமல் சையலில் துறவினை எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கீதையின் கருமயோகம் தெளிவாக விளக்குகிறது.

பதினெண் புராணங்களும் அறத்தின் சிறப்பினை எடுத்து விளக்குகின்றன. அறத்தை மறந்த முனிவர்கள் பட்ட கஷ்டங்களையும் கடவுளரின் சாபங்களையும் புராணங்கள் எடுத்துக்காட்டத் தவறவில்லை. நானே கடவுள் என்ற அகங்காரத்தோடும் ஆணவத் திமிரோடும் சையற்பட்ட இரணியனுக்கு ஏற்பட்ட கதியையும் இறைவனிடம் தவமிருந்து வரங்கள் பெற்ற சூரன் தான் பெற்ற வரத்தினைத் துஷ்பிரயோகம் சைய்தமையால் ஏற்பட்ட அழிவு நிலையையும் புராணங்கள் சித்திரிக்கின்றன. அறத்திற்கு மாறாக நெறி தவறி வாழ்பவர்கள் இறைவனால் தண்மிக்கப்படுவார்கள் என்பதைப் புராணங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தர்மசாஸ்திரங்கள் கூறும் ஒழுக்கவியல்

தர்மசாஸ்திரங்கள் இந்துக்களின் சட்ட நூல்களாகப் போற்றப் படுகின்றன. வேதங்களிலும் தர்மசாஸ்திரங்களிலும் விதிக்கப்பட்ட ஒழுக்கமே மேலான ஒழுக்கம் எனவும் இவ்விதமான நல்லொழுக்கத் தினின்றே அறம் வழிவெடுக்கின்றது என்பதும் இந்துமத சிந்தனையாளர்களின் கருத்தாகும். அறத்திற்கு நல்லொழுக்கமே ஆதாரம் என இந்துசமயத் திருநூல்கள் கூறுகின்றன. தர்மசாஸ்திரங்கள் விதி நூல்கள் என்றும் அழைக்கப்படும். தனிமனிதனும் சமூகமும் தினசரி வாழ்க்கையில் கடைப்பிழக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளைத் தர்மசாஸ்திரங்கள் எடுத்து விளக்குகின்றன.

தர்மசாஸ்திரங்கள் மக்கள் வாழ்க்கைக்குரிய உயர்ந்த நெறிகளைப் போதிப்பதோடு நல்ல சையல்கள் இவை, தீயசையல்கள் இவை என்னும் வேறுபாட்டையும் எடுத்து விளக்குகின்றன. பலவகையான தர்மங்கள் தர்மசாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. எல்லோருக்கும் பொருந்துகின்ற எல்லோரும் கடைப்பிழக்க வேண்டிய தர்மம் சனாதன தர்மம் ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் அனுசரிக்க வேண்டிய தர்மம் மாணவ தர்மம் எனப்படும். ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் சிறப்பான தர்மம் யுக தர்மமாகும். ஆண்களுக்குரிய தர்மம் புருஷதர்மம் என்றும் பெண்களுக்குரிய தர்மம் ஸ்திரீ தர்மம் என்றும் அழைக்கப்படும். அரசனுக்குரிய தர்மம் ராஜதர்மம் எனவும் பிரஜைகள் பின்பற்ற வேண்டிய தர்மம் பிரஜா தர்மம் என்றும் கூறப்படும்.

தனி மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் சட்டங்களை வகுத்துத் தந்த மனுதர்ம் சாஸ்திரம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உள்ள தெய்வத்தின் குரல் மனச்சாட்சியே எனக் குறிப்பிடுகிறது. மனிதன் விலங்காக மாறாமல் தடுக்கின்ற பலம் தர்மசாஸ்திரங்கள் ஆகிய சட்ட நூல்களுக்கு உண்டு. ஆனால் அவனைத் தெய்வமாக்கும் சக்தி அவனுக்குள்ளே நின்று பேசும் தெய்வத்தின் குரலாகிய மனச்சாட்சிக்கே உண்டு. இதனையே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் –

“தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க பொய்த்த பின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சடும்.”

எனத் திருக்குறளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சாருவாகர்கள் (உலோகாயதர்கள்) கருதும் வாழ்க்கைநெறி

இன்பத்தை உன்னத இலட்சியமாக வைக்கும் கொள்கைகளுக்கு இன்பக் கோட்பாடு என்று பெயர். நடத்தையின் மதிப்பு அது தரும் இன்பத்தின் அளவைப் பொறுத்தே அமையும் என அக்கொள்கைகள் யாவும் நம்புகின்றன. பழங்கால இந்தியாவிலும் இன்பக் கோட்பாட்டைச் சொல்லும் தத்துவ ஞானிகள் ஆகிய சாருவாகர்கள் (உலோகாயதர்கள்) இருந்தார்கள். அவர்களின் கருத்துப்படி ஆன்மாவோ இறைவனோ இல்லை. அறிவு நிலையில் உள்ள உயிரினத்தைத் தவிர வேறு ஆன்மாவோ ஆவிப் பொருளோ இல்லை. சடப்பொருளான உடல் பிரிந்து அழிந்து போன பின்பு ஒன்றுமே இருப்பதில்லை என்பது அவர்களின் கருத்தாகும்.

சாருவாசகர்களின் கருத்தினை இந்துசமய தத்துவ ஞானிகள் ஏற்காமைக்கான காரணம்

மனிதன் இன்பத்திற்கு அழையாகி விட்டால் அவனுக்கும் மிருகத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை. பொருளை ஈட்டிப் புலனின்பத்தில் தினைப்பவர்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதில்லை. இந்தப் பொருள்களை இவற்றுக்காகவே தேழியலைந்தால் துன்பம் தான் பெருகும். மன அழையே கிராது. பொருளும் இன்பமும் அறத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பயன்படும் அளவில் மட்டுமே மனிதனுடைய இலட்சியங்கள் ஆகின்றன. அறம் எனப்படுவது கடமையை நன்கு உணர்ந்து வாழ்தலாகும். பண்ணைப் பெருக்கி ஆத்மாவைச் சுத்தி செய்து வாழ்வதே அறவாழ்வாகும். “செல்வம் சேர்ப்பதில் எழுந்த விருப்பம் காரணமாக அறிவிலி இன்பம் பயப்பவற்றைத் தெரிந்து கொள்கிறான்” எனக் கடோ உபநிடதம் கூறுகிறது.

எல்லா இந்து சமயத் திருநூல்களும் கவர்ச்சியும் சுலபமுமான துண்மார்க்கப் பாதையை விலக்கிச் செங்குத்தான் இறுக்கமான அறவழியினை மேற்கொண்டு செல்லவே மனிதனைத் தூண்டுகின்றன. இந்துசமயி ஒருவனின் உயர் இலட்சியம் பரம புருஷார்த்தமாகிய வீடு பேறு அடைதலேயாகும். ஆனால் விடுதலையே ஆன்மாவின் சாரம். அது அறியாமையாலும் அது காரணமாக விளையும் தீமையாலும் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மறைத்தலை நீக்க நல்ல வாழ்க்கை நடத்துதலே வழியாகும். சமயக் கோயிலுள் நுழைவதற்கு அற வாழ்க்கையே வழியாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்கள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலத்தால் முற்பட்ட நூல்களில் அறிவியல் கருத்துக்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் நீதி மறைகள், ஒழுக்க நெறிகள் என்பன நேரடியாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மனிதனதும் உயர்வும் தாழ்வும் அவர்களுடைய செயற்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது. தீமையும் நன்மையும் மற்றவர்களால் நமக்கு ஏற்படுவதில்லையென்பதை “தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” எனப் புறநானூறு கூறுகிறது. அறநெறியில் நின்றும் தவறி நாட்டை ஆளும் அரசனை அறமே தண்மிக்கும் என்பதை “அரசியல் பிழைத்தார்க்கு அறம் கூற்றாகும்” எனச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

இந்த உலகத்தில் பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது வாழ்க்கைக் காலத்தில் கேட வேண்டிய உறுதிப்பொருட்களாக அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கினையும் இந்து தர்ம சாஸ்திரங்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. “ஈதல் அறம் தீவினை விட்டிட்டல் பொருள், காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம், பரனை நினைந்து இம்முன்றும் விட்டதே பேரின்பம்” எனத் தமிழ் முதாட்டியாகிய ஒளவையார் புருடார்த்தக் கோட்பாட்டினைத் தெளிவுபட விளக்கியுள்ளார். ஒளவையார் அருளிய ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன், முறை, நல்வழி ஆகிய நான்கு நூல்களும் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு வேண்டிய வாழ்வியல் கருத்துக்களையும் ஒழுக்கவியல் போதனைகளையும் தரும் ஞான நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. ஆத்திகூடி, கொன்றை வேந்தன் பாடல்களைச் சூத்திர வழியில், கருத்துச் செறிவுடையதாகத் தந்துள்ளார். தர்மம் செய்வதற்கு விருப்பம் ஏற்படல் வேண்டும் என்பதை அறஞ் செய விரும்பு என்று ஆத்திகூடியின் முதலாவது பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

கல்வியைக் கற்பதற்கு வயதும் இல்லை, வரம்பும் இல்லை வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் தொடர வேண்டும் என்பதே இன்றைய கல்விச் சிந்தனையாளர்களின் கருத்தாகும். ஒளவையாரும் “ஒதுவது ஒழியேல்” என மிகச் சுருக்கமாக இக்கருத்தினை ஆத்திகுழியில் குறிப்பிடுகின்றார். மாத்ரம் தேவோ பவ (மாதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று) பித்ர தேவோ பவ (பிதாவைத் தெய்வமெனப் போற்று) என்று உபநிடத்தில் கூறப்படும் கருத்தினை “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்” எனக் கொன்றைவேந்தன் கூறுகிறது. மாணவனைத் தான் வாழும் சமூகத்தோடு பொருத்தப்பாடு அடையச் செய்வது கல்வியின் முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கூறப்படுகின்றது. இக்கருத்தினை “ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்” எனக் கொன்றைவேந்தன் குறிப்பிடுகின்றது.

நல்ல குணமுடையவர்களைக் காண்பதுவும் நல்லோருடைய அறிவுரைகளைக் கேட்பதுவும் நல்லவர்களுடைய நற்குணங்களை உரைப்பதுவும் நல்லவர்களோடு நட்பாகக் கூடி வாழ்வதும் ஒவ்வொரு தனி மனிதனின் வாழ்விலும் உயர்வையும் சிறப்பையும் தரும் என்பதை

“நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
நல்லார் சொற்கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று”

என ஒளவையார் அருளிய வாக்குண்டாம் பாடல் விளக்குகின்றது. உள்ளத் தூய்மை உடையவர்களுக்கு திருமகளின் கடாசம் என்றும் கிடைக்கும். நீர்வளம், நிலவளம், குழியிருப்பதற்கு சிறந்ததோர் இல்லம், நற்பெயர், கீர்த்தி, பெருவாழ்வு, நன்மக்கள் வாழும் ஊர், பெருகுகின்ற செல்வம், பூரண ஆயுள் ஆகிய அனைத்தையும் திருமகள் வழங்குவான் என்பதைத் தமிழ் முதாட்டி அருளிய நல்வழிப்பாடல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“நீரும் நிழலும் நிலம் பொதியும் நெற்கட்டும்
பேரும் புகழும் பெருவாழ்வும் - ஊரும்
வருந்திருவும் வாணானும் வஞ்சமிலார்க்கு என்றும்
தருஞ் சிவந்த தாமரையாள் தான்”

உலகநாதன் என்பவர் இயற்றிய உலகநீதி என்னும் நூலில் நீதிக் கருத்துக்களும் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் உயர்வான விடயங்களும் ஞானதீபம் —————— (85) —————— ரிவ. மகாவிங்கம்

கூறப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதி வரியிலும் முருகப் பெருமானின் திருவருட் சிறப்பினைப் போற்றுகின்றார். மனிதனுடைய செயற்பாடுகள் அத்தனைக்கும் அவனுடைய சிந்தனையே ஆதாரமாக உள்ளது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல் வேண்டும். பகைவனை உறவினன் என்று நம்பக்கூடாது. செல்வத்தைத் தேடி உண்ணாமல் பத்திரப்படுத்தி வைக்கக்கூடாது. அறம் செய்தலை ஒரு பொழுதும் மறக்கக்கூடாது. கோபத்தை அடைந்து அதனால் விளையும் துன்பத்தையும் தேடக்கூடாது. முன்கோபக்காரருடன் உறவுகளை வைக்கக்கூடாது. மனமே! வள்ளி நாயகியின் மணாளனாகிய மயில்வாகனப் பெருமானை வாழ்த்தி வணங்குவாயாக என்பதைப் பின்வரும் உலக நீதிப்பாடல் விளக்குகிறது.

“மனம் போன போக்கு எல்லாம் போக வேண்டாம்
 மாற்றானை உறவு என்று நம்ப வேண்டாம்
 தனம் தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டாம்
 தருமத்தை ஒருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்
 சினம் தேடி அல்லலையும் தேட வேண்டாம்
 சினந்து இருந்தார் வாசல் வழிச் சேர வேண்டாம்
 வனம் தேடும் குறவருடைய வள்ளி பங்கன்
 மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே”

திருக்குறள் காட்டும் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்கள்

தமிழ்மொழிக்கு உலகப் புகழைத் தேழிக் கொடுத்த சிறப்பு மிக்க நூலாகத் திருக்குறள் திகழ்கின்றது. வாழ்க்கைக்கு இலக்கணம் கூறும் அறநூலாகவும் மினிர்கிறது. தமிழ் இனத்தின் சிந்தனை முதிர்ச்சியைத் திருக்குறளில் காணலாம். வள்ளுவருடைய அறிவுரைகள் அனைத்து லக்கியும் வாழ்விக்க வழிகாட்டும் திசைகாட்டியாகத் திகழ்கின்றது. அனைத்துலக மனிதனைப் பாடும் பாவலர் வள்ளுவர் என்று போப் ஜயா அவர்கள் கூறுகின்றார். வாழ்க்கை நெறியின் உடலாகப் பொருளையும் உயிராக அறத்தையும் உணர்வாக இன்பத்தையும் வள்ளுவர் கொண்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகின்ற அனைத்தும் மனித இனத்திற்குப் பொதுவான ஒழுக்கமும் அறிவுமாகும். மனிதன் ஒவ்வொருவனும் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள் மட்டும் நன்மை பயப்பதாக இருந்தால் போதாது. அதனை அடைவதற்கு அவன் மேற்கொள்ளும் செயல் முறைகளும் தூய்மையானதாகவும் சிறந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் ஒப்புயர்வற்ற நூல் திருக்குறள் ஆகும். செயல் தூய்மை ஞானதீபம் —————— (86) —————— ஸ.வ.மகாங்கம்

உடையதாக இருந்தால்தான் அச்செயலால் அடையும் பயனும் புகழ் உடையதாக அமையும் என்பதை விணைத் தூய்மை என்ற அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார். பெற்ற தாய் பசியுடன் வருந்தினாலும் அறிவுடையவர் பழிக்கும் செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும் என்பதை -

**“ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் விணை”**

எனத் திருக்குறள் கூறுகிறது.

ஓமுக்கமே மனிதனுடைய உயர்ந்த இலட்சியமாக இருக்க வேண்டும். ஓமுக்கம் சிறப்பைத் தருவதால் உயிரிலும் மேலானதாகப் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்பதை

**“ஓமுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஓமுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும்”**

எனத் திருக்குறள் செப்புகிறது.

ஒருவன் தனக்கு ஒரு துண்பம் செய்தால் உடனே அவனைப் பழிக்குப் பழிவாங்க முயல்வது மனித இயற்கையாகும். ‘அழக்கு அழி’ ‘கொலைக்குக் கொலை’ என்பது பழிக்குப்பழி வாங்கும் கோட்பாடு ஆகும். பிறர் தனக்குச் செய்த துண்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வதே பண்பாடுடைய மனிதனின் கடமையாகும் என்பது அறவோர்கள் பலரின் கருத்தாகும். ஒருவன் செய்த தீமையை மறந்து அவனே தான் செய்த தவறிற்கு நானுமாறு அவனுக்கு நன்மை செய்வதே சாலச் சிறந்தது என்றும் அப்பொழுது உள்ளத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கு இடமேயில்லாமல் போய்விடும் என்றும் புதியதொரு வழியினை வள்ளுவர் காட்டுகிறார்.

**“இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நான்
நன்னயம் செய்து விடல்”**

என்றே திருக்குறள் கூறுகிறது

ஓமுக்கமான வாழ்விற்கு அழப்படையாக இருப்பது எண்ணமாகும். எண்ணம் தூய்மையாக இருந்தால்தான் சொல்லும் செயலும் தூய்மையாக இருக்க முடியும். எனவே எண்ணம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டுமானால் எண்ணத்தின் எழுச்சிக்கு நிலைக்களனாக உள்ள மனம் மாசு இல்லாது இருக்க வேண்டும். மனத்தில் மாசு நிறைந்து கிடக்கும் நிலையில் செய்யும் ஞானத்தைப் ————— (87) ————— ஸிவ.மகாவிங்கம்

செயலும் உரைக்கும் உரையும் வீணா ஆரவாரமானதாக இருக்குமே தவிர அவை அறத்தோடு கூடியதாக இருக்க மாட்டாது. மனத்தின் மாசைப் போக்க முயலுவதே அறமாகும். பொறாமை, பேராசை, சினம், புறங்கூறல் ஆகிய தீய உணர்ச்சிகள் மனத்தில் தோன்றாமல் பார்த்துக் கொள்வதே அறம் என்பதை -

“அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்”

என்ற குறள் விளக்கி நிற்கிறது.

அறம் என்பது எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்த ஒன்றாகவே காட்சி தருகிறது. எண்ணம் அறத்தின் நிலையை மதி (Static) ஆற்றலாகும். சொல் இயக்கநிலை (Kinetic) ஆற்றலாகும். செயல் இயங்கும் நிலை (Dynamic) ஆற்றலாகும். அறம் காட்சிப் பொருளாக வெளிப்படுவதற்குக் கருவியாக இருப்பது செயல் ஆகும். இச் செயல் நிலையே ஒழுக்கமென உலகம் போற்றி வருகின்றது. ஒவ்வொருவரும் செய்யும் செயல்களே அவர்களுடைய பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் உரைகல்லாகத் திகழ்கிறது என்பதை -

“பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமே கட்டளைக் கல்”

எனத் திருக்குறள் குறிப்பிடுகிறது.

இருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்ந்த இலட்சியத்தை உலகிற்கு உணர்த்துவது திருக்குறளே ஆகும். காதல் நெறியைத் தூய்மைப்படுத்தி கற்பை ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் உரிமையாக்கிய தனிச்சிறப்பு வள்ளுவரின் காமத்துப்பாலுக்கே உரியது.

திருக்குறளின் அறத்துப்பால் தனி மனித நீதியையும் பொருப்பால் சமுதாய நீதியையும் காமத்துப்பால் காதலர்களின் நீதியையும் எடுத்து விளக்குகிறது.

- நக்கீரம் - சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை - 2005 -

சிவமணம் பூத்த செம்மல்

தவந்தீரு முருகேசு சுவாயியார்

கலியுக வரதனாகிய கந்தவேள் பெருமான் பேசும் தெய்வமாக நின்று பேரருள் புரியும் இடம் செல்வச்சங்திதி முருகன் ஆலயமாகும். ஈழத்துத் திருச்செந்தூர் எனப் போற்றப்படும் இத்தலத்திற்கு வந்து பக்தி சிரத்தையோடு வணங்கும் அழயார்களின் துன்பங்கள் அனைத்தும் ஆதவனைக் கண்ட பணிபோல அகன்றுவிடும். ஈழத்தில் ஆகம விதி முறைகளுக்கு அமையாத கோயில்களில் சந்நிதி ஆலயமும் ஒன்றாகும். ஞானந்தான் உருவாகிய நாயகனாகிய முருகப் பெருமானின் ஞானசக்தி யாகிய வேல் இந்த ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டுள்ளது. ஈழநாட்டில் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளி இருக்கும் ஆலயங்கள் பலவற்றில் முருகனை வேலில் ஆவாகனம் செய்து வழிபடும் முறையே இன்றுமிருந்து வருகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வேற்கோட்டம் என்னும் தொடர் தமிழ் நாட்டில் வேல் முருகனாக வழிபடப்பட்ட வரலாற்றை நமக்குக் காட்டுகிறது. “வேல் வேல் சந்நிதி வேல்” என்பதே சந்நிதி முருகன் அழயார்களின் தியான மொழியாகும்.

கந்தவேள் பெருமானின் பெருமையைக் கூறும் கந்தபுராணத்தின் பிறந்தகம் தமிழகம் என்றால் அதன் புக்ககம் யாழ்ப்பாணம் ஆகும். யாழ்ப்பாண மக்கள் முருக வழிபாட்டிலும் கந்தபுராணத்திலும் ஊறித் திளைத்தவர்கள். யாழ்ப்பாண மக்களின் கலாசாரமே கந்தபுராண கலாசாரம் என்பது பண்ணிதமணி அவர்களின் கருத்தாகும். கிராமிய வழிபாட்டில் நடைபெறும் ஆலயங்களிலே தான் சாதாரண மக்களின் பக்தி வெளிப்பாட்டினைப் பார்க்க முடியும். கிராமியக் கலைகள் வளரும் இடமாகவும் இக்கோயில்களே காணப்படுகின்றன. தன்னை மறந்து இறைவனின் திருவருளிலே தோய்ந்து கரகம், காவடி என்பன ஆழ தங்கள் வழிபாட்டினைச் செய்யும் அழயவர்களைக் கிராமிய வழிபாட்டிலே தான் காணலாம். இத்தகைய கிராமிய வழிபாட்டின் பண்புக்கூறுகள் அனைத்தும் சேர்ந்த திருத்தலமே சந்நிதி முருகன் ஆலயமாகும். முருகப்பெருமானாலே ஆட்கொள்ளப்பட்டு அருள் செய்யப்பட்ட கதிர்காமர் பரம்பரையில் வந்த பரதர் குலத்தவர்களே இன்றும் வாய்க்கட்டிச் சந்நிதியானுக்குப் பூசை செய்கிறார்கள். நாளாந்தம் அறுபத்து நான்கு ஆலம் இலைகளில் அழுது படைத்து பக்தி சிரத்தையோடு முருகனுக்குப் பூஜா காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஞானதீபம்

சந்நிதியானுக்கு நிவேதிக்கப்படும் அமுது மருந்தாகவே அழயார்களாலே பயன்படுத்தப்படுகிறது. வாழ்வில் நோயுற்றவர்கள், திக்கற்றவர்கள் போன்ற பலரை ஆதரித்துக் காப்பாற்றும் இடம் சந்நிதி ஆலயம் ஆகும். வெறும் பொழுது போக்கிற்காக வருபவர்களை சந்நிதியில் காண முடியாது. விழுந்தும் எழுந்தும் அமுதும் தொழுதும் முருகணை வழிபடும் அழயவர் கூட்டத்தையே இங்கு காணலாம். அன்புள்ள இடத்தில்தான் உரிமையுண்டு என்பது உலகியல் வழிக்காகும். சந்நிதியானிடம் அன்பு பூண்டு ஒழுகும் அழயவர்கள் பலர் உரிமையோடு சந்நிதி முருகனுடன் மோதி அருள் பெற்ற வரலாறுகள் பல உண்டு. சந்நிதி ஆலயத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் தன்னை மறந்த நிலையில் முருகனுடன் நேரழயாகப் பேசுவார்கள். முருகனுடன் அழயவர்கள் நடத்தும் ஆத்மார்த்தமான சொல்லாடலுக்கு இங்குள்ள பூசை மரபுகள் தடையாக இருப்பதில்லை.

சந்நிதியானின் மூலஸ்தானத்திற்கு அருகில் இருக்கும் புவரசு சந்நிதி ஆலயத்தின் சிறந்ததொரு தலவிருட்சமாகும். சித்தபுருஷர் ஒருவரின் சமாதிக்கு மேலேயே இந்தப் புவரசு அமைந்துள்ளது. சிதறும் சிந்தனைக் கதிர்களை ஒருமுகப்படுத்தித் தியானம் செய்வதற்கு உரிய இடமாக இந்தப் புவரசு நிழல் காணப்படுகிறது. இந்தப் புவரசம் இலையின் மகத்துவம் அளப்பரியது. பக்தர்கள் ஒன்று கூடி புவரச நிழலில் முருக நாமங்களை உச்சரித்துப் பஜனை செய்வார்கள். இந்தத் தலத்தில் காலம் காலமாக பல ஞானிகளும் சித்தர்களும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். சந்நிதிக்கு வரும் அழயார்கள் அனைவரினதும் பசிப்பிணி போக்குவதற்கு ஆலயச் சூழலில் பல அன்றான மடங்கள் இருந்து பணியாற்றி வந்தன. சந்நிதி முருகணை அன்றானக் கந்தன் என்றே அழயார்கள் அன்போடு வணங்கி வந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தின் தவயோகியாகிய யோகர் சுவாமிகள் சந்நிதி ஆலயச் சூழலில் “சோறு மணக்குதடா” என்று கூறுவார்.

அழயவர்க்கு எளியவனாகிய ஞானபண்முதனின் கருணைக்குப் பாத்திரமான பல ஞானிகள் இச்சூழலில் வாழ்ந்தார்கள். இவர்களில் தவத்திரு முருகேசு சுவாமிகளும் ஒருவராவார். தீராத நோயால் பீஷ்கப்பட்ட இவர் முருகனின் திருவருளால் நோய் நீங்கப்பெற்றார். நோய் நீங்கிய பின்பு இவர் முருகன் ஆலயச் சூழலில் இருந்து தவவாழ்வு வாழ்ந்து வந்தார். அழயார்கள் பலருக்கு ஏற்பட்ட உடல் உளப் பிணிகளை இவர் போக்கி அருளினார். முருகேசு சுவாமியார் பலருடைய பிணிகளைத் தீர்க்கும் மருந்தாக சந்நிதியானின் தலவிருட்சமாகிய புவரச மரத்தின் இலையைப் போன்றே நோன்றிபெற்று வருகிறேன். சோறு மணக்குதடா” என்று கூறுவார்.

பயன்படுத்தினார். இவருடைய அருட்பார்வைக்கு உட்பட்டு ஞானதீட்சை பெற்ற அழியவர்கள் பலர் இருந்தார்கள்.

வடமராட்சியில் 1987ல் நடைபெற்ற ஒப்பறேசன் லிபரேசன் காலத்தில் சந்திதி ஆலயமும் சில சிதைவுகளுக்கு உள்ளாகிப் பூட்டப்பட்டு இருந்தது. முருகப்பெருமானின் சந்திதானத்தில் தீபம் எரியா விட்டால் தமிழ் மக்களுக்குத்தான் தீமை என்பதை உணர்ந்த முருகேசு சுவாமிகள் ஆலயத்தை மீண்டும் இயங்கச் செய்வதற்காக அரும்பாடுபட்டார். தன்னுடைய பொருளையும் முதலீடு செய்து தானே முன்னின்று கும்பாடிவேகத்தை நடத்துவித்தார். பல மடங்கள் இருந்து பலநூற்றுக் கணக்கானவர்களுக்கு அன்னதானம் அளித்த ஆலயச் சூழலில் நாட்டின் சூழ்நிலைகள் காரணமாகப் பல மடங்கள் சிதைவற்றுவிட்டன.

**“நடமாடும் கோயில் நம்பர்க்கொன்றியில்
படமாடும் கோயில் பகவற்கது ஆமே.”**

என்ற தவயோகி திருமூலரின் வாக்கிற்கு அமைய அழியார்களுக்கு அமுது அளிக்கும் பணியை சிவப்பணியாகச் செய்து வந்த மயில்வாகனம் சுவாமிகளின் பிரதம தொண்டன் உயர் திரு.செ.மோகனதாஸ் அவர்கள். “சந்திதியான் ஆச்சிரமம்” என்ற பெயரில் ஸ்தாபனம் ஒன்றை உருவாக்கி அன்னதானத் தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார். நாட்டில் மிக மோசமான போர்க்காலச் சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்ட பொழுதும் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் இயங்கிக் கொண்டே இருந்தது. அரிசி ஒரு கிலோ நூறு ரூபாவைத்தாண்டி விற்ற காலத்திலும் அன்னதானப்பணி சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்றே வந்தது. சந்திதியான் ஆச்சிரமம் நிலையான நிலத்தையும் கட்டிடத்தையும் பெற்று இயங்குவதற்கு முருகேசு சுவாமிகளின் பங்களிப்பும் முக்கிய காரணமாகும். சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தின் கலைபண்பாட்டுப் பேரவை நடத்திவரும் ஆத்மீக நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இவர் துணையாக இருந்தார். முருகேசு சுவாமியாரின் பூதவுடல் மறைந்தாலும் அவருடைய அருள் அலைகள் சந்திதி ஆலயச் சூழலில் தொடர்ந்து இருக்கும். நிறை ஞானியாக, தவயோகியாக, சித்த புருஷராக, அருளாளராக, அவதார புருஷராக, நடமாடும் கோயிலாக வாழ்ந்த முருகேசு சுவாமிகளின் அருள் வீச்சு நம்மையெல்லாம் வழிநடத்த சந்திதி வேலவனின் திருவருஞும் துணை செய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்போமாக.

- மறக்க முடியாத முருகேசு சுவாமிகள் -

தொகுப்பு : சந்திதியான் ஆச்சிரமம் - 1997

அறப்பணிகள் புரியும் ஞானத்தாய்
- சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி -
(சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் முத்து விழா ஆண்டில்
(2005 ஆம் ஆண்டு) எழுதப்பட்ட கட்டுரை)

சிலர் பெரிய மனிதர்களாகவே பிறக்கின்றார்கள். சிலர் தங்கள் முயற்சியினால் பெரியவர்கள் ஆகின்றார்கள். சிலர் மீது பெரியவர்கள் என்ற பட்டம் திணிக்கப்படுகிறது. முத்துவிழாக் காணும் முதுபெரும் தாயாக விளங்கும் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தனது பணியினால், தூய்மையான ஆத்மீக நினைப்பினால் தவ வாழ்வினால் இன்று சைவத்தமிழ் உலகம் போற்றும் அன்னையாகத் திகழ்கின்றார். அகிலாண்டேஸ்வரியாக அன்னை பராசக்தியாக இருக்கும் அம்பிகையின் திருவருளினால் சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்று வளர்ந்திருக்கும் தெல்லிப்பழைக் கிராமத்தில் 1925ம் ஆண்டு அம்மையார் அவதாரம் செய்தார். அருள்நிறைந்த தெய்வமாகிய தூர்க்கை அம்பாளைக் குலதெய்வமாகக் கொண்ட அம்மையாருக்கு அம்பிகையின் திருவருள் கடாட்சம் நிறையவே இருந்தது.

சமய உணர்வுடன் கூடிய ஆசிரியர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற உயர் நோக்கத்தோடு சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களால் தோற்று விக்கப்பட்ட இராமநாதன் கல்லூரியில் இயங்கிய சைவ மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரிய பயிற்சியைப் பெற்றிருந்தார். சைவப் பண்பாட்டுடன் கூடிய ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற்ற அம்மையார் தான் கற்ற கல்வியையும் பெற்ற பயிற்சியையும் சைவசமயத்தின் வளர்ச்சிக்காகவே இன்றுவரை பயன்படுத்தி வருகின்றார். புனிதமான தெய்வீகப் பணியாகிய ஆசிரியப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துமையினால் பல மாணவர்களுடைய உள்ளங்களிலும் ஞானத் தாயாக இன்றும் விளங்குகின்றார்.

மகாஜனாக் கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபர்களில் ஒருவராகிய ஜெயரத்தினம் அவர்கள் தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத் தலைவராக இருந்த காலத்திலேயே அம்மையார் பொருளாளராகப் பல வருட காலம் பணியாற்றினார். ஜெயரத்தினம் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்பு ஞானத்தைப் (92) சீவ.மகாலிங்கம்

இன்றுவரை தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

சமுதாயப்பணி செய்யாது சமயம் வாசனை இல்லாத பூவாகவே மாறி விடும். ஆலயங்கள் நமது சமுதாய வாழ்வின் மையப்பொருள்கள். அருள்சுரக்கும் இடங்களாக மட்டும் இல்லாது அறப்பணிகள் ஆற்றும் நிலையங்களாகவும் ஆலயங்கள் மாற வேண்டும். எங்கள் சமயத்தின் கருவுலங்களாக இருக்கும் பண்ணிரு திருமுறைகள், பதினான்கு மெய்கண்டசாஸ்திரங்கள், அறநூல்கள் ஆகியவற்றை விளக்கும் கல்விச்சாலைகளாகவும் விளங்க வேண்டும். கலைகள் எமது சமயத்தோடு பின்னிப்பிணைந்தவை. அழகுணர்ச்சியைத் தருவதோடு ஆண்மீக நெறிச் சிந்தனைக்கும் கலைகள் துணையாக உள்ளன. இசை, நாட்டியக் கலைகள் என்பன ஆன்மா இறைவனோடு இணைய வழிகாட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. மேற்கூறிய அனைத்தையும் வளர்க்கும் கேந்திர நிலையமாகத் தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தை மாற்றி அமைத்த பெருமை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களையே சாரும்.

பெற்றோர் இல்லாமல் ஆதரவற்ற அநாதைப் பெண் பிள்ளைகளைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்க்கும் பெரும் தொண்டினை பல வருட காலமாக அம்மையார் அவர்கள் செய்து வருகின்றார்கள். சைவப் பண்பாட்டுச் சூழலில் உருவாகும் இப்பிள்ளைகள் நாளைய சமூகத்திற்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்குகளாகத் திகழுப் போகின்றார்கள்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அம்மையார் பெற்றிருக்கும் பட்டங்களும் பதவிகளும் பலவாகும். எதையும் அவர் தேழிப் போகவில்லை; அனைத்தும் அவரைத்தேழியே வந்தன. யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கலாநிதிப்பட்டம் அனைத்திற்கும் முழவைத்தாற் போல அமைந்துள்ளது. பட்டம் என்பது ஒருவர் செய்த பணிக்கு வழங்கப்படும் சமூக அங்கீராமே ஆகும்.

சைவ சேனாதிபதியாகவும் சைவத்தின் காவலராகவும் விளங்கிய நாவலர் பெருமானால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சைவப் பிரசங்க மரபைப்பேணி வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்களில் அம்மையார் அவர்கள் முதன்மை பெறுகின்றார். எங்களைப் போன்ற பலருக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்த பெருமை அவரையே சாரும். மலேஷியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களுக்குச் சொன்திபீம் ————— (93) ————— வி.மகாவிங்கம்

சென்று சொற்பொழிவு ஆற்றி விட்டு அம்மையார் தாயகம் திரும்பிய பொழுது அவருடைய குல தெய்வத்தின் சந்நிதானத்திலே பெரியதொரு பாராட்டு விழா இடம்பெற்றது. தூர்க்கா துரந்தரி என்ற பட்டத்தினை அழியார்கள் வழங்கிக் கொரவித்தார்கள். தற்பொழுது கண்டாவில் வசித்துப் பல சமயப்பணிகள் புரிந்து வரும் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் வழங்கிய வாழ்த்துப்பாவின் ஒரு பாடல் இவருடைய சமயப் பிரசங்கப் பணியினால் எங்களுடைய ஆலயங்களின் செயற்பாடுகளில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றத் தினைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

**“சின்ன மேளங்கள் வேண்டாம், சிறு களியாட்டம் வேண்டாம்,
வண்ண வான் சிகரம் வேண்டாம், வாணவேடிக்கை வேண்டாம்,
மன்னு பேர் தங்கம்மாவை வரவழைத்திடுக என்பார்
இன்னதோர் மாற்றம் நேர எழுந்தனை வாழி வாழி!”**

தமிழ்நாடு சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் பவளவிழா மிகச் சிறப்பாகத் திட்டமிட்டு ஒழுங்கான முறையில் சைவ மணம் கமழும் விழாவாகத் தூர்க்கை அம்பாள் ஆலயத்தில் அம்மையாரின் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. பழ இரத்தினம் செட்டியார் சைவசித்தாந்தத்தைப் பற்றி ஆற்றிய விரிவுரையும் நமது நாட்டைச் சேர்ந்த இளைப்பாறிய ஆங்கில போதனாசிரியர் திரு.ச.விநாயகமூர்த்தி அவர்கள் ஆற்றிய திருவாசகப் பேருரையும் என்றும் நினைவில் நிற்கக் கூடியவை ஆகும்.

அம்மையாருடைய அறப்பணிகள் விரிக்கின் பெருகும். அவருடைய சிந்தனை சிவசிந்தனை, வாக்கு இறைவன் புகழ்பாடும் மணிவார்த்தை, செயல் இறையருள் வழிகாட்டச் செயற்படும் அறச்செயல்கள். திரிகரண சுத்தியோடு பணியாற்றும் அம்மையாரின் அகத்திலே நின்று அம்பிகை அவரின் செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் வழிகாட்டுகின்றாள். அன்னை பராசக்தியின் அருளைத் தன் அகத்தே பெற்றுக்கொண்ட அம்மையார் அவர்கள் சைவத்துமிழ்ச் சமூகம் முழுவதிற்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கின்றார். நூற்றாண்டு காலம் நிறைவான வாழ்வு வாழ்ந்து நமது சைவத்துமிழ் உலகிற்குத் தொடர்ந்து வழிகாட்ட சிவத்துமிழ்ச் சௌல்வி அம்மையார் அவர்களுக்கு எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் திருவருள் துணை கிடைக்க வேண்டுமென்று நாம் அனைவரும் முத்து விழாக் காணும் இன்றைய திருநாளில் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

- அருள் ஒளி - தெ - 2005 -

ஞானதீபம் ~~~~~ (94) ~~~~~ சீவ.மகாலிங்கம்

அறிவியல் கட்டுரைகள்

1. பாடசாலைக் கல்வி முறையின் யயன்பாடும் முறைப்பாடும்	96
2. பாலர் கல்வி	100
3. நல்லாசிரியனே நூனவிளக்கு	105

பாடசாலைக் கல்வி முறையின் பயன்பாடும் முறைப்பாடும்

“பாடசாலையைத் திறவுங்கள் சிறைச்சாலையை மூடுங்கள்” என்ற வாக்கை மையமாகக் கொண்டு நமது நாட்டில் கிராமங்கள் தோறும் சமூக உணர்வு கொண்ட பல பெரியார்களின் கூட்டு முயற்சியினால் அறிவாலயங்களாகிய பாடசாலைகள் பல தோற்றம் பெற்றன. மாணவர்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறக்கும் அறிவாலயங்கள் கோயில்களாகவே பேணப்பட்டன. கிராம மக்கள் அனைவரும் தங்கள் கிராமங்களில் இருக்கும் பாடசாலைகளைத் தங்களுக்கும் தங்கள் பரம்பரைக்கும் உரிய அழியாச் சொத்து எனப் பேணி வந்தனர். பாடசாலை கட்டுவதற்குரிய நிலம், கட்டடங்கள், தளபாடங்கள் போன்ற மாணவர்களுக்குத் தேவையான பெளதீக வளங்கள் அனைத்தையும் பொதுமக்களே வழங்கினார்கள். பாடசாலைக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. மாணவர்களுக்குக் கல்வியைப் போதிப்பது மட்டுமல்லாமல் பாடப்புறச் செயல்களின் ஊடாக அவர்களுடைய ஆளுங்கை வளர்ச்சி அடைவதற்கும் பாடசாலைகளே ஆதாரமாக இருந்து வந்தன. மாணவன் தான் இப்பாடசாலையின் பழைய மாணவன் என்று வாழ்நாள் முழுவதும் பெருமையுடன் சுற்றக்கூடிய அளவிற்கு அக்காலத்தில் பாடசாலைகள் மாணவர்களை உருவாக்கிவிட்டன. பாடசாலைகள் கோயில்களாகப் பேணப்பட்டமை போல ஆசிரியர்களும் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டார்கள்.

இந்தக் கல்விப் பாரம்பரியத்தில் ஆசிரியர் பெறும் இடம் மிகவும் உன்னதமானது. “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்பது நம்மிடம் வழங்கும் முதுமொழியாகும். “மாதா பிதா குரு தெய்வம்” என்பது தமிழர் பண்பாட்டில் நிலவி வரும் ஆப்த வாக்கியமாகும். வெறுமனே வேதனத்திற்காகச் செய்யும் தொழிலாக ஆசிரியத் தொழிலை நமது முன்னோர்கள் கருதவில்லை. தொண்டாகவும் கிடைக்கின்ற உதியத்தை குருத்சணையாகவுமே கருதினார்கள். சேவை செய்தலை வழிபாடாக நினைத்து கர்மயோகிகளாகவே தமது பணியை ஆசிரியர்கள் செய்தார்கள். தமது மாணவர்களின் உயர்விலும் சிறப்பிலும் அக்கால ஆசிரியர்கள் பெருமிதம் அடைந்தார்கள். தமது மாணவர்களை ஆசிரியர்கள் ஞானவாரிசுகளாகவே கருதினார்கள். மாணவர்கள் நல் ஆசிரியர்களை ஞானதீபம் ————— (96) ————— சிவ. மகாவிங்கம்

தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இதயத் தாமரையிலே வைக்குப் பூசித்தார்கள். சமுதாய நிறுவனங்களுக்கு தலைமை வகித்து வழிநடத்துபவர்களாக ஆசிரியர்கள் திகழ்ந்தார்கள். கோயில்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் போன்ற பொது நிறுவனங்களை வழிநடத்தும் தளபதிகளாக, கிராமத் தலைமைக் காரர்களாக ஆசிரியர்கள் செயற்பட்டார்கள்.

இன்று பாடசாலைகளை நமது மக்களில் பலர் எமது சொத்து என்று நினைக்காமல் அரசாங்கச் சொத்தாகவே கருதுகிறார்கள். அறிவாலயங்களைக் கோயில் என்று போற்றிய காலம் மாறி வெறும் களியாட்ட நிலையங்களாக நினைக்கப் பார்க்கிறார்கள். பாடசாலைச் சொத்தைத் திருடுவது ஆலயச் சொத்தைத் திருமியதற்குச் சமனாகும். இன்றைய போர்க்காலச் சூழலைப் பயன்படுத்தி பாடசாலையின் சொத்துக்கள் பல காணாமல் போய்விடுகின்றன. தனி மனித வாழ்வு நிலைப்பதும் இல்லை, நீஷப்பதுமில்லை. ஆனால் நமது கல்லூரிகள் காலங் காலமாக நிலைத்து நின்று வாழையாற் வாழையாக நமது சந்ததியினருக்கு அறிவொளியைப் பரப்பிக் கொண்டே இருக்கும். இன்று ஆசிரியத் தொழிலைப் புனித பணியாகச் செய்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அருகிக் கொண்டே வருகின்றது. வேறு பொருத்தமான தொழில்கள் எதுவும் கிடைக்காததால் ஆசிரியத் தொழிலில் வந்து தஞ்சம் அடைந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். மாணவர் நலன், பாடசாலை நலன், சமுதாய நலன் ஆகியவற்றைச் சிந்தித்துச் செயற்படுபவர்களும் அருகியே காணப்படுகின்றார்கள்.

இலங்கை முழுவதும் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அரசு பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன. கல்வியில் அனைவருக்கும் சமவாய்ப்பு வழங்கப்படுகின்றது என்றே அரசு கூறுகின்றது. ஆனால் நடைமுறையில் நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும் கிராமப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அடிப்படை வசதிகள்கூட இல்லாத பாடசாலைகளும் உண்டு. நிறைந்த மிதமிஞ்சிய வளங்களோடு இயங்கும் பாடசாலைகளும் உண்டு. நாடு முழுவதும் உள்ள பாடசாலைகள் திட்டமிட்ட முறையில் அமைக்கப்படவில்லை. சரித்திர அரசியல் காரணங்களை மையமாகக் கொண்டே அக்காலத்தில் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. இலங்கையில் 1214 பாடசாலைகளில் 50 மாணவர்களுக்கு உட்பட்ட தொகையினரே கல்வி கற்று வருகிறார்கள். 1383 பாடசாலை களில் 50 ற்கும் 100 ற்கும் இடைப்பட்ட மாணவர்களே கல்வி கற்று வருகிறார்கள். இலங்கை யிலுள்ள மொத்தப் பாடசாலைகளில் ஏறத்தாழ 25 % மாண பாடசாலைகளில் ஞானதீபம் ————— (97) ————— ஸிவ. மகாவிங்கம்

நூறு மாணவர்களுக்கு உட்பட்ட தொகையே காணப்படுகிறது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கையிலும் ஆசிரியர்களின் தரத்திலும் வளங்களிலும் பெற்றோர் ஈடுபாட்டிலும் மிகவும் குறைந்த தரங்களிலுள்ள பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபகரமானது. திறமையான மாணவர்கள், செல்வாக்குள்ள பெற்றோர் இல்லாத பாடசாலைகளுக்கு கல்வித் தினணக்கள் அதிகாரிகளின் அருட்பார்வையும் கிடைப்பது அரிதாகவே காணப்படுகின்றது.

கல்வி என்பது மனிதனின் அழிப்படை உரிமை ஆகும். 5-14 வயதிற்குட்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு கட்டாயக் கல்வி வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது இலங்கை அரசின் கொள்கை ஆகும். பல வருட காலமாக இச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தபோதிலும் ஏறத்தாழ 14% வீதமான பிள்ளைகள் பாடசாலை செல்வதில்லை. நேரடி வறுமை, பெற்றோரின் அக்கறையின்மை, போர்க்காலச் சூழ்நிலை என்பன இதற்கான காரணங்கள் ஆகும். கட்டாயக் கல்வியை முழு மாணவர்களும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசு மனப்பூர்வமாக உருவாக்க வேண்டும்.

பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டேஇன்று மாணவர்கள் அனைவரும் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பெற்றோரும் அந்த ஒட்டப் போட்டியில் பிள்ளைகளின் வெற்றியை எதிர்பார்த்தே செயற்படுகிறார்கள். பாடசாலைகளும் தேசிய மட்டப் பரீட்சைகளின் பெறுபேறுகளே தங்கள் பாடசாலைகளின் உயர் மதிப்பிற்கு அழிப்படைக் காரணம் என நினைக்கின்றன. தனியார் கல்வி நிலையங்களும் பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டே கற்பித்தலை நடத்துகின்றன. மாணவர்கள் சரியான உணவின்றி ஓய்வின்றி பாடப்புறச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடுகள் இன்றி சங்கீதக் கதிரை, ஒட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றுவது போல தேசிய மட்டப் பரீட்சைகளை நோக்கி ஒடுகிறார்கள். ஒட்டப் போட்டிகளில் தோல்வி அடையும் மாணவர்கள் உளத்தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகுவதுடன் வாழ்வில் விரக்தியும் அடைகிறார்கள். பாடசாலையை விட்டு வெளி வீசப்படும் மாணவர்களுக்கான கல்வி வாய்ப்புக்களோ தொழில் வாய்ப்புக்களோ அரசால் திட்டமிட்ட முறையில் சரியாக வழங்கப்படுவதில்லை. கற்ற கல்வியினால் எதுவித பயனையும் அடைய முடியாத மாணவர்கள் வீட்டிற்கும் நாட்டிற்கும் தொல்லை தருபவர்களாக மாறி விடுகிறார்கள். நமது நாட்டின் மூல வளங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய தொழில்சார் கல்விகள், விவசாயம்சார் கல்விகள் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும். முறைசாராக கல்வி அபிவிருத்தி அடைவதோடு பாடசாலையை விட்டு வெளி வீசப்படும் மாணவர்கள் அனைவரும் அதற்குள்ளே உள்வாங்கப்படல் வேண்டும்.

தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்கும்போது வெறுமனே பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை மாத்திரம் கருத்தில் கொள்வது தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். இணைப்பாடவிதான் நிகழ்வுகளில் மாணவர்கள் செய்த பங்களிப்புகளும் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். மாணவர்களுடைய மன ஈடுபாடு, திறமை முதலியவற்றை இனம் காண்பதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் பாடப்புறச் செயற்பாடுகளே துணையாக அமைகின்றன. வாசிக்கும் பழக்கம் இன்று மாணவர்களிடையே அருகிக்கொண்டே போகின்றது. வாசிப்புப் பழக்கம் அருகுவதால் மொழி ஆற்றல் மிகவும் குறைந்து காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் தரமான நூலகங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த நூலகங்களின் ஊடாக மாணவர்களிடம் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவித்தல் வேண்டும். செய்முறை வேலைகளில் மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் அதிகம் ஈடுபடுத்தப்படல் வேண்டும். விஞ்ஞானம், விவசாயம், மனையியல், தொழிற்பாடங்கள் ஆகியன கூடியாவு செய்முறையுடனேயே கற்பிக்கப்படல் வேண்டும். செய்முறை வேலைகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடும்பொழுது அவர்களின் அறிவு உறுதியாவதுடன் வேறும் பல திறன்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன.

“முயற்சியுள்ள மாணிடரில் சிங்கம் போன்றவனையே திருமகளும் அணைவாள்” எனப் பஞ்ச தந்திரமும் கூறுகிறது. எஃகு போன்ற தசையும் இரும்பு போன்ற நரம்பும் கொண்ட இளைஞர் சமுதாயம் உருவாக வேண்டும் என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். “உய்வும் என்ற கருத்துடையோர்கள் உயிரினுக்குமிராகிய தெய்வம் “சக்தி தெய்வம்”, என்கின்றார் பாரதியார். ஒவ்வொரு மாணவரினதும் உடல், உள்ளம், ஆண்மா ஆகிய மூன்றும் தூய்மை அடைவதற்கும் பூரணமனிதனாக தனது வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்துவதற்கும் சமூக விழுமியங்களை ஏற்று வாழ்வதற்கும் வழிகாட்டக் கூடியதாக அவனுக்கு வழங்கப்படும் கல்வி அமைய வேண்டும். உலகிற்குப் பயன்படக்கூடிய முழு மனிதனை உருவாக்கித் தரும் ஆதார நிலையங்களாகப் பாடசாலைகளை இயங்க வைப்பது அரசு, ஆசிரியர், பெற்றோர், கல்வி அதிகாரிகள், நலன் விரும்பிகள் ஆகிய அணைவரினதும் கூட்டுப் பொறுப்பாகும்.

கிராமத்தின் பண்பாட்டு நிலையங்களில் ஆலயங்களைப் போன்று பாடசாலைகளும் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

- வித்தியா - 2000 - உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரி -

பாலர் கல்வி

ஒரு மனிதன் வாழ்க்கையில் பெறும் செல்வங்களில் மிக உயர்ந்த செல்வமாகக் கருதப்படுவது மக்கட செல்வமேயாகும். ஒரு நாட்டின் சீரும் சிறப்பும் பேரூம் புகழும் அந்நாடு பெற்றெடுத்த நன்மக்களைப் பொறுத்தே அமையும். ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுச் சமூகத்திற்குத் தருவது தாயின் கடமை. அப்பிள்ளையைச் சான்றோனாக்குவது தந்தையின் கடமை. நல்ல பிரஜையாக அவனை வாழ வைப்பது அரசின் கடமை என்பதை -

“என்று புறந்தருதல் என்தலைக்கடனே
சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே”

எனச் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றாகிய புறநானூறு கூறுகிறது. குழந்தைச் செல்வத்தைப் பெற்றோரே பெற்றோர் ஆவார். பல ஏக்கர் நிலத்தையும் மாடி வீடுகளையும் கோழிக்கணக்கான பணத்தையும் பெற்றிருந்தாலும் அவர்கள் பெற்றோர் ஆகார். விரும்பினால் அவர்களை இலட்சாதிபதி என்றோ கோமஸ்வரர் என்றோ அழைக்கலாம். குழந்தைச் செல்வம் இல்லாதவர்களின் வாழ்வு குறைவாழ்வு அரைவாழ்வு என்பதைப் பாண்மியன் அறிவுடை நம்பியின் பின்வரும் புறநானூற்றுப் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“படைப்பும் பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உடைப்பருஞ் செல்வராயினும் இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்
நெய்யடையடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும்
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறு இல்லைத் தாம் வாழும் நாளே.”

செல்வம் இன்பத்தைக் கொடுப்பது போலப் பொருள் புகழைக் கொடுக்கும். மக்கட செல்வம் இந்த இரண்டையும் தரும் சிறப்புடையதாகும்.

**“பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை
அறிவறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற”**

எனத் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறள் இதனை விளக்குகிறது. மழலை யின் சிரிப்பு தெய்வத்தின் சிரிப்புக்குச் சமனாகும். தம்முடைய குழந்தைகளின் மழலைச் சொல்லைக்கேளாதவர்கள் குழலிசையும் யாழிசையும் இனிமையாக கிருக்கின்றது எனக் கூறுவார்கள்.

**“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்”**

என்றே திருக்குறஞம் பகர்கிறது. மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துண்பங்கள் அனைத்தையும் நீக்கி உயர்வைத் தருவது குழந்தைச் செல்வமே என்பதைச் -

**“சின்னஞ் சிறுகிளியே - கண்ணம்மா
செல்வக் களஞ்சியமே
என்னைக் கலி தீர்த்தே - உலகில்
ஏற்றம் புரிய வந்தாய்”**

என மகாகவி பாரதியார் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

“கல்வி என்பது மனிதனின் அழப்படை உரிமை” என்ற கருத்தை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் யுனெஸ்கோ நிறுவனம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. மனித சமுதாயம் முழுவதும் பட்டினியிலிருந்தும் நோயிலிருந்தும் அறியாமையிலிருந்தும் முற்றாக விடுதலை பெற வேண்டும் என்றே பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தின் தந்தையாகிய கார்ல்மாக்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

“ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா” என்பது பழையாழி. ஐந்தில் வளைத்துவிட்டால் ஐம்பதில் வளைவது எனிதாகும். அதனால் சின்னஞ்சிறு பருவத்திலேயே சீரிய குழமக்களாக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் வளர்ப்பதும் பயிற்சி தருவதும் பலன் தரும். நாட்டிற்கும் வீட்டிற்கும் நலந்தரும். ‘தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்’ என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப பிஞ்சு உள்ளங்களிலே நஞ்சு விதைகளை விதைக்காமல் அவர்களை வளர்த்து விட வேண்டிய பொறுப்பு பெற்றோர், ஆசிரியர், சமூகநலன் விரும்பிகள் ஆகிய அனைவருக்கும் உண்டு. ஒரு மாணவனின் கல்விக்கு அத்திவாரமிடுபவர்கள் ஆசிரியர் களே ஆவார்கள். ஆரம்பக் கல்வி ஒழுங்காக

அமைந்தால் தொடர்ந்து மாணவன் பெறும் கல்வி சீராக இருக்கும். வீட்டுச் சூழலில் இருந்து விடுபட்டு பாடசாலைக்கு வரும் மாணவனை அரவணைத்துக் கற்பிப்பதற்கு பெண் ஆசிரியைகளே பொருத்தமுடையவர்கள் என்ற கருத்து கல்வியியலாளர்களிடம் நிலவி வருகிறது. அன்பு, கருணை, தாயுள்ளம். பொறுமை என்பன பெண் ஆசிரியைகளிடம் இயல்பாகவே குழிகாண்மிருக்கும் பண்புகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இன்று மேலைத்தேச நாடுகளைப் போல நமது நாட்டிலும் வீட்டிற்கு வெளியே தொழில் பார்ப்பதற்காகச் செல்லும் பெண்களின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. பாடசாலைக்குச் செல்ல முன்பு தாயின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்த பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்குப் பிள்ளை பராமரிப்பு நிலையங்கள் தேவையாக உள்ளன. நமது நாட்டு மக்களில் பலர் வெளிநாடுகளை நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்ததால் நம்மவர்களிடம் நிலவிய கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு யாவும் சிறையிக்கப்பட்டு விட்டது. இதனால் குழந்தைகளும் வயோதிபர்களும் ஆதரிப்பார் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள்.

இன்று முன்று வயதிற்கும் ஐந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்ட குழந்தைகளை ஆதரித்துக் கல்வி போதிக்கும் நிலையங்களாகப் பாலர் பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இன்று இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான முன்பள்ளிகள் தனியார்களாலும் சில நிறுவனங்களாலும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. முன்பள்ளிக் கல்வியைப் பெறக்கூடிய வயதில் உள்ள மாணவர்களில் 30% ஆன பிள்ளைகள் மட்டுமே முன்பள்ளிக்குச் செல்கிறார்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்மிருக்கும் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் பழ முன்பள்ளிக் கல்வியில் அரசு அக்கறை எடுத்துச் செயல்பட ஆரம்பித்துள்ளது.

பாலர் கல்வியில் அக்கறை எடுத்துச் செயற்பட்ட கல்வியியலாளர்களில் மொன்றிசூரி அம்மையார் முதலிடம் பெறுகிறார். பிள்ளைகளின் இயற்கை நிலையில் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டுவதன் மூலம் அவர்களைத் திறமைசாலிகளாக வளர்க்கலாம் என்பதை மொன்றிசூரி அம்மையார் எடுத்துக்காட்டினார். உளவிருத்தியில் பின்தங்கியுள்ள பிள்ளைகளுக்கு கல்வியறிவு புகட்டுவதில் ஈடுபட்ட அம்மையார் தாம் கையாண்ட கற்பித்தல் முறையில் பெருவெற்றி கண்டார். இந்தக் கற்பித்தல் முறையைச் சாதாரண குழந்தைகளுக்கும் பலனளிக்கும் வகையில்

அம்மையார் செயற்படுத்தினார். குழந்தைகளின் முழுமையான வளர்ச்சியை இவர் பெரிதும் விரும்பினார். குழந்தைகள் எவருடைய நிரப்பந்தமோ குறுக்கீடோ இன்றித் தாமாகவும் சுதந்திரமாகவும் கற்கக்கூடிய சுதந்திரம் உடையதாக பாடசாலை அமைய வேண்டும் என்றார். பிள்ளைகளிடம் இயல்பாகவே அடங்கியிருக்கும் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதே ஆசிரியரின் கடமை என்றார்.

பாலர்களாக மொன்றிகூரிப் பள்ளிகளிலும் சிறுவர்களாக ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் கல்வி கற்கும் மாணவர்களே நாட்டின் தலைவர்களாக நாளை திகழப் போகிறார்கள். இதனை

“**ஏடு தூக்கிப் பள்ளியில்
இன்று பயிலும் சிறுவரே
நாடு காக்கும் தலைவராய்
நாளை விளங்கப் போகிறார்”**

எனக் குழந்தைக் கவிஞர் அழவள்ளியப்பா தனது பாடவில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தாய் தந்தையர் ஒவ்வொருவரும் தமது பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். பிள்ளைகள் கல்வியில் நாட்டமும் அக்கறையும் கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தினை பாரதிதாசனின் பின்வரும் பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

“**கல்வியின் மிக்கதாம் செல்வமொன்றில்லையே
கண்மணி கேள்டா நீ என்றன் சொல்லையே”**

எஃகு போன்ற தசையும் இரும்புபோன்ற நரம்பும் கொண்ட இளைஞர் சமுதாயம் இந்தியாவிற்குத் தேவை என வீரத்துறவி சுவாமி விவேகானந்தரும் கூறுகிறார். உடம்பிலே வலிமை வேண்டும்; உள்ளத்திலே ஏற்படும் அச்சம் எனும் பேய் அகற்றப்படல் வேண்டும்; செய்கின்ற காரியங்களில் ஊக்கம் வேண்டும். இதனைப் பாரதிதாசனின் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“**தேகத்திலே வலுவேற்று - உன்
சித்தத்திலே வரும் அச்சத்தை மாற்று - நல்
ஊக்கத்திலே செயல் ஆற்று - நாளும்
உன்னருமைத் தமிழ் அன்னையைப் போற்று”**

குழந்தைகள் ஓழவினையாட வேண்டும்; சோர்வின்றிச் சுட்ரோடு பிரகாசிக்க வேண்டும். குழந்தைகளின் உடலிலோ உள்ளத்திலோ சோர்வு ஏற்படக்கூடாது. கூட்டுறவு மனப்பான்மையோடு அனைவருடனும் கூழ வினையாட வேண்டும். குழந்தைகளின் மனம் புண்பட எதுவித வார்த்தையும் பேசக்கூடாது. இந்த உயர்ந்த சிந்தனைகளையியல்லாம் பாரதியார் தனது ஓழவினையாடு பாப்பா என்ற பாடலின் ஊடாக விளக்குகிறார்.

ஓடி வினையாடு பாப்பா - நீ
ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடி வினையாடு பாப்பா - ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா

குழந்தைகளின் உடல் வளர்ச்சியோடு அறிவு வளர்ச்சி, மன வளர்ச்சி, ஒற்றுமை உணர்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, தன்மானம், மனிதப்பண்பு, அன்பு, நாட்டுப்பற்று போன்ற பண்புகள் எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் உருவாகக் கூடியதாக கல்வி வழங்கப்படல் வேண்டும். குழந்தைகளிடம் அன்பு காட்டுவதில் அன்னையர்களாகவும் அறிவுடூவதில் தந்தையர்களாகவும் பழகுவதில் நண்பர்களாகவும் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் திகழ வேண்டும்.

- கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை சஞ்சிகை - 2007 -

பொன்னிலும் மணி உயர்ந்தது. மணியிலும் முத்து உயர்ந்தது. உலகிலும் ஜம்பதாம் ஆண்டில் பொன்விழாவும் அறுபதாவது ஆண்டில் மணிவிழாவும். எண்பதாவது ஆண்டில் முத்து விழாவும் கொண்டாடுவார்கள். மனிதனும் ஜம்பதில் உயர்ந்து பொன்னாக வேண்டும். அறுபதில் உயர்ந்து மணியாக வேண்டும். எண்பதில் பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு முத்தாக வேண்டும். இந்த விழாக்கள் இந்தக் குறிப்பில் அமைய வேண்டும். வெறும் ஆரவாரமுடையதாக அமைதல் கூடாது.

நல்லாசிரியனே ஞானவிளக்கு

கல்வியின் முக்கியத்துவம்

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் பெற வேண்டிய செல்வங்களில் கல்விச் செல்வமே மிக உயர்ந்த செல்வமாகும். கல்வியினால் ஒருவன் பெற்றுக்கொள்ளும் அறிவு அவனுக்கு மூன்றாவது கண்ணாக ஞானக் கண்ணாக மினிர்கிறது. அழியாத, யாராலும் அழிக்க முடியாத, சீவிய பரியந்தம் ஒருவனுடன் தொடர்புபடுகின்ற அவனுடைய பூதவுடல் அழிந்தாலும் புகழுடம்பின் பெருமையை நிலைநாட்டும் செல்வமாகக் கல்விச் செல்வம் காணப்படுகின்றது.

வள்ளுவர், கம்பர், வேக்ஸ்பியர், காளிதாசர் போன்ற பல இலக்கிய கர்த்தாக்கள் இப்பூது விட்டு மறைந்து பல நூற்றாண்டுகள் கழிந்து விட்டன. ஆனால் அவர்கள் ஆக்கி வைத்த இலக்கியங்கள் இன்றும் அழியாப் புகழ்பெற்ற நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. தமிழ் வேதம் எனப் போற்றப்படும் திருக்குறள் காலதேசச் சுவடுகள் அனைத்தையும் கடந்து மானுடம் தழுவிய மகத்தான் நூலாக உலகப் பொதுமறையாக இன்றும் போற்றப்படுகிறது. “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு” எனப் பாரதியார் பெருமிதத்தோடு வள்ளுவன் புகழைப் பாடுகிறார்.

புத்தம் புதிய கலைகள் பஞ்சப்பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் அறிவியல் கலையாகிய விஞ்ஞானம் இன்று அபரிமிதமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. இலத்திரனியல் யுகமாக, கணினியுகமாக இன்றைய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. புவியீர்ப்பு விசையைக் கண்டறிந்த நியூட்டன், மிதப்பு தத்துவத்தைக் கண்டறிந்த ஆக்கிமீஸ், தொலைபேசியைக் கண்டறிந்த மார்க்கோணி ஆகிய ஆய்வாளர்களை உலகம் இன்றும் போற்றுகிறது.

உயிர் வாழும் போது உள்ள புகழுக்கு ஒளி என்று பெயர். இறந்த பின்பு நிலை நிற்பதற்குப் புகழ் என்று பெயர். இவ்விரண்மனையும் தருவது கல்விச் செல்வமே ஆகும். வாழ்க்கைக் கடலில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் மக்களுக்கு கல்வியானது ஒரு தெப்பம் போன்று உதவுகிறது. ஒருவனுடைய ஞானதீபம் —

வாழ்க்கையில் என்றும் துணையாக இருப்பது கல்வியே என்பதை “துணையாய் வருவது தூய நற்கல்வியே” எனத் தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரமும் குறிப்பிடுகிறது. அரசர்களுக்குத் தனது தேசத்தில் மட்டும் தான் சிறப்பு இருக்கும். கல்வி கற்ற அறிஞர்களுக்கு அவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு இருக்கும்.

**“மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் - சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன் - மன்னற்குத்
தன் தேசமல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோர்க்குச்
சென்ற விடமெல்லாம் சிறப்பு”**

எனத் தமிழ் மூதாட்டியாகிய ஒளவையாரும் குறிப்பிடுகின்றார். எக்காலத்திலும் எந்நாட்டிலும் எவ்வுரிலும் யாவராலும் போற்றச் செய்யும் கல்வியே பிள்ளைகளை விளக்கமுறச் செய்யும் நல்விளக்காகும்.

கல்விக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஒழுக்கமில்லாத கல்வி வாசனை இல்லாத பூவிற்குச் சமன். ஒருவனிடம் நல்ல குணங்களை வளர்த்துப்பதே கல்வியின் நோக்கமாகும். (Character building is the Essence of Education) எனப் பாரத நாட்டின் தேசபிதா மகாத்மா காந்தி கூறுகிறார். எல்லாக் கல்விகள், எல்லாப் பயிற்சிகள் அனைத்தினதும் முழுவும் ஒரு முழு மனிதனை உருவாக்குவதே எனச் சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார்.

இளமைப் பருவம் வெறும்பெட்டி போன்றது, கள்ளமற்றது. கவலை இல்லாதது. முதுமையோ அதற்கு எதிர்மாறானது. தன்னலம் பற்றிய கள்ளம் உள்ளது, கவலையும் நிரம்பியது. இளைஞர்கள் தம் இளமைப் பருவத்தில் செய்ய வேண்டிய வேலை கல்வி கற்பதுதான் “இளமையிற் கல்” என்பதே ஒளவையின் வாக்கும் ஆகும். “ஜந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையுமோ” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். கல்வி வேறுஞ்றிப் பதிதற்குரிய சிறப்புப் பருவம் இளமையே ஆகும். இளமைப் பருவம் கடந்து இல்லறத்தில் புகுந்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் எவ்வளவோ போராட்டங்களை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படும். அச்சமயம் கல்வியில் கருத்துச் செல்லாது. கல்விப் பயிரும் எதையும் ஆற்றக்கூடிய இளமைப் பருவத்திலேயே கற்கப்பட்டு வேறுஞ்றினால் தான் மேலும் மேலும் வளர்ச்சி எய்திப் பயனளிக்கும்.

மாணவப் பருவத்திலே கல்வியை ஒழுங்காகப் பொறாத குடும்பத்தின் முத்தபிள்ளை, எரிகின்ற நெருப்பு போலப் பொறாமை பிழத்த அயலவன், குடும்பத்தின் கட்டுக்கோப்பை அழிப்பவளாகிய மனைவி ஆகிய முத்திறத்தாரும் அட்டமத்துச் சனி போல அமைந்து விடுவார்கள்.

இதனையே,

“காலையிலே பல்கலை நூல் கல்லாத் தலைமகனும்
ஆலையெரி போன்ற அயலானும்
மனைக்கட்டழிக்கும் மனையானும் - இம் முன்றும்
தனக்கு அட்டமத்துச் சனி”

என ஒளைவையாரின் பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

பழத்தும் கெட்டவர்களாய் நடப்பவர்களைப் பழத்தவர்களாக என்னக்கூடாது. இவர்களைப் பழத்த முட்டாள்கள் என்றே கூறலாம். கல்வி என்பது மனிதனின் அழிப்படை உரிமை. எல்லோரும் கற்க வேண்டும். கற்பவற்றை சந்தேக விபரீதமின்றித் தெளிவாகக் கற்க வேண்டும். கற்றபின் கற்றதன்பழ ஒழுகுதல் வேண்டும். கற்றபழ நடப்பவருடைய வாக்கும் வாழ்வும் ஒன்றானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே –

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக” எனத் திருக்குறளும் கூறுகிறது.

உயர்ந்தஞானமாகிய அறிவும் ஞானத்தினால் பெறும் உணர்வும் மிக மேலான செல்வங்களாகும். பொன்னைவிட ஞானத்தைப் பெறுவதே மேல்; வெள்ளியை விட உணர்வைப் பெறுவது மேல் எனக் கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களின் புனித நூலாகிய பைபிள் குறிப்பிடுகிறது. தன்னடக்கம் இருக்கும் இடத்தில் தான் ஞானமும் இருக்கும். “இறுமாப்புக் கொண்டவர்கள் இகழ்ச்சி அடைவார்கள்” என்பதை “இறுமாப்பு வரும் முன்னே இகழ்ச்சி வரும் பின்னே” என பைபிளில் குறிப்பிடப்படுள்ளது. நமக்குக் கெடுதியும் அழிவும் வருவதற்கு முன்பு நமது புத்தி நாசமாகிவிடும் என்பதை “விநாசகால விபரீத புத்தி” என வடமொழிச் சூலோகம் குறிப்பிடுகிறது. “கேடு வரும் பின்னே மதி கெட்டு வரும் முன்னே” என்பது தமிழில் உள்ள பழமொழி ஆகும்.

ஒவ்வொரு மனிதரும் வாழ்க்கையில் தேட வேண்டிய செல்வங்கள் பல உண்டு. ஆனால் நாம் தேடும் செல்வங்கள் பல கால வெள்ளத்தால் அழியும். ஞானத்தைப் ————— (107) ————— சிவ. மகாவிங்கம்

சிலர் தமது வாழ்நாள் முழுவதும் பொருட்செல்வத்தைத் தேடுவதையே வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்படுவார்கள். பணம் வாழ்க்கைக்கு அவசியம். ஆனால் பணம் மட்டும் வாழ்க்கையன்று என்பது நாம் அனைவரும் அனுபவ ரீதியாக அறிந்த உண்மையாகும். பொருட்செல்வம் வெள்ளத்தால் அழியும், வெந்தணலால் வேகும், கள்வரால் கவரப்படும், மாறுபட்ட பங்காளிகளாலும் பகைவராலும் பற்றப்படும், கொடுங்கோல் அரசரால் கொள்ளப்படும், கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும். ஆனால் கல்வியோ எவற்றாலும் அழியாது, எவராலும் கொள்ளப்படாது, கொடுக்கக் கொடுக்க வளர்ந்து கொண்டே போகும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் தெளிவாக விளக்குகிறது.

“வெள்ளத்தால் அழியாது வெந்தணலால்
வேகாது வேந்தராலும்
கொள்ளத்தான் முடியாது; கொடுத்தாலும்
நிறைவன்றிக் குறைவுறாது
கள்ளர்க்கோ பயமில்லை காவலுக்கு
மிக எளிது; கல்வியென்னும்
உள்ள பொருள் உள்ளிருக்கப் புறத்தேயோர்
பொருள் தேடி உழல்கின்றீரே”

கல்வி அறிவில்லாதவன் மிருகம் (வித்யா விஹ்ரீன பசு)கல்வியே ஒருவர்க்குச் சிறந்த அணிகலன் (வித்யா ஸர்வஸய பூஸணம்) என வடமொழிச் சுலோகங்கள் கூறுகின்றன. நமது உடலைப் பல அழகு சாதனப் பொருட்களால் நாள்தோறும் அழகுபடுத்துகின்றோம். ஒரு சில மணித்தியாலங்களே அவை நிலைத்து நிற்கின்றன. கூந்தல் அழகோ ஆடை அழகோ மஞ்சள் பூசி முகம் மினுக்கும் அழகோ அழகல்ல; கல்வியால் வரும் அழகே அழியாத அழகு என்பதை -

“குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டமுகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகே அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம் யாம் எனும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு.”

எனப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகிய நால்ழயார் குறிப்பிடுகிறது. கற்றவர்களின் முகத்தில் இருப்பதுவே கண் மற்றவர்களின் முகத்தில் இருப்பது கண் அல்ல புண் என்கிறார் வள்ளுவர்.

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்”

எனத் தெய்வத் தமிழாகிய திருக்குறளும் செப்புகிறது.

“அறிவு வேறு ஒழுக்கம் வேறு” என்று சிலர் பிரித்துப் பார்க்கிறார்கள். ‘அவன் நல்ல அறிவாளி ஆணால் ஒழுக்கம் கெட்டவனாக இருக்கிறானே’ என்கிறார்கள். நல்ல அறிவுள்ளவன் ஒழுக்கமற்றவனாக இருக்கவே முடியாது. ஒழுக்கமற்றவனிடம் காணப்படும் கல்வி நச்சு மரத்திலே பழுத்த பழுத்திற்கு ஒப்பானதாகும். இதனால் தான் “நல்லறிவே நல் ஒழுக்கம்” என்கிறார் கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவ ஞானியாகிய சோக்கிரமஸ். மனித விழுமியங்களையும் மாணிட நேயத்தையும் மாணவனிடம் கல்வி உருவாக்குதல் வேண்டும். மிருக இயல்புகள் மனிதரிடம் வளர்ச்சி அடையாமல் இருப்பதற்குத் தடுப்பு அரணாகக் கல்வி அமைதல் வேண்டும்.

மாணவர்களின் உருவாக்கத்தில் பங்கெடுக்கும் அமைப்புக்கள் குடும்பம்

இந்த மண்ணில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் நல்ல குழந்தைகளாகவே பிறக்கின்றன. மண்ணில் பிறந்த பிள்ளைகள் பல்வேறு சூழலிலே வளர்த்து எடுக்கப்படுகிறார்கள். குழந்தையின் நடத்தைக் கோலங்கள் உருவாகுவதற்கு அத்திபாரமாகக் குடும்பமே காணப்படுகிறது. ரோஜாப்பு போல மென்மையான உடலும் மிருதுவான உள்ளமும் கொண்ட குழந்தைகளை நல்ல பண்புள்ளவர்களாக வளர்த்தெடுக்கும் பொறுப்பு பெற்றோரிடமே உள்ளது. ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுத் தருவது தாயின் கடமை என்றால் அவனைச் சான்றோனாக வாழ வைப்பது தந்தையின் கடமை என்பதை –

“ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக்கடனே
சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே”

எனப் புறநானூறு கூறுகிறது. தான் பெற்ற பிள்ளையை அறிவாளியாக்கி கற்றறிந்த சபையிலே முந்தியிருக்கச் செய்வது தந்தையின் கடமை என்பதை –

“தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தியிருப்பச் செயல்”

எனச் செந்நாப் போதராகிய வள்ளுவரும் திருக்குறளில் கூறுகிறார். பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கியமான பங்கு பெற்றோரின் கையிலேயே உள்ளது. பெற்றோர்கள் தமக்குப் பின்னால் தன் பிள்ளைக்காக வைத்துவிட்டுப் போக வேண்டிய எச்சம் மீதியான சொத்து கல்வியே ஆகும். ஏனைய ஒன்றும் சிறந்த சொத்தாக மாட்டாது. பத்துமாதம் கருவிலே சுமந்து பாலூட்டித் தாலாட்டிச் சீராட்டித் தனது குழந்தையை வளர்த்தெடுக்கும் தாயானவள் தனது பிள்ளை சண்மியன் என்றோ குறுக்கு வழிகளில் எல்லாம் பொருளைத் தேழிய செல்வந்தன் என்றோ பாராட்டப்படுவதை விரும்புவதிலும் பார்க்க அவன் சான்றோன் எனப் பலராலும் பாராட்டப்படுவதையே விரும்புவாள் என்பதை –

“என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்”

என்றே தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவரும் கூறுகிறார். தசரதன் தனது சிரேஷ்ட புத்திரனாகிய இராமபிரானுக்கு முழக்கட்டி அரச பதவியைக் கையளித்து விட்டு ஓய்வு எடுக்க விரும்பினான். தமது குல குருவாகிய வசிஷ்ட முனிவர், அமைச்சர்கள் ஆகியோரோடு ஆலோசனை நடத்தினான். முழக்கட்டப் பெறுவதற்குரிய இலட்சணங்கள் எல்லாம் இராமபிரானிடம் உண்டு. அரசியலை நடத்தக்கூடிய சால்புகள் யாவும் அவரிடம் தேழிக் குழிகாண்டுள்ளன என வசிஷ்ட மகரிவி கூறினார். அப்புகழ் மொழிகளைச் சொலி குளிரிக் கேட்டான் தசரதன். மகனைப் பெற்ற போதும் வில் ஒழுத்த தாகக் கேள்விப்பட்ட போதும் பரசுராமனை வென்றதை நேரில் கண்ட போதும் அடைந்த மூன்று உவகைகளைக் காட்டிலும் இராமன் சான்றோனாகத் திகழ்ந்து விளங்குவதைப் பலர் புகழ்ந்து கூறக்கேட்ட பொழுது மிக மிகப் பெரியதோர் உவகை அடைந்தான் தசரதன் என்பதைக் கம்ப இராமாயணம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“மற்றவன் சொன்ன வாசகம் கேட்டலும் மகனைப் பெற்ற அன்றினும் பிஞ்ஞகன் பிடித்து அப்பெருவில் இற்ற அன்றினும் ஏறி மழுவானவன்; இழுக்கும் உற்ற அன்றினும் பெரியதோர் உவகையன் ஆனான்.”

குழந்தைகள் வெள்ளை மனம் படைத்தவர்கள். கள்ளங்கபடம் இல்லாதவர்கள்; வஞ்சகம், சுது, வாது எதுவுமே அறியாதவர்கள். குழந்தைகளின் முகத்தில் மலரும் சிரிப்புத்தான் தெய்வத்தின் சிரிப்பு, குழந்தைகளின் மொழி

உருவாக்கம் வீட்டிலே தான் ஆரம்பிக்கிறது. பெற்றோர் பேசும் வாக்கியங்கள் அனைத்தையும் குழந்தைகள் ஆப்த வாக்கியமாகவே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். நடத்தைப் பண்புகளைப் பெற்றோர் இடமிருந்தும் குடும்பத்தில் தங்கி வாழ்வோரிடமிருந்தும் குழந்தைகள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

அயல்

குழந்தைகள் வாழும் அயலும் அவர்களின் உருவாக்கத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. பிள்ளைகளின் நலனில் அக்கறை கொண்ட அயல் அமைந்துவிட்டால் அவர்களின் வளர்ச்சி சீரானதாக இருக்கும். குழந்தைகளைத் தூஷிக்காது வெறுப்புக் கொள்ளாது அரவணைத்து நெறிப்படுத்துபவர்களாக அயலவர்கள் இருக்கவேண்டும். அயலில் உள்ள குழந்தைகள் அனைவரும் ஜக்கியமாக ஒன்று சேர்ந்து வாழும் குழல் உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

சமய சமூக நிறுவனங்கள்

மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி (Man is a Social Animal) என்பது கிரேக்க நாட்டுச் சிந்தனையாளராகிய அரிஸ்டோடெலின் வாசகமாகும். கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள், பொதுசன நூல் நிலையங்கள், சமய நிறுவனங்கள், மாதர் சங்கங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் ஆகிய சமுதாய நிறுவனங்கள் அனைத்தும் மாணவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. குழுச் செயற்பாடுகள், சகிப்புத் தன்மை, தலைமை வகிக்கும் ஆற்றல், சமூகப் பொறுப்புணர்வு ஆகியன உருவாகுவதற்குச் சமுதாய நிறுவனங்களே வழிகாட்டுகின்றன. மாணவனைத் தான் வாழும் சமூகத்தோடு பொருத்தப்பாடு அடையச் செய்ய வைப்பது கல்வியின் மிக முக்கியமான நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். பல்வேறு பட்டங்களைப் பெற்றிருந்தாலும் பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் தான் வாழும் உலகத்தோடு பொருந்த ஒழுகுதலைக் கல்லாதவர்கள் அறிவில்லாதவர்களைவே ஆகிவிடுவார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதருடைய வாழ்க்கையும் பூரணத்துவம் பெறுவதற்கு உடற்பலம், மனோபலம், ஆத்மபலம் ஆகிய மூன்றும் அவசியமாகும். “நோயற்ற வாழவே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். நாம் எடுத்த மானுடப் பிறவியைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்திப் பலன் பெறுவதற்கு நமது உடல் நோயற்ற ஆரோக்கியமான ஞானதீபம்

உடலாக இருத்தல் வேண்டும். உடல் ஆரோக்கியத்துடன் உள் ஆரோக்கியமும் சீராக இருந்தால்தான் செய்கின்ற செயல்கள் அனைத்தும் சிறப்பாக இருக்கும். “தூயவை துணிந்த போது பழிவந்து தொடர்வதில்லை” என்ற கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் வாக்கிற்கு அமைய தளர்வறியா மனத்துடன் காரியங்களை ஆற்றுவதற்கு ஏற்ற மனோபலமும் வாழ்விற்கு அவசியமாகும். இந்த இரண்டு பலத்தையும் விடமுன்றாவதான முக்கியமான பலம் ஒன்று உண்டு. அதுவே இறையருளால் நாம் ஒவ்வொருவரும் பெற்றுக் கொள்கின்ற ஆத்மபலம் ஆகும். பிஞ்சு உள்ளங்களிலே நஞ்சு விதைகளை விதைக்காமல் நல்ல ஆரோக்கியமான சிந்தனைகள் உருவாகுவதற்கு ஆத்மீகக் கல்வி போதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். மனிதன் புனிதனாக வாழ்வதற்குரிய நெறிகளையே எல்லாச் சமயங்களும் போதிக்கின்றன. ஆலயங்களில் நடைபெறும் சமய போதனைகள் மாணவனின் ஒழுக்கமான ஒழுங்கான வாழ்விற்கு அத்திபாரமாக உள்ளன.

சுகபாடிகள்

பாடசாலை மாணவர்களின் நடத்தைக் கோலங்கள் மாற்றமடைவதில் சுகபாடிகள் (தோழர்கள், தோழிகள்) செல்வாக்கு அதிகமாக உள்ளது. சிறுவயதிலே பெரும்பாலும் ஒன்று சேர்ந்து விளையாடுவதற்காகவே சுகபாடிகள் இணைந்து கொள்கிறார்கள். ஆணால் குமரப் பருவத்தில் ஏற்படும் தோழமை பலவிதமான குழு ஊக்கங்களுக்கும் வழி வகுக்கிறது. தனியாகச் செய்யத் துணியாத செயற்பாடுகளைக் குழுவாக இணைந்தால் குமரப் பருவத்தினர் செய்து விடுவார்கள். இவர்களிடம் ஆக்கபூர்வமான செயல்களைச் செய்யும் ஆற்றலும் உண்டு. அழிவு ரீதியான செயல்களைச் செய்யும் தன்மையும் உண்டு. பாடசாலைகளில் ஏற்படும் தோழமை இணைவு வாழ்நாள் முழுவதும் இணைந்தும் பிணைந்தும் இருக்கும் நட்பாக மலர்ந்திருப்பதையும் காணலாம்.

இலங்கையில் கல்வி வளர்ச்சி

டொனமூர் அரசியல் யாப்பின் கீழ் ஓரளவு பொறுப்பாட்சித் தன்மை இலங்கையரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில் 1945ம் ஆண்டில் கல்வி அமைச்சராக இருந்த C.W.W.கன்னங்கரா இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினார். கிராமப்புற மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக மத்திய மகா வித்தியாலயங்களை உருவாக்கினார். இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின்பும் கல்விக்காகத் தொடர்ந்து பெருந்தொகைப் பணத்தினை

அரசாங்கம் செலவிட்டு வருகிறது. இலவசக் கல்வியுடன் புத்தகம், சீருடை, மதிய உணவு என்பவற்றையும் இலவசமாக வழங்கி மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு உதவி வருகிறது.

2006ம் ஆண்டு - இலங்கை மத்திய வங்கி ஆண்டறிக்கையில் தரப்பட்ட கல்வி பற்றிய புள்ளிய விபரங்கள் சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

மொத்தப் பாடசாலைகள்	-	10455
அரச பாடசாலைகள்	-	9709
ஏனைய பாடசாலைகள்	-	746
தனியார் பாடசாலைகள்	-	93
தேசிய பாடசாலைகள்	-	324
மாணவர் எண்ணிக்கை	-	3999000 (அண்ணாவாக 40 லட்சம்)
ஆசிரியர்கள்	-	216000
நடைமுறைச் செலவு	-	61.2 பில்லியன்
மூலதனச் செலவு	-	17.2 பில்லியன்
பல்கலைக்கழகங்கள்	-	15 -மொத்த மாணவர்கள் 65206

இலவசக் கல்வி வழங்கப்பட்டமையால் இலங்கையில் எழுத்தறிவு வீதம் (90%) இற்கு மேல் சென்றுள்ளது. பெண்களும் கல்வி அறிவு உடையவர்களாக மாறியமையால் வீட்டிலும் சூழலிலும் சுத்தம், சுகாதாரம் என்பன சிறப்பாகப் பேணப்பட்டன. இதனால் மனிதனின் மரணமடையும் வயதும் அதிகரித்தது. இலங்கையின் மொத்தச் சனத்தொகையில் 20% இற்கு மேற்பட்டவர்கள் மாணவர்களாகவே உள்ளார்கள். அரச சேவையில் பெரும் எண்ணிக்கையானவர்கள் இணைந்திருக்கும் தொழிலாக ஆசிரியத் தொழிலே காணப்படுகிறது. கல்விக்கான நடைமுறைச் செலவில் பெரும்பகுதி ஆசிரியர்களின் சம்பளத்திற்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நடைமுறைச் செலவுடன் ஒப்பிடும் பொழுது மூலதனச் செலவு மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.

எல்லா மாணவர்களுக்கும் கல்வியில் சமவாய்ப்பு வழங்கப் படவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும் கிராமப்புறப் பாடசாலைகளுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுகள் உண்டு. பாடசாலையின் பெளதிக் வளங்கள், ஆளணி வளங்கள் என்பவற்றில் பாரிய முரண்பாடுகளைக் காணலாம். மாண்புமிகு R. பிரேமதாசா ஜனாதிபதியாக இருந்த காலத்தில்

நியமித்த இளைஞர் தொடர்பாலூ ஜனாதிபதி ஆணைக்குமுனிற்கு எதன் இலங்கை மாணவர்கள் தெரிவித்த முறைப்பாடு சுவாராஸமானது. இலங்கை அரசாங்கம் சிகாழும்பு மாணவர்களுக்குப் பாலைக் கொடுத்து விட்டு எங்களுக்குக் கைக்கரிக்காமைத் தானே தருகிறது எனக் கூறி இருந்தார்கள். கிராமப்புற மாணவர்களின் ஆதங்கம் அவர்களுடைய வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிகிறது.

பாடசாலை

ஒரு மாணவனுடைய உருவாக்கத்தில் குடும்பமும் பாடசாலையுமே முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. மாணவனுக்கு பாடசாலை இரண்டாவது வீடாக அமைகிறது. பாடசாலைகள் ஒரு சமூகத்தின் இதயம் போன்றவை. பண்பாட்டு விழுமியங்களை ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து தொடர்ந்து வரும் தலைமுறையினருக்குக் கடத்திச் செல்வதிற் குடும்பத்திலும் பார்க்கப் பாடசாலைகளே கூடிய செல்வாக்குச் செலுத்துவதாகக் கல்விச் சமூகவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எதிர்காலப் பிரஜைகளைத் தயாரிக்கும் நிலையங்களாகப் பாடசாலைகளே திட்டமிட்ட கலைத் திட்டத்துடன் தொழிற்படுகின்றன.

சமூகமயமாக்கல் என்பது மாணவன் தான் வாழும் சமூகத்தோடு பொருந்தி வாழ்வதோடு அவனிடம் தன்னையறியும் பக்குவத்தையும் ஏற்படுத்துதல் ஆகும். தனது ஆற்றலை அறிதல், தனது பலத்தையும் பலவீனங்களையும் அறிதல், சமூகமயமாக்கவின் உள்ளார்ந்த செயல்முறை என்று கூறப்படும். பட்டங்கள் பெறுவது மாத்திரம் கல்வியின் நோக்கமாக அமைந்து விடக்கூடாது. மனித விழுமியங்களை மதியாத நடத்தைக் கோலங்களைப் பட்டங்கள் பல பெற்ற கல்விமான்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். கல்வியாற் பெற்ற அறிவானது புலன்சார் மகிழ்ச்சிகளைப் பெறுவதற்கும் வாழ்க்கைச் சுகபோகங்களில் முழுகி மகிழ்வதற்குமே எனச் சிலர் கருதுகின்றார்கள். நாளாந்த வாழ்க்கைச் சவால்களுக்கு முகம் கொடுப்பதற்குரிய ஆற்றலை அல்லது திறனை இன்றையகல்வி மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

பாடசாலையின் சூழல் மாணவர்களை ஈர்ப்பதாக அமைந்திருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பாடசாலைக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை பாடசாலைகளில் அமைந்திருக்க வேண்டும். பாடசாலைகள் மாணவனின் அறிவை வளர்க்கும் இடமாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. மாணவனின்

முழுமையான ஆளுமை வளர்ச்சிக்குத் துணை புரியும் இடமாகப் பாடசாலைகள் அமைய வேண்டும்.

நல்லாசிரியனே ஞானவிளக்கு

கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவ ஞானியாகிய சோக்கிரஸ் ஆசிரியர்களை ஞான விளக்குகள் என்றே கூறுகிறார். அஞ்ஞானமாகிய அறியாமையை நீக்கி ஞானம் என்னும் அறிவை வழங்குபவர் ஆசிரியராகையால் ஆசிரியர்களை இறைவனாகப் போற்றும் பண்பு கீழூத்தேச நாடுகளில் நிலவியது. “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். “ஆசார்யதேவோபவ” குருவைத் தெய்வமெனப் போற்று என்றே உபநிடதங்களும் கூறுகின்றன. ஒரு மாணவனுக்கு பெற்ற தந்தை ஊனத்தந்தை என்றால் குரு ஞானத்தந்தையாகத் திகழ்கிறார். ஆசிரியர் மாணவர்களுக்கு உதாரணபுருஷராகத் திகழ வேண்டும். தனி மனித வாழ்வில் ஒழுக்கத்தையும் நற்பண்புகளையும் பேணாத ஆசிரியர் ஆசிரியத் தொழிலுக்கே பொருத்தமற்றவராகி விடுகிறார். மனித விழுமியங்களை மதியாத ஒருவர் ஆசிரியராக இருந்தால் ஆரோக்கிய மான மாணவ சமுதாயத்தை எவ்வாறு உருவாக்க முடியும்? ஒரு மாணவன் தவறு விட்டால் அவனைக் கற்பித்த ஆசிரியனைத் தேஷ்க் கண்டு பிழத்து தண்டனையைக் கொடு என்பது சீனப் பழைமொழி ஆகும்.

உயிருள்ள ஜீவன்களுடன் உறவாடும் உன்னதமான தொழிலைச் செய்பவர்கள் ஆசிரியர்கள். வெறும் கோவைகளுடனோ யந்திரங்களுடனோ பழகும் தொழிலாக ஆசிரியத் தொழில் அமைந்து விடவில்லை. சமுதாயத்தின் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழிலின் புனிதத்துவத்தை உணர்ந்திருக்க வேண்டும். கல்விக்கு மாரம்ப்பது போல ஆசிரியர்கள் தங்கள் தொழிலைச் செய்யக்கூடாது. உணவுக்கடையில் பணத்திற்கு உணவு போடும் சிலர் போல் கல்வி கற்பிக்கக் கூடாது. பெற்ற தாய் தனது பிள்ளைக்கு உணவு அளிப்பது போலப் பரிவுடன் கற்பிக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளின் மனம் பச்சைக்களிமண், ஸர் சீமன்டைப் போன்றது. அதில் எப்பழப்பட்ட உருவத்தையும் செய்யலாம். கையெழுத்தைச் சரி செய்வதிலிருந்து தலையெழுத்தை முடிவு செய்வது வரை குழந்தையின் முன்னேற்றத்திற்குப் பல தளங்களில் ஆசிரியரால் உதவ முடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட பாடத்தில் மாணவனுக்கு விருப்பம் ஏற்படுவதற்கு அந்தப் பாடத்தைக் கற்பித்த ஆசிரியரையும் அவர் கற்பித்த முறையையும் பிழத்ததே ஞானதீபம் —————— (115) —————— ஸ.நாவுக்கம்

காரணமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இதற்கு எதிர்மாறாக சில மாணவர்களுக்குச் சில பாடங்களில் வெறுப்பு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அப்பாத்தைக் கற்பித்த ஆசிரியரும் அவர் கற்பித்த முறையுமே ஆகும்.

ஆசிரியர்களில் சிலர் தங்களை இராணுவ அதிகாரிகள் போலவும் மாணவர்களைச் சிறைக் கைதிகள் போலவும் நினைக்கின்றார்கள். இவர்கள் கற்பிக்கும் முறை வேப்பம் பட்டையை அவித்துப் பருகக் கொடுப்பது போலவும் காணப்படுகிறது. இதனால் மாணவனுக்குப் பாடத்திலும் ஆசிரியரிலும் மாத்திரமல்லாது கல்வியிலும் வெறுப்பு ஏற்பட்டுகிறது.

கல்வி என்பது பல நேரங்களில் முறை சாராததாகவும் இருக்கிறது. வகுப்பிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் ஆசிரியரின் நடை, உடை, பாவனை, பேச்சு அனைத்தையும் மாணவர்கள் கவனிக்கிறார்கள். களிவான பேச்சும் கண்ணியமான நடத்தையும் உடைய ஆசிரியர்களை மாணவர்கள் நேசிக்கிறார்கள். அவரைப் பின்பற்றி வாழுவும் நினைக்கிறார்கள். சுய ஒழுக்கம் நிறைந்த மாணவர்களை உருவாக்குவதில் ஆசிரியர்களின் பங்கு அளப்பரியது. தனி மனித ஒழுக்கத்தை வெறும் வார்த்தைகளால் கற்பித்து விட முடியாது. கடைப்பிழக்கவும் முடியாது. வாழ்ந்து காட்டுபவர் தான் வழி நடத்த முடியும். கல்வியோடு சேர்ந்து வாழும் கலையையும் கற்றுத் தரவேண்டிய பாரிய பொறுப்பு ஆசிரியர்களிடம் உள்ளது.

ஆசிரியர் உற்சாகத்தின் ஊற்றாக அமைந்து விட்டால் மாணவர்களின் வளர்ச்சி எளிதாகி விடுகிறது. ஆசிரியர், நகைச்சுவை உணர்வு மிக்கவராகவும் சுவைபடப் பேசுபவராகவும் அமைந்து விட்டால் மாணவர்களின் உற்சாகம் பண்மடங்காகி விடும். நல்லாசிரியருக்கு ஞாபக சக்தி, மனவலிமை, கருணை என்பன இருக்கவேண்டும். மாணவர்களின் உணர்வுகளைக் காயப்படுத்தாமலும் அதேசமயம் அவர்களின் காயங்களைக் கண்டுபிழத்து மருந்து போடும் மருத்துவர்களாகவும் ஆசிரியர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். ஒவ்வொரு மாணவனின் இதயத்திலும் கல்வியோடு சேர்ந்து அவரும் நிறைந்திருப்பது தான் ஆசிரியர்கள் பெறும் மிகச் சிறந்த விருது ஆகும்.

ஆசிரியர் கிணற்றுத் தவளையாகவோ சுயநலமியாகவோ இருக்கக்கூடாது. சுயநலமற்று பரந்த சிந்தனை உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். எவனொருவன் சுயநலத்துடன் நிற்கிறானோ அவனிடத்தில் ஞானதீபம் ————— (116) ————— வ.மகாவிங்கம்

இழுக்கம் வராது. பாவப் பாழ் மண்பத்தின் முதல் பழக்கட்டே சுயநலம்தான்". சுயநலமுடைய ஆசிரியன் ஒருநாளும் ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வரக்கூடாது. அவருக்கு வட்டிக்கடை நடத்துவதே மிகப் பொருத்தமான தொழில் ஆகும்.

ஆசிரியர்களுக்கு மாணவர்களிடம் கவலை வரலாமே தவிர கோபம் ஒருநாளும் வரக்கூடாது. அன்புள்ளவர்களிடம் ஏற்படுவது கவலை; எதிரிகளிடம் வருவதே கோபம். நல்லாசிரியன் தனது மாணவரை ஒருநாளும் எதிரியாக்கக் கூடாது. மாணவர்கள் திணிக்கப்படும் பாத்திரங்கள் அல்ல, ஏற்றப்படும் தீபங்கள் என்பதை உணர்ந்து ஆசிரியர் கற்பித்தற் பணியினைச் செய்தல் வேண்டும்.

வகுப்பறையில் இன்று கல்வி கற்கும் மாணவர்களே தேசத்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் சிற்பிகள் என்பதை "எடுதூக்கிப் பள்ளியில் இன்று பயிலும் சிறுவரே நாடு காக்கும் தலைவராய் நாளை விளங்கப் போகிறார்" எனக் குழந்தைக் கவிஞர் அழுவள்ளியப்பா தனது பாடலிலே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆசிரியர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். அறிவு வங்கியில் சேமிப்பு எப்பொழுதும் நிறைந்து காணப்படல் வேண்டும். தொடர்ந்து கற்க மறுக்கும் ஆசிரியர் தனது கற்பித்தற் பணியை அன்றே நிறுத்திவிட்டு வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காக வேறு தொழிலைச் செய்யத் தயாராகி விட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் கல்வித் தகைமைச் சான்றிதழ்களுக்கு காலாவதியாகும் திகதி (Expiry Date) இடப்படல் வேண்டும் என்பது பேராசிரியர் ஒருவரின் கூற்றாகும். ஆசிரியர்கள் தாம் கற்பிக்கும் பாடங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் நிச்சயமாக நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கிராமங்களில் உள்ள சமய சமூக நிறுவனங்களின் தலைவர்களாகவும் தளபதிகளாகவும் ஆசிரிய தீபங்களே பிரகாசித்தார்கள். மக்களின் நம்பிக்கைக்கு உரிய சமூகத் தலைவர்களாக ஆசிரியர்கள் திகழ்ந்தார்கள். கல்விப் பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்வதோடு சமுதாயப் பணிகளையும் சீராகச் செய்தார்கள். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சியில் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும். கூட்டுறவின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் அமரர் வீரசிங்கம் மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராக இருந்தார். மூடநம்பிக்கைகளைக் கண்டது சமுதாயச் சீரழிவுக்குச் சாவுமணி அழ்த்து யாழ்ப்பாண இளைஞர்களிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி மறுமலர்ச்சி

இயக்கமாக மலர்ந்த யாழிப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸின் தலைவராக கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள் திகழ்ந்தார். இத்தகைய சமுதாய உணர்வு மிக்க ஆசிரியர்கள் இன்று நமது சமூகத்தில் எத்தனை பேர் இருக்கின்றார்கள்? சமூகப் பொருத்தப்பாடு என்னாவும் இல்லாதவர்களாகச் சில ஆசிரியர்கள் மாறி வருகிறார்கள்.

**“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவில்லாதார்”**

என்றே திருக்குறளும் கறுகிறது.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை ஆசிரியர்களை நம்பியே பாடசாலைக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஆசிரியர் தனது குடும்ப வாழ்வில் நிம்மதியாக இருக்கவேண்டும் என விரும்பினால் தனது தொழிலைத் தெய்வீகப் பணியாக நினைத்துச் செய்தல் வேண்டும். “முற்பகல் செய்யப் பிற்பகல் விளையும்” என்பது நம்மிடம் உள்ள முதுமொழி ஆகும். ஒவ்வொரு வருடதைய நாளாந்துச் செயற்பாடுகளையும் சரியாக மேற்பார்வை செய்யும் பரம கருணாநிதியாகிய இறைவன் அவரவருடைய செயலுக்கேற்ற பலனையும் கூட்டி வைப்பான். நாம் எந்த அதிகாரிக்கும் தப்பலாம் நமது தவறுகளைத் தெரியாமல் மறைக்கலாம். ஆனால் நீதிமாணாகிய இறைவனின் பார்வைக்கு யாரும் தப்ப முடியாது. நித்திய தெய்வீகத் துலாக்கோவில் ஒவ்வொருவருடைய செய்கையும் நாளாந்தும் நிறுக்கப்படுகிறது. நல்லாசிரியர்களாகிய ஞான விளக்குகள் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே ஆழ்ந்தின் சகல செல்வயோக மிக்க பெருவாழ்வு அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆசிரியர்களின் சந்ததி தழைக்கும். இறை அருள் ஞான விளக்குகளாகிய ஆசிரியர்களைத் தொடர்ந்து பாதுகாக்கும். இது முக்காலும் சத்தியம்.

**கருத்தரங்கு - சிறிஸ்தவ சமய சமூக ஆராய்ச்சி மன்றம்
(C.I.S.R.S) - யாழிப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை -**

ஆசிரியர்கள் பலர் உண்டு.
 எல்லோரும் ஆசிரியர்களுக்கு
 உரிய தகுதிகள் உள்ளவர்கள் அல்ல.
 தகுதி உள்ளவர்களில் சிலரே
 நாவன்மை உடையவர்.
 அவர்களிலும் சிலரே
 நூலாசிரியராக
 திகழக்கழியவர்கள்.
 இவ்வாறு நல்லாசானாக
 மட்டுமல்லாது,
 பேச்சு வன்மையும்
 ஒருங்கே பெற்று பல
 நூல்களுக்கு ஆசிரியராகவும்
 காணப்படும் பெருமைக்கு
 உரித்தானவர்.
 சிவத்தமிழ் வித்தகர்
 சிவ:மகாலிங்கம் ஆவார்.

அவர் பிறந்த குப்பிழான் மண்ணும்
 அவர் வாழ்ந்த சைவச் சூழலும்
 இந்நிலைக்கு உயர்த்தியது
 எனக் கவுனினால் வியப்பாகாது.

தான் பெற்ற அறிவு
 அனுபவங்களை மற்றவர்களுக்குப்
 பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டுமென்ற
 தணியாத ஆர்வம் கொண்டவர்.
 அவர் பணி வளர்க...

அ. பஞ்சலிங்கம்

இளைப்பாறிய அதீபர் - யாழ். இந்துக் கல்லூரி

